

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
88/C 61/01	nr. 2856/86 af Rolf Linkohr, Felice Ippolito, Mario Dido, Carlo Tognoli, Jiri Pelikan, Renato Massari, Vincenzo Mattina og Giuseppe Amadei til Kommissionen Om: Forskning vedrørende nuklear fusion og Ignitor-projektet	1
88/C 61/02	nr. 2944/86 af Manuel Cantarero del Castillo til Kommissionen Om: Obligatorisk forsikring for rejsende i EF	2
88/C 61/03	nr. 2976/86 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Afgiftsfritagelse ved midlertidig anvendelse af for- og sættevogne i Frankrig og Grækenland	3
88/C 61/04	nr. 3052/86 af ben Visser til Kommissionen Om: Midlertidig import af køretøjer eller dele af køretøjer Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler og nr. 2976/87 og nr. 3052/87	3 3
88/C 61/05	nr. 3077/86 af Jochen van Aerssen til Kommissionen Om: Forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og EFTA	3
88/C 61/06	nr. 34/87 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Forenkling af Fællesskabets retsakter	5
88/C 61/07	nr. 61/87 af Petrus Cornelissen og Ursula Braun-Moser til Kommissionen Om: Den internationale turistbustrafik fra Nederlandene til Mellem- og Sydøsteuropa	6
88/C 61/08	nr. 106/87 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Smør med falsk varebetegnelse i Belgien	6
88/C 61/09	nr. 159/87 af Hugh McMahon til Kommissionen Om: Skibsbyggeri	7
88/C 61/10	nr. 205/87 af Francois Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Bedrageri med smør	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
88/C 61/11	nr. 223/87 af Josep Duran I Lleida til Kommissionen Om: Posttakster	7
88/C 61/12	nr. 230/87 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Normer for beskyttelse mod stråling	8
88/C 61/13	nr. 255/87 af Victor Manuel Arbeloa Muru til udenrigsministrene for Det Europæiske Fællesskabs medlemslande forsamlet med henblik på Det Politiske Samarbejde Om: Anholdelser og tortur i Syrien	8
88/C 61/14	nr. 276/87 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Ansættelse af britiske statsborgere i Kommissionen	9
88/C 61/15	nr. 354/87 af Jan Klinkenborg til Kommissionen Om: Projektliste over støtte og lån til Weser-Ems-området til og med 1986	9
88/C 61/16	nr. 412/87 af Vincenzo Mattina til Kommissionen Om: Ophævelse af nulmomssats for tidsskrifter og dagblade	9
88/C 61/17	nr. 416/87 af Jaak Vandemeulebroucke til Kommissionen Om: Overtrædelsen af fangstkvoter for rødspætter	10
88/C 61/18	nr. 461/87 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Udledning af radioaktivt affald i Det Irske Hav fra det britiske oparbejdningsanlæg i Sellafeld	10
88/C 61/19	nr. 485/87 af Bodil Boserup til Kommissionen Om: Kontrol af landbrugsstøtte	11
88/C 61/20	nr. 506/87 af Claude Wolff til Kommissionen Om: Besværlige procedurer for eksport til Spanien	12
88/C 61/21	nr. 515/87 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: En ægtefælles brug af en bil, som er midlertidigt indført af den anden ægtefælle med bopæl i en anden medlemsstat	12
88/C 61/22	nr. 519/87 af Mechtild Rothe til Kommissionen Om: Eksport af forarbejdet svinekød til Storbritannien	13
88/C 61/23	nr. 529/87 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Landbrugsområder ramt af arbejdsløshed	13
88/C 61/24	nr. 554/87 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: Krisen inden for de europæiske garverier	14
88/C 61/25	nr. 560/87 af Jochen van Aerssen, Elmar Brok, Otto Habsburg, Hans Poetschki til Kommissionen Om: EF's transittransport gennem Østrig	14
88/C 61/26	nr. 585/87 af James Ford til Kommissionen Om: Beskyttelsesdragter til personer, der kommer i direkte berøring med hunde, som har hundegalskab	15
88/C 61/27	nr. 593/87 af James Ford til Kommissionen Om: Moms på »gratis« aviser	15
88/C 61/28	nr. 596/87 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Afsvovling af emissionerne fra kulfyrede kraftværker	15
88/C 61/29	nr. 633/87 af Leen van der Waal til Kommissionen Om: Tjenestemænds pilgrimsfærd til Santiago de Compostela	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
88/C 61/30	nr. 645/87 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Omstilling til offshore-markedet	17
88/C 61/31	nr. 664/87 af Gordon Adam til Kommissionen Om: Grimethorpe-anlægget, hvor forbrændingen sker i fluidiseret leje	17
88/C 61/32	nr. 688/87 af Barbara Schmidbauer til Kommissionen Om: Strålebelastning og trisomi 21	17
88/C 61/33	nr. 734/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Skovbrug og beskatning	18
88/C 61/34	nr. 736/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Miljø og beskæftigelse	19
88/C 61/35	nr. 748/87 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Atomkraftværket i Chooz — klage fra belgiske statsborgere — grænseoverskridende miljøbeskyttelsesproblemer	19
88/C 61/36	nr. 758/87 af Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou og Alexandros Alavanos til Kommissionen Om: Problemer for den græske svineavl	20
88/C 61/37	nr. 760/87 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Forskellig behandling af nederlandske landbrugsarbejdstagere, der arbejder i Belgien, og belgiske landbrugsarbejdstagere, der arbejder i Nederlandene	21
88/C 61/38	nr. 814/87 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Udvalg om harmonisering af forbrugsafgifter	21
88/C 61/39	nr. 816/87 af Willy Kuijpers til Kommissionen Om: Miljøvenlig landbrugspolitik	22
88/C 61/40	nr. 819/87 af Bernhard Saelzer til Kommissionen Om: Refundering af universitets- og kollegieafgifter for EF-studerende i Storbritannien	22
88/C 61/41	nr. 836/87 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Grænsehegn mellem Danmark og Tyskland	23
88/C 61/42	nr. 841/87 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Transport af toksisk affald	23
88/C 61/43	nr. 846/87 af sir James Scott-Hopkins til Kommissionen Om: Genbrug af affald	23
88/C 61/44	nr. 861/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Finansiering af projekter som led i det europæiske miljøår	24
88/C 61/45	nr. 870/87 af Jean-Pierre Abelin, Michel Debatisse, Roger Partrat og Nicole Fontaine til Kommissionen Om: Afskaffelse af fællesskabsafgift ved indførsel af AVS-ris til Martinique og Guadeloupe . . .	24
88/C 61/46	nr. 878/87 af Peter Price til Kommissionen Om: Personale til postevaluering af udviklingsprojekter	25
88/C 61/47	nr. 901/87 af Jose Bueno Vicente, Marijke Van Hemeldonck, Rolf Linkohr, Ben Visser, Heinz Schreiber, Eusebio Cano Pinto, Julian Grimaldos, Juan Ramirez Heredia og Josep Pons-Grau til Kommissionen Om: Konkurrenceevne og en fælles politik inden for luftfartsindustrien	25

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
88/C 61/48	nr. 905/87 af Jose Alvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Plan for udstedelse af statsgældsbeviser	26
88/C 61/49	nr. 907/87 af Jose Alvarez de Eulate Peñaranda til Kommissionen Om: Fællesskabets støtte til centre for forskning i og behandling af alkoholisme	26
88/C 61/50	nr. 908/87 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Bevillinger fra Den Europæiske Socialfond til fordel for sigøjnere	27
88/C 61/51	nr. 909/87 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Bevillinger fra Den Europæiske Socialfond til fordel for fysisk og mentalt handicappede	27
88/C 61/52	nr. 914/87 af Anne André til Kommissionen Om: Samarbejdet mellem EF og UNICEF	28
88/C 61/53	nr. 931/87 af John Tomlinson til Kommissionen Om: Overskuds- og interventionslagre	28
88/C 61/54	nr. 1261/87 af Johanna Maij-Weggen til Kommissionen Om: Fødevareroverskud i EF	28
	Samlet svar afgivet på skriftlige forespørgsler og nr. 931/87 og nr. 1261/87	29
88/C 61/55	nr. 934/87 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Oprindelsesgaranti for vin	30
88/C 61/56	nr. 935/87 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Asbest i Kommissionens bygninger (Bruxelles) og Domstolen (Luxembourg)	30
88/C 61/57	nr. 937/87 af Thomas Raftery til Kommissionen Om: Bilforsikring	31
88/C 61/58	nr. 938/87 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Håndhævelse af de europæiske fuglebeskyttelsesbestemmelser	31
88/C 61/59	nr. 947/87 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Strejke inden for flod- og kanalskibsfarten	32
88/C 61/60	nr. 990/87 af Karl von Wogau til Kommissionen Om: Opholdstilladelse for borgere fra Det Europæiske Fællesskab	32
88/C 61/61	nr. 1003/87 af Jacques Mallet til Kommissionen Om: Antidumpingprocedurer	33
88/C 61/62	nr. 1009/87 af Louis Eyraud til Kommissionen Om: Veterinærkontrol	34
88/C 61/63	nr. 1044/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Klassisk planteforskning i forbindelse med den nye bioteknologi	34
88/C 61/64	nr. 1049/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Offentliggørelse af landbrugsøkonomisk bogføring	35
88/C 61/65	nr. 1055/87 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Sikkerheden i Magnox reaktorerne i Det Forenede Kongerige	36
88/C 61/66	nr. 1056/87 af Stephen Hughes til Kommissionen Om: Insider Trading	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
88/C 61/67	nr. 1061/87 af Florus Wijsenbeek til Kommissionen Om: Tilladt totalvægt for lastbiler i Schweiz	36
88/C 61/68	nr. 1064/87 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Ekstraordinære fællesskabsaktioner med henblik på byfornyelse	37
88/C 61/69	nr. 1065/87 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Suspension af nye investeringer i Sydafrika	37
88/C 61/70	nr. 1066/87 af Patrick Lalor til Kommissionen Om: Resultater af transporteksperiment	37
88/C 61/71	nr. 1069/87 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Kødkontrol	38
88/C 61/72	nr. 1076/87 af José Lafuente Lopez til Kommissionen Om: Vejplanlægning i industriområder	39
88/C 61/73	nr. 1077/87 af José Lafuente Lopez til Kommissionen Om: Retslige aspekter ved rejsearrangørvirksomhed	39
88/C 61/74	nr. 1085/87 af Joaquim Miranda da Silva til Kommissionen Om: Produktion og eksport af portugisiske tomater	40
88/C 61/75	nr. 1091/87 af Marijke van Hemeldonck til Kommissionen Om: Præventionsmidlet dalcon-spiralen	40
88/C 61/76	nr. 1114/87 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Betaling af EF-midler til organisationer i Sydafrika	40
88/C 61/77	nr. 1131/87 af Fernand Herman til Kommissionen Om: Kommissionens ansættelsespolitik for kategorierne A 3 og A 5/A 4 (kontorchef i bestemte afdelinger)	41
88/C 61/78	nr. 1153/87 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Kul- og stålindustrien	41
88/C 61/79	nr. 1165/87 af James Ford til Kommissionen Om: Gensidig anerkendelse af søfolks eksamensbeviser	42
88/C 61/80	nr. 1166/87 af James Ford til Kommissionen Om: Vandhjul og udvikling	42
88/C 61/81	nr. 1183/87 af Edward Newman til Kommissionen Om: Eventuel privatisering af køreprøver i Det Forenede Kongerige	42
88/C 61/82	nr. 1195/87 af John Bird til Kommissionen Om: Kapsejladsen Europa Rundt	43
88/C 61/83	nr. 1223/87 af Peter Price til Kommissionen Om: Medlemsstaternes handelsbalancer	43
88/C 61/84	nr. 1237/87 af John Marshall til Kommissionen Om: Udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om beskyttelse af vilde fugle	44
88/C 61/85	nr. 1255/87 af Alfeo Mizzau til Kommissionen Om: Bortførelse af unge fra Namibia	44
88/C 61/86	nr. 1323/87 af François Roelants du Vivier til Kommissionen Om: Valorem-programmet	44
88/C 61/87	nr. 1330/87 af lady Elles til Kommissionen Om: Hjemmeproduktion af ost i Det Forenede Kongerige	45

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
88/C 61/88	nr. 1341/87 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Udstedelse af pengesedler i ECU	45
88/C 61/89	nr. 1423/87 af Gustave Pordea til Kommissionen Om: Ikke-europæiske staters tiltrædelse af EF	45
88/C 61/90	nr. 1461/87 af Luis Perinat Elio til Kommissionen Om: Erfaringerne vedrørende oprettelse af blandede EF-sovjetiske selskaber	46
88/C 61/91	nr. 1491/87 af Peter Price til Kommissionen Om: EFRU-projekter	46
88/C 61/92	nr. 1720/87 af Roberto Costanzo til Kommissionen Om: Kommissionens vedtagelse af integrerede middelhavsprogrammer for regionerne Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania, Molise og Puglie	47
88/C 61/93	nr. 1722/87 af Roberto Costanzo til Kommissionen Om: Godkendelse af det integrerede middelhavsprogram for regionen Campania	47
88/C 61/94	nr. 1734/87 af José Alvarez de Paz og Jesús Cabezón Alonso til Rådet Om: Genskabelse af landskaber i landdistrikter	47
88/C 61/95	nr. 1799/87 af Nicole Pery til Rådet Om: EF-bilhavnenes fremtid	48
88/C 61/96	nr. 1801/87 af Nicole Pery til Rådet Om: EF-kørekortet	48

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2856/86

af Rolf Linkohr (S—D), Felice Ippolito (COM—I), Mario Dido, Carlo Tognoli, Jiri Pelikan, Renato Massari, Vincenzo Mattina og Giuseppe Amadei (S—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. marts 1987)

(88/C 61/01)

Om: Forskning vedrørende nuklear fusion og Ignitor-projektet

1. Agter Kommissionen at støtte forskningen inden for nuklear fusion, der synes at udgøre en alternativ energikilde i stedet for den nukleare fission, under hensyntagen til følgende nye aspekter:

- a) den opskræmthed, der har bredt sig i befolkningen efter Tjernobyl-katastrofen
- b) muligheden for et internationalt samarbejde mellem Europa, USA, Sovjetunionen og Japan inden for dette forskningsområde, således som det blev foreslået på topmødet i Geneve mellem Reagan og Gorbatjov?

2. Agter Kommissionen i denne forbindelse at tilslutte sig den italienske regerings forslag om i Fællesskabets forskningsprogram om fusion at indføje det såkaldte »Ignitor«-projekt, der supplerer Jet-projektet, og som vil kunne give forskningen inden for denne sektor et kvalitativt spring fremad, efter at ENEA har godkendt undersøgelsen af projektets gennemførlighed?

3. Tilslutter Kommissionen sig bedømmelsen fra Euratom, som i 1983 godkendte en »installations-undersøgelse«, der viste, at Ispra-centret er det eneste europæiske center, der

har de nødvendige forudsætninger for at kunne iværksætte »Ignitor«-projektet (direkte adgang til den nødvendige elektricitetsmængde, en egnet bygning og velindrettede laboratorier samt Trizio-laboratoriet, hvor alle aspekter ved dette område kan undersøges)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(26. november 1987)

1. På grundlag af Euratom-Traktaten har al fusionsforskning i EF i de sidste tredive år kunnet samles inden for rammerne af en forskningssammenslutning og et fælles program, hvis vigtigste succes har været fællesforetagendet JET. Sverige og Schweiz har fuldt ud tilsluttet sig denne forskningssammenslutning. Kommissionen er fast besluttet på at fortsætte gennemførelsen af dette fusionsforskningsprogram. Den 24. juli 1987 fremlagde den derfor et »forslag til Rådets forordning om fastlæggelse af et forsknings- og undervisningsprogram (1987—1991) inden for kontrolleret termionuklear fusion«⁽¹⁾.

Fusionsprogrammets formål er at muliggøre udnyttelsen af en ny energikilde, som indebærer særlige fordele for Europa, idet brændstofreserverne for en fusionsreaktor praktisk taget er uudtømmelige og findes overalt. Hvad angår sikkerheden og kernefusionens virkninger for miljøet, er specialisterne for tiden af den opfattelse, at den fremtidige fusionsreaktor vil være i besiddelse af passive sikkerhedsegenskaber, som vil gøre miljøpåvirkningen fra forstyrrelser og eventuelle ulykker meget lille. For at forhindre enhver mulighed for farlig overophedning bør der kun anbringes ret små mængder brændsel i reaktorzonen. Produktet af den termionukleare reaktion, helium, er ikke radioaktivt. Den radioaktivitet,

neutronerne fremkalder i en fusionsreaktors konstruktionsmaterialer, kan i ugunstigste fald sammenlignes med radioaktiviteten i en fissionsreaktor.

2. Kommissionen har hele tiden aktivt støttet det internationale samarbejde om fusionsforskningen. På et møde mellem repræsentanter for de fire store programmer, EF, USA, Sovjetunionen og Japan, som fandt sted i IAEA's regi midt i marts måned i Wien, undersøgte man i et effektivt samarbejde med repræsentanterne for Det Europæiske Fællesskab muligheden for i løbet af de kommende tre år at tage fat på udarbejdelsen af projektet for den næste reaktor, den såkaldte »International Thermonuclear Experimental Reactor (ITER)«, i et internationalt samarbejde omfattende de fire store programmer. Som model for dette forslag valgtes det europæiske program, hvorunder der allerede med henblik på »Next European Torus (NET)« er oprettet en projektgruppe, som i Garching ved München skal arbejde på grundlag af samme tidsplan. Muligheden af et internationalt samarbejde om næste fase må i øvrigt ikke få os til at slække på vores egen indsats på europæisk plan. Kun et stærkt europæisk fusionsprogram kan give Fællesskabet mulighed for at spille sin rolle på internationalt plan.

I denne forbindelse har Kommissionen med stor interesse noteret sig forslaget om et »Ignitor«-projekt fra den italienske partner ENEA, og den har erklæret sig rede til at integrere projektudarbejdelsesfasen for »Ignitor« i programmet for associeringen Euratom/ENEA (med 25% kommissionsfinansiering), så snart ENEA har forelagt et konkret realiseringsforslag. Et sådant forslag er under udarbejdelse. Hvis dette eksperiment bliver vellykket, vil det gøre det muligt at undersøge et plasmas fysiske adfærd under antændelse. Dette vil på et vigtigt fysisk område supplere den erfaring, der opnås med driften af NET. Resultaterne vil dog komme for sent, til at de kan få indflydelse på designfasen. Den endelige afgørelse om opførelse af »Ignitor« vil afhænge af mulighederne for at demonstrere projektets tekniske og fysiske gennemførlighed, af berettigelsen og betimeligheden i dens gennemførelse set i lyset af den generelle udvikling af kernefusionsforskningen og af muligheden for at få de bevillinger og det personale, der skal til.

3. Spørgsmålet om, hvor »Ignitor«-anlægget eventuelt skal opføres, skal også undersøges i løbet af designfasen. Den undersøgelse, der nævnes i forespørgslen, og som blev gennemført i 1983, har været forelagt Parlamentet i rapporterne fra juni og september 1983⁽²⁾. Undersøgelsen viste, at Ispra ville være det bedst egnede sted, hvis der blev truffet positiv beslutning om »Ignitor«.

(1) Dok. KOM(87) 302 endelig udg.

(2) Dok. KOM(83) 398 endelig udg.

Dok. KOM(83) 550 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2944/86
af Manuel Cantarero del Castillo (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. marts 1987)
(88/C 61/02)

Om: Obligatorisk forsikring for rejsende i EF

I visse EF-lande omfatter den nødvendige rejsehjemmel, som giver ret til at benytte en regelmæssig transportforbindelse, samtidig en forsikring, som holder den rejsende skadesløs i tilfælde af en ulykke eller anden skade.

Da det bliver mere og mere almindeligt, at statsborgere fra et land i forbindelse med turistrejser benytter de regelmæssige transportforbindelser i en anden medlemsstat, bør man overveje muligheden af at indføre ensartede EF-bestemmelser på dette område med henblik på at undgå de forskellige og indbyrdes afvigende fortolkninger, der kan blive resultatet, hvis der sker ulykker, som involverer statsborgere fra andre medlemsstater end den, hvor den pågældende ulykke finder sted.

Kan Kommissionen på baggrund heraf oplyse, hvad den mener om ved hjælp af de relevante EF-retsmidler at indføre bestemmelser om en sådan ensartet forsikring for samtlige medlemsstater, således at enhver bruger, det være sig en statsborger i det pågældende land eller en udlænding, altid er klar over, hvilken forsikringsmæssig dækning han kan regne med i tilfælde af ulykker og lignende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(9. oktober 1987)

Kommissionen er enig i, at udviklingen inden for den internationale turisme risikerer at føre til manglende klarhed hos forbrugeren angående de af det ærede medlem nævnte supplerende forsikringsydelser. Disse forsikringer, der er indbefattet i en række selskabers billetter, kan have ret forskellig karakter.

Kommissionen støtter princippet om markedets gennemsigtighed, idet den finder, at kunden bør vide, hvilke kontraktlige ydelser han har ret til efter at have indgået en sådan kontrakt.

Inden Kommissionen kan udtale sig om det hensigtsmæssige i at indføre særlige fællesskabsforanstaltninger, anser den det, såfremt der skulle opstå konkrete problemer, for nødvendigt at skaffe sig et samlet overblik over situationen på dette område.

Den vil, såfremt det er nødvendigt, foretage en undersøgelse af rejseforsikringsydelserne og i givet fald iværksætte de nødvendige foranstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2976/86**af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(18. marts 1987)**(88/C 61/03)*

Om: Afgiftsfritagelse ved midlertidig anvendelse af for- og sættevogne i Frankrig og Grækenland

Ved Kommissionen, at Frankrig og Grækenland i modsætning til andre medlemsstater begrænser den frie, midlertidige import af for- og sættevogne? Er Kommissionen rede til med henblik på gennemførelse af EF's frie indre marked i 1992 at gennemføre en generel fritagelse for registrering ved midlertidig import af for- og sættevogne og dermed gøre en ende på tidsspilde og ekstra omkostninger i forbindelse med toldpåsersedler eller triptikker i henhold til artikel 7 i New York-Konventionen om turisme?

Vil Kommissionen hurtigt over for de to nævnte medlemsstater presse på for at få afskaffet restriktionerne for midlertidig indførsel af for- og sættevogne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3052/86**af ben Visser (S—NL)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(30. marts 1987)**(88/C 61/04)*

Om: Midlertidig import af køretøjer eller dele af køretøjer

Midlertidig import af køretøjer eller dele af køretøjer, som for eksempel sættevogne, kan ske afgiftsfrit på grundlag af Wien-Konventionen af 2. november 1968 mod forelæggelse af gyldig registreringsattest. Ved anvendelse af ikke-registrerede trailere, anhangere eller sættevogne forlanges det — navnlig i Frankrig og Grækenland — at den midlertidige import sker på grundlag af et tolddokument. Dette medfører ekstra omkostninger for transportøren. Disse begrænsninger pålægges kun af Frankrig og Grækenland i modsætning til alle andre medlemsstater.

Kan Kommissionen — på baggrund af målsætningen om et frit indre marked i 1992 — fremme, at der i forbindelse med midlertidig import af køretøjer eller dele heraf sikres generel fritagelse for toldregistrering?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

pa skriftlige forespørgsler nr. 2976/86 og nr. 3052/86*(7. oktober 1987)*

Kommissionen er af visse transportfirmaer i Fællesskabet blevet underrettet om de problemer, der omtales af de ærede

medlemmer, vedrørende kørsel i Frankrig og Grækenland med veksellad samt anhangere og andre tilsvarende transportmidler, som ikke er registreret.

Fællesskabet har allerede indledt en aktion med henblik på harmonisering af ordningerne for midlertidig indførsel af transportmidler. I den sammenhæng har et forslag til forordning, som Kommissionen forelagde Rådet den 21. december 1983 ⁽¹⁾, og som stadig er under behandling, til formål at løse dette problem med hensyn til de toldmæssige aspekter, dvs. i forbindelse med transportmidler fra tredjelande. Anvendelsen af denne forordning vil naturligvis ikke kunne undgå ligeledes at indvirke på de nationale beskæftigelsesforhold og vil således gøre det muligt at finde frem til løsninger vedrørende midlertidig indførsel af transportmidler inden for Fællesskabet.

For så vidt angår containere, giver Rådets forordning af 13. juli 1987 ⁽²⁾ om midlertidig indførsel af containere toldmyndigheden mulighed for på visse betingelser at kræve sikkerhedsstillelse og forudgående tilladelse til midlertidig indførsel, når containeren ikke er mærket eller ikke er godkendt til transport af gods under toldsegl.

Disse betingelser vil blive præciseret i en gennemførelsesforordning fra Kommissionen.

Indtil de ovennævnte problemer bliver løst ved fællesskabsbestemmelser, vil Kommissionen rette de nødvendige henvendelser til de to pågældende medlemsstater med henblik på at finde muligheder for en lempelse af de nugældende forhold.

⁽¹⁾ EFT nr. C 4 af 7. 1. 1984, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. L 196 af 17. 7. 1987, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3077/86**af Jochen van Aerssen (PPE—D)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(30. marts 1987)**(88/C 61/05)*

Om: Forbindelserne mellem Det Europæiske Fællesskab og EFTA

På baggrund af gennemførelsen af et frihandelsområde mellem Det Europæiske Fællesskab og EFTA i 1984 og Det Europæiske Fællesskabs vedtagelse af gennemførelsen af det indre marked inden 1992 bedes Kommissionen oplyse, hvilke yderligere aftaler der skal indgås mellem det Europæiske Fællesskab og EFTA for at bevare frihandelsområdet og forhindre, at der opstår nye handelshindringer, især hvad angår:

— tekniske handelshindringer

— behovet for en standardblanket i forbindelse med toldbehandling

- oprindelsesregler
- anti-dumping
- offentlige indkøb
- miljøproblemer
- planlægning forud
- støtte
- liberalisering og fri overførsel af kapital
- harmonisering af arbejdskraftsnormer
- samarbejde på andre områder?

Hvilke skridt har Kommissionen taget med henblik på at modtage nye forhandlingsretningslinjer fra Rådet med det formål at indgå sådanne nye aftaler med EFTA?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq
(16. oktober 1987)**

Rådet bekræftede i sine konklusioner af 15. september 1986 sin vilje til at fortsætte bestræbelserne på at styrke og udvide samarbejdet med EFTA i takt med, at Fællesskabet fortsat gør fremskridt med hensyn til gennemførelsen af det indre marked. Rådet har anmodet EFTA-landene om at træffe foranstaltninger i overensstemmelse hermed med henblik på at skabe et dynamisk europæisk økonomisk område i overensstemmelse med Luxembourg-erklæringen af 9. april 1984.

For at undgå, at der opstår hindringer for samhandelen, har Kommissionen, efter at Rådet havde vedtaget sine konklusioner, indledt konsultationer med EFTA-landene og haft indledende samtaler om spørgsmål, der vedrører det indre marked. Der har været tale om meget forskelligartede spørgsmål.

For så vidt angår de tekniske handelshindringer, har det gennem et snævert samarbejde været muligt at fastlægge procedurer på europæisk plan, som fremmer vedtagelsen af harmoniserede europæiske normer inden for EØF/EFTA-området. Endvidere undersøges mulighederne for gensidig anerkendelse af forsøgsresultater og certifikater.

Med hensyn til toldformaliteter blev en multilateral konvention vedrørende anvendelse af det administrative enhedsdokument i hele Fællesskabet og EFTA-området vedtaget og undertegnet den 20. maj 1987. Desuden blev en multilateral konvention vedrørende en fælles forsendelsesordning, som udvider ordningen for fællesskabsforsendelse til også at omfatte samhandelen med og inden for EFTA, parafet den 20. marts 1987 og undertegnet samme dato som konventionen vedrørende enhedsdokumentet.

Oprindelsesreglerne har i 1986 været genstand for to beslutninger, som tager sigte på dels at gøre de alternative procent-regler til bestemmelse af oprindelsen af tekniske know-how-produkter permanente, dels at forenkle dokumentationen vedrørende varers oprindelse ved hjælp af følgende foranstaltninger:

- a) Indførelse på lang sigt af et certifikat til godkendte eksportører, og
- b) en afgivelse af erklæring på fakturaen fra eksportørernes side, når der er tale om varer af en værdi under 4 400 ECU.

Andre forenklinger vedrørende bl.a. bevis for varers oprindelse undersøges i øjeblikket.

For så vidt angår antidumpingforanstaltningerne, mener Kommissionen ikke, at anvendelsen af antidumpingregler, der er anerkendt på internationalt plan, skaber nye hindringer for samhandelen. Antidumpingforanstaltningerne har udelukkende til formål at afbøde de skader, der forårsages af indførsel af varer på illoyale vilkår.

Der har i april og oktober 1986 været afholdt møder mellem eksperter fra EFTA og fra Kommissionen, under hvilke man har haft dybtgående drøftelser af problemerne i forbindelse med dumping. Fællesskabet har givet sine EFTA-partnere klare angivelser af, hvilke betingelser der skal være opfyldt — bl.a. med hensyn til konkurrencepolitik, reglerne på dette område og deres anvendelse — inden Fællesskabets antidumpingbestemmelser kan smidiggøres i forhold til EFTA-landene. Kommissionen afventer EFTA's reaktion vedrørende dette punkt.

For så vidt angår offentlige indkøb, er drøftelserne herom blevet genoptaget juni måned på et nyt grundlag, idet der tages sigte på først og fremmest at skabe øget gennemsigtighed inden for dette område, bl.a. gennem offentliggørelse af de vigtigste offentlige indkøb i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Miljøproblemerne har fået stadig større betydning og er, bl.a. på grund af ulykkerne i Tjernobyl og Basel, blevet genstand for et snævrere samarbejde både i international sammenhæng og i forhold til de enkelte EFTA-lande. Der foregår ligeledes en koordination af de nationale foranstaltninger som led i Det Europæiske Miljøår (EYE).

Hvad angår subsidier mener Kommissionen, at anvendelsen af GATT's kodeks vedrørende subsidier og udligningstold, som er vedtaget på internationalt plan, ikke i øjeblikket udgør en hindring for samhandelen mellem Fællesskabet og EFTA-landene og ikke kan betragtes som en potentiel årsag til nye hindringer. Den pågældende kodeks tillader anvendelse af udligningstold for at opveje den skade, den nationale industri påføres gennem subsidier, der ydes i forbindelse med visse varer og giver disse varer illoyale vilkår i samhandelen. Der skal dog mindes om, at denne kodeks hidtil ikke er blevet anvendt i samhandelen mellem Fællesskabet og EFTA-landene.

Der eksisterer allerede mere omfattende særlige bestemmelser i aftalerne mellem EFTA-landene og Fællesskabet vedrørende de former for statsstøtte, som fordrejer eller truer med at fordreje den frie konkurrence ved at begunstige visse virksomheder eller produktionen af visse varer. Disse aftaler har gjort det lettere at bevare en frihandelszone. Under de nuværende omstændigheder vil det vise sig, om det er nødvendigt at indgå andre aftaler for at bevare en sådan zone

og forhindre, at der opstår nye hindringer for samhandelen.

Hvad angår liberaliseringen af kapitalbevægelserne, er der flere EFTA-lande, der har strammere ordninger end Fællesskabet. Det af Kommissionen og Det Monetære Udvalg valgte princip indebærer en liberalisering, som uden forskelsbehandling kan udvides til også at omfatte tredjelande.

Kommissionen mener, at der må kunne etableres et bedre samarbejde mellem EØF og EFTA og en gensidig ordning med underretning på dette område, inden for rammerne af og under overholdelse af OECD's kodeks for kapitalbevægelser. Dette samarbejde forudsætter ikke nødvendigvis særlige aftaler mellem de to parter, for så vidt angår kapitalbevægelser.

Der er truffet aftale om en regelmæssig udveksling af oplysninger om finansielle tjenesteydelser m.v.

Hvad angår harmonisering af arbejdsnormer, er der først for nylig indledt undersøgelser.

For så vidt angår det interne marked, har der været ført indledende forhandlinger om beskyttelse af halvledere og om handelen med efterligninger om gennemskuelighed i statsstøtte, om fritagelse for visse indirekte skatter og om deltagelse i COMETT-programmet. Servicesektoren vil ligeledes kunne behandles.

I henhold til Luxembourg-erklæringen bør følgende øvrige områder ligeledes gøres til genstand for samarbejde:

- forskning og udvikling; der er indgået rammeaftaler om forskning og udvikling med samtlige EFTA-lande, og det er meningen, at virksomheder og organisationer i disse lande skal deltage i fællesskabsprogrammerne
- transport, bl.a. kombineret transport og transit
- kvantitative udførselsrestriktioner
- handel med forarbejdede landbrugsvarer; virkemåden af protokol nr. 2 til frihandelsaftalen skal søges forbedret.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 34/87

af Gijs de Vries (LDR—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. april 1987)

(88/C 61/06)

Om: Forenkling af Fællesskabets retsakter

I maj 1986 meddelte Kommissionen, at den agtede »at underkaste de vigtigste eksisterende tekster en fornyet gen-

nemgang for at fastlægge, i hvilken udstrækning en forenkling heraf kan tænkes at være til fordel for virksomhederne...«⁽¹⁾.

Forenkling af Fællesskabets retsakter er først og fremmest af betydning for de små og mellemstore virksomheder.

1. Er det rigtigt, at Kommissionen i 1986 ikke har forelagt Rådet og Parlamentet konkrete forslag til forenkling af EF's retsakter?
2. Hvilke konkrete forslag har Kommissionen besluttet at forelægge i 1987?

⁽¹⁾ Svar på skriftlig forespørgsel nr. 2770/85 (EFT nr. C 249 af 6. 10. 1986, s. 13—14).

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes

(17. september 1987)

Som led i sin indsats for at forbedre erhvervs klimaet anmodede Kommissionen et konsulentfirma om inden for et udvalgt antal politiske områder at foretage en undersøgelse af de forpligtelser, der opstår for små og mellemstore virksomheder som følge af EF-lovgivningen. Resultaterne af denne undersøgelse foreligger nu.

Kommissionen er nu ved at forberede forslag til iværksættelse af konsultative og rådgivende procedurer, der tager sigte på at vurdere den samlede virkning af EF's politikker på erhvervs klimaet. På grundlag af vurderingerne, som vil blive foretaget inden for brede politiske områder enkeltvis, vil der blive fremsat forslag om forenkling af lovgivningen.

Bortset fra denne generelle gennemgang af eksisterende lovgivning, der dækker brede politiske områder, vil Kommissionen fortsætte med en vurdering af virkningerne for erhvervs livet af alle nye forslag til retsakter. Desuden vil den, hvor den finder, at der er grundlag for at gribe ind over for enkelte punkter i den eksisterende lovgivning, fremsætte passende forslag. I oktober 1986 fremsendtes forslaget til ændring af det sjette momsdirektiv til Rådet⁽¹⁾. Denne foranstaltning giver generelt de mindste virksomheder ret til fritagelse fra momssystemet samt enhver virksomhed med en omsætning på op til 150 000 ECU om året ret til en forenklet momsregnskabssystem. Kommissionen har også haft drøftelser med medlemsstaternes repræsentanter om en eventuel ændring af det fjerde direktiv om virksomhedsregnskaber⁽²⁾, en ændring, som vil kunne føre til en yderligere forenkling i nogle lande af mindre virksomheders fremlæggelse af deres statusopgørelser.

⁽¹⁾ Dok. KOM(86) 444 endelig udg.

⁽²⁾ EFT nr. L 22 af 14. 8. 1978, s. 11.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 61/87
 af Petrus Cornelissen (PPE—NL) og Ursula Braun-Moser
 (PPE—D)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (6. april 1987)
 (88/C 61/07)

Om: Den internationale turistbustrafik fra Nederlandene til Mellem- og Sydøsteuropa

Forskellige nederlandske rejsearrangører har gjort Didam/Arnhem til det centrale udgangspunkt for busrejser til Mellem- og Sydøsteuropa. Rejsende fra provinsen Limburg er derfor nødt til først at rejse til det meget nordligere beliggende Arnhem. De ville vinde mange timer, hvis rejsearrangørerne fik tilladelse til at transportere disse rejsende i bus til et hensigtsmæssigt opsamlingssted i Forbundsrepublikken Tyskland.

1. Kan Kommissionen bekræfte, at flerdages internationale busrejser spiller en vigtig rolle i turismen?
2. Er det Kommissionen bekendt, at den internationale turistbustrafik fra Nederlandene til Mellem- og Sydøsteuropa hindres af, at de tyske myndigheder ikke vil tillade, at der benyttes et opsamlingssted i Forbundsrepublikken Tyskland?
3. Er Kommissionen enig i, at man ikke skaber et borgernes Europa med bestemmelser, der forpligter ferierejsende til unødvendigt og mod deres vilje at tilbagelægge timelange omveje?
4. Er Kommissionen rede til sammen med de berørte myndigheder og rejsearrangørernes organisationer at drøfte, hvorledes disse skønhedsfejl i en moderne europæisk transportpolitik kan fjernes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Stanley Clinton Davis
 (20. august 1987)

1. Kommissionen er klar over, at turistmæssig busbefordring har en stadig stigende betydning.
2. og 3. Reglerne om de forskellige former for buskørsel inden for Det Europæiske Fællesskab er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 117/66⁽¹⁾, (EØF) nr. 516/72⁽²⁾ og (EØF) nr. 517/72⁽³⁾. Når bortses fra egentlig rutekørsel, hvor passagererne kan stige på og af på bestemte stoppesteder, må busser, der udfører pendulkørsel og lejlighedsvis kørsel på strækninger mellem Nederlandene og en medlemsstat i Sydeuropa, ikke tage passagerer op i Forbundsrepublikken Tyskland.
4. Kommissionens seneste forslag vedrørende personbefordring med bus ændrer ikke de nuværende forhold, hvorunder passagerer kun må tages op i den medlemsstat, hvorfra rejsen udgår, selv om det giver større smidighed, at

det bliver tilladt at tage dem op forskellige steder i den pågældende medlemsstat. Såfremt forslagene vedtages, må en nederlandsk rejsearrangør også lade en rejse udgå fra en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT nr. 147 af 9. 8. 1966, s. 2688.

⁽²⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 67 af 20. 3. 1972, s. 19.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 106/87
 af Raymonde Dury (S—B)
 til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (9. april 1987)
 (88/C 61/08)

Om: Smør med falsk varebetegnelse i Belgien

Virksomheden Nicolas Falise, som er beliggende nær Namur (Belgien) og specialiseret i forarbejdning af mejeriprodukter, har siden februar 1986 været anklaget for at have forfalsket i hvert fald 360 tons luxembourgsk smør, der skulle forarbejdes til butteroil til Sudan, og hvortil der blev givet en støtte på 115 bfr. pr. kilo fra EUGFL, og for at have afsat det med varebetegnelsen frisk mejerismør. Denne virksomhed anklages bl.a. for at have importeret 22 tons italiensk smør fra Italien med et indhold af 45% svinefedt, for at have forarbejdet det til smør til madlavning og solgt det som sådan i Belgien, Holland og Italien.

1. Blev Kommissionen orienteret om anklagerne mod virksomheden Falise, så snart de belgiske myndigheder indledte deres undersøgelse?
2. Agter Kommissionen at reagere over for denne bedrageriske måde at opnå støtte på, og på hvilken måde?
3. Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til lignende tilfælde af svig i Det Europæiske Fællesskab?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af Frans Andriessen
 (1. juli 1987)

Kommissionen er for ganske nylig blevet underrettet om, at de belgiske myndigheder er ved at undersøge denne sag.

Endvidere er Kommissionen i færd med at iværksætte en omfattende undersøgelse af denne affære. I den forbindelse vil der ikke blot blive lagt vægt på eventuelle uregelmæssigheder, som måtte blive afsløret, men også på de virkninger, dette kan få for Fællesskabets midler, og på hensigtsmæssigheden af de kontrolprocedurer, der anvendes for at beskytte dem.

Undersøgelsen vil også omfatte en gennemgang af de gældende fællesskabsordninger til bekæmpelse af risikoen for, at

der forekommer lignende tilfælde i andre medlemsstater, som indtil nu ikke har berettet om noget tilsvarende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 159/87

af Hugh McMahon (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(13. april 1987)

(88/C 61/09)

Om: Skibsbyggeri

Kan Kommissionen give Forsamlingen oplysning om antallet af skibe, bygget på skibsværfter i hver enkelt medlemsstat med tilskud fra den europæiske skibsbygningsinterventionsfond og med motorer leveret af lande uden for EF, for hvert af de sidste fem år samt om den samlede EF-støttes størrelse i sådanne tilfælde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(14. oktober 1987)

Kommissionen er ikke bekendt med eksistensen af en europæisk skibsbygningsinterventionsfond, hvorfor den ikke ser sig i stand til at meddele de af det ærede medlem ønskede oplysninger.

For så vidt angår projekter, som Fællesskabet har finansieret eller været med til at finansiere i udviklingslandene, skal det oplyses, at disse i de forløbne tyve år muligvis kun omfatter fire eller fem tilfælde, hvor der er ydet støtte til skibsbygning. Kommissionen er ikke i besiddelse af nærmere oplysninger om leverandører af motorer i disse tilfælde, idet de fleste af disse fartøjer er blevet bygget lokalt og kun et af dem på et skibsværft i Fællesskabet.

For projekter finansieret af Fællesskabet via Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen (EUGFL) i de seneste fem år gælder, at der er blevet finansieret 1 412 fiskefartøjer, hvoraf mere end 60% på nuværende tidspunkt er afleverede.

Det beløb, hvormed Fællesskabet har bidraget, beløber sig til 543,7 mio ECU.

Disse fartøjer er mellem 6 og 33 meter lange og er med undtagelse af et enkelt tilfælde alle bygget på værfter i Fællesskabet.

Kommissionen er bekendt med, at for så vidt angår en beskeden andel af disse projekter var det planlagt at købe motorer af et mærke, som tilhører en fabrikant i et tredjeland. Den er imidlertid ikke i stand til at oplyse det ærede medlem om, hvor mange anlæg, der faktisk er indført fra tredjelande i forhold til de anlæg, der er fremstillet på licens i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 205/87

af Francois Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1987)

(88/C 61/10)

Om: Bedrageri med smør

Man har i Belgien opdaget, at 360 tons gammelt smør, der skulle omdannes til butteroil og sendes til Sudan med støtte fra EUGFL, er blevet solgt som frisk mejerismør, efter at det var blevet blandet med et produkt af endnu lavere kvalitet.

Endvidere skal mindst 22 tons italiensk smør hovedsageligt bestående af 45% svinefedt, være blevet importeret til Belgien og omdannet til stegesmør og solgt som mejeriprodukt.

1. Hvilke konsekvenser får disse sager, ud fra et offentlig sundhedssynspunkt og såvel som fra et økonomisk synspunkt?
2. Er der noget der tyder på, at situationen rent faktisk er langt værre?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(1. juli 1987)

Kommissionen er bekendt med de omtalte forhold.

Hvad angår de aspekter, der knytter sig til folkesundheden, er de relevante oplysninger allerede blevet forelagt de ansvarlige myndigheder.

Som tidligere anført i svar på skriftlig forespørgsel nr. 106/87 af Raymonde Dury⁽¹⁾ træffer Kommissionen de fornødne foranstaltninger for at inværksætte en omfattende undersøgelse af denne sag. En sådan undersøgelse kommer til at omfatte de umiddelbare finansielle virkninger af de påpegede forhold samt de mere vidtrækkende følger for forvaltningen af dette marked og beskyttelsen af Fællesskabets midler i forbindelse hermed.

⁽¹⁾ Se side 6 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 223/87

af Josep Duran I Lleida (PPE—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1987)

(88/C 61/11)

Om: Posttakster

De belgiske posttakster udviser en forskel i behandlingen af forsendelser til Spanien og Portugal og forsendelser til de øvrige medlemsstater. Medens det koster 23 bfr. at sende et brev på op til 10 g til de førstnævnte lande, koster det kun 13 bfr. for et tilsvarende brev til de sidstnævnte lande.

Dette forhold kan ikke betragtes som værende foreneligt med de i EØF-Traktaten opstillede integrationsmål, og det kan heller ikke begrundes med, at Spanien og Portugal er omfattet af overgangsbestemmelser, indtil fællesskabsreglerne finder fuldstændig anvendelse. I den pågældende periode er de undtagelser, der kan gøres gældende, nemlig dem, der udtrykkeligt er nævnt i tiltrædelsestraktaten, og som er undtagelser, der bør fortolkes restriktivt som undtagelser fra fællesskabsreglerne.

- a) Mener Kommissionen på baggrund af ovenstående, at denne situation virkelig er i overensstemmelse med traktaterne?
- b) Agter Kommissionen at træffe de nødvendige foranstaltninger for at bringe denne situation til ophør, som ganske klart hindrer opbygningen af et borgernes Europa?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(9. oktober 1987)

Det er Kommissionens opfattelse, at de nationale postvæseners praksis — under visse omstændigheder — med at fastsætte diskriminerende posttakster for breve eller postkort, der sendes til forskellige steder i Fællesskabet, godt kan udgøre et brud på EØF-Traktaten, især artikel 86 eller 90⁽¹⁾.

På grundlag af det materiale, Kommissionen råder over, er den ikke i stand til at afgøre, om det i tilstrækkelig grad er påvist, at der er sket et brud på Traktaten. Kommissionen vil ikke desto mindre foretage en undersøgelse af sagen med henblik på at træffe alle nødvendige forholdsregler, som måtte synes berettiget i fremtiden.

I mellemtiden har Kommissionen taget kontakt med alle postvæsenere i Fællesskabet for at få dem til at anvende de samme takster for alle breve og postkort, der sendes til modtagere inden for Fællesskabet.

Med hensyn til spørgsmålet om en mere generel harmonisering af posttaksterne henledes det ærede medlems opmærksomhed på Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 3134/85 af Thomas Raftery⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 290 af 17. 11. 1986, s. 17.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 230/87

af Mary Banotti (PPE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1987)

(88/C 61/12)

Om: Normer for beskyttelse mod stråling

Det fastslås i artikel 35 i Euratom-Traktaten, at Kommissionen kan føre tilsyn med medlemsstaternes kontrolanlæg med henblik på at sikre, at de grundlæggende normer overholdes.

Hvis der overhovedet er foretaget nogen kontrol, siden Euratom-Traktaten blev undertegnet for næsten tredive år siden, er det ikke mange.

Kan Kommissionen oplyse grunden hertil, og om den har det nødvendige kvalificerede personale til at gennemføre denne traktatbestemmelse?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(26. november 1987)

I sin meddelelse til Rådet om udviklingen af Fællesskabets foranstaltninger til gennemførelse af kapitel III i Euratom-Traktaten »Sundhedsbeskyttelse«⁽¹⁾, indrømmede Kommissionen, at den i nogen tid ikke har udøvet sin ret til adgang til de kontrolanlæg, som medlemsstaterne har etableret, med henblik på at sikre, at de grundlæggende sikkerhedsnormer overholdes i henhold til artikel 35 i Traktaten. Meddelelsen indeholdt desuden forklaringer om, at de anlæg, der oprindeligt blev etableret, havde til formål at kontrollere kontaminering fra prøvesprængninger af A-våben, hvis betydning hurtigt mindskedes efter de høje niveauer i begyndelsen af 60'erne. De ressourcer, der blev anvendt til inspektion, blev overført til andet strålebeskyttelsesarbejde med høj prioritet.

Siden da er der sket en stigning i miljøkontrolfaciliteterne i forbindelse med individuelle nukleare anlæg i antal og omfang, men der har ikke været tilsvarende inspektionsressourcer til rådighed for Kommissionen, hvilket er en situation, som i meddelelsen blev betegnet som utilfredsstillende.

Kommissionen har nu tilskrevet medlemsstaterne og meddelt dem, at den har til hensigt at genindføre inspektioner i henhold til artikel 35 og forsøger at arrangere sådanne inspektioner med særlig henblik på radioaktivt affald fra nukleare anlæg og den deraf følgende kontaminering af miljøet.

⁽¹⁾ Dok. KOM(87) 434.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 255/87

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)

til udenrigsministrene for Det Europæiske Fællesskabs
medlemslande forsamlet med henblik på Det Politiske
Samarbejde

(27. april 1987)

(88/C 61/13)

Om: Anholdelser og tortur i Syrien

Har udenrigsministrene rettet henvendelse til den syriske regering for at få oplyst motivet til arrestationen af studerende, lærere, skuespillere og arbejdere i perioden mellem februar og juni 1986?

Har de over for de syriske myndigheder udtrykt foruroiligelse over forlydender om, at flere af de anholdte er blevet udsat for tortur og mishandling? Over den 26-årige syriske soldat fra Hama, Sulaiman Mustapha Ghaibur, som menes at være blevet offer for denne tortur? Eller de palæstinensiske studerende Amina Omar, Mazzin Rabi, Ali al Rifai og Karim Akari, som skal være blevet underkastet særlig streng tortur?

Svar

(6. oktober 1987)

Det ærede medlem bedes venligst henholde sig til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2961/86 ⁽¹⁾ af Crawley.

⁽¹⁾ EFT nr. C 6 af 11. 1. 88, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 276/87

af Christopher Jackson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. april 1987)

(88/C 61/14)

Om: Ansættelse af britiske statsborgere i Kommissionen

Vil Kommissionen venligst oplyse, hvor mange britiske statsborgere der blev ansat i Kommissionen i 1985 og 1986 og for så vidt angår A- og B-stillinger og deres fordeling på administrationen, sprogtenesten og teknik og forskning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(16. juni 1987)

Antallet af britiske statsborgere, der blev ansat i Kommissionen, var i 1985 følgende:

	AD	T/F	I alt
A	17	8	25
L	7	0	7
B	4	0	4
I alt	28	8	36

og i 1986 følgende:

	AD	T/F	I alt
A	14	6	20
L	7	0	7
B	13	0	13
I alt	34	6	40

AD = Administration.

T/F = Teknik, forskning.

L = Sprogtenesten.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 354/87

af Jan Klinkenberg (S—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(7. maj 1987)

(88/C 61/15)

Om: Projektliste over støtte og lån til Weser-Ems-området til og med 1986

Kan Kommissionen oplyse, hvilke midler til hvilke projekter og fra hvilke fonde der til og med 1986 er ydet Weser-Ems/Niedersachsen-området af Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis

(13. november 1987)

Da svaret er meget langt og omfatter en række tabeller, skal Kommissionen fremsende det direkte til det ærede medlem og til Parlamentets Generalsekretariat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 412/87

af Vincenzo Mattina (S—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. maj 1987)

(88/C 61/16)

Om: Ophævelse af nulmomssats for tidsskrifter og dagblade

Da jeg mener, at ophævelsen af nulmomssatsen for dagblade og tidsskrifter må sidestilles med den for en demokratisk stat uacceptable handling at belægge kulturen med en afgift, beder jeg Kommissionen om at oplyse, hvilke økonomiske og sociale begrundelser der ligger bag denne alvorlige beslutning, selv om det sker som led i bestræbelserne på at harmonisere momssatserne?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(9. oktober 1987)

Det ærede medlem er sikkert bekendt med den foreliggende situation med midlertidig afgiftsfritagelse, som indrømmes aviser og tidsskrifter i nogle lande. Vedlagt er vist en oversigt over satserne for disse varer i de forskellige medlemsstater.

På grundlag af det sjette momsdirektiv (artikel 28, stk. 2 ⁽¹⁾) har denne situation kunnet opretholdes under forudsætning af, at disse undtagelser senest bringes til ophør, når afgifter ved indførsel og afgiftslettelse ved udførsel i samhandelen mellem medlemsstaterne afskaffes. Denne bestemmelse er enstemmigt blevet godtaget af medlemsstaterne med vedtagelsen af det sjette direktiv.

I sin sammenfattende meddelelse om gennemførelse af det indre marked — indbyrdes tilnærmelse af afgiftssatser og harmonisering af afgiftsstrukturer ⁽²⁾ — foreslår Kommissionen, at bøger, aviser og tidsskrifter, som har karakter af nødvendighedsvarer, afgiftsberigtiges til reduceret sats inden for Fællesskabets harmoniserede momsstruktur. Kommissionen er kommet til den slutning, at intervallet for den reducerede sats burde ligge mellem 4% og 9%, men da visse følsomme sektorer burde medtages i dette afgiftsinterval — for eksempel den kulturelle sektor — anbefaler den, at medlemsstaterne fastsætter satsen i den nederste halvdel af dette interval.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 320 endelig udg.

Gældende momssatser pr. 15. juni 1987

	Dagblade	Tidsskrifter	Bøger
Tyskland	7	7	7
Belgien	0 ⁽¹⁾	0 ⁽¹⁾	6
Danmark	0 ⁽²⁾	0 ⁽²⁾	22
Frankrig	4 ⁽³⁾	4	7
Irland	10	25	0
Italien	0 ⁽⁴⁾	18 ⁽⁵⁾	2
Luxembourg	6	6	6
Nederlandene	6	4	6
Det Forenede Kongerige	0	0	0
Grækenland	3	3	6
Spanien	6	6	6
Portugal	0	0 ⁽⁶⁾	0

⁽¹⁾ Nulsatsen benyttes over for dagblade og tidsskrifter, som opfylder bestemte krav. Tidsskrifter skal desuden udkomme mindst halvtreds gange om året.

⁽²⁾ Nulsatsen benyttes over for leverancer og indførsler af aviser, der udgives mindst en gang om måneden, samt over for abonnementer på et udenlandsk tidsskrift tegnet hos en udenlandsk forlægger i abonnentens navn.

⁽³⁾ Særlig sats for Korsika (3,15%) samt for Guadeloupe, Martinique og Réunion (2%).

⁽⁴⁾ Denne nulsats virkeliggøres ved at undtage aviser fra momsordningen og ved at fradrage de afgifter, der hviler på trykkerianlæg samt ved benyttelse af nulsats på papirleverancer til udgivere.

⁽⁵⁾ Der benyttes en reduceret sats på over 2% over for tidsskrifter af politisk, religiøs, sportlig, fagforeningsmæssig og kulturel art.

⁽⁶⁾ Forudsat mindst månedlig udsendelse, ellers 8%.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 416/87

af Jaak Vandemeulebroucke (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. maj 1987)

(88/C 61/17)

Om: Overtrædelsen af fangstkvoter for rødspætter

Det fremgår af de officielle data, at Nederlandene i årets første måned i ikke mindre end fem fangstområder har overskredet fangstkvoterne. I zone VII h, j, k (Sydirland, med undtagelse af Sydøstirland) har de nederlandske fiskere fanget 186 tons tunge, selv om de ikke har tilladelse til at fiske efter tunge i dette område. I zone VII e (Den Engelske Kanal) har de ingen rettigheder til at fiske efter rødspætter, men alligevel lykkedes det dem inden for én måned at fange ikke mindre end 579 tons, hvilket svarer til 42% af den belgiske kvota på årsplan. I zone VII h, j, k (Sydirland, med undtagelse af Sydøstirland) må de heller ikke fiske efter rødspætter, men inden for én måned blev der meldt fanget af 1 511 tons. Den samlede TAC (for alle lande tilsammen) er 800 tons, hvilket indebærer, at de nederlandske fiskere alene allerede har overskredet denne samlede kvota med 90%, selv om de slet ikke havde fået tildelt kvoter i disse områder. Som følge heraf vil disse zoner sandsynligvis blive lukket for alle, på trods af den omstændighed, at andre lande muligvis endnu ikke har opbrugt deres retmæssige kvoter.

Har Kommissionen kendskab til disse forhold og agter den at træffe foranstaltninger i denne sammenhæng? Har de nederlandske fiskere vitterlig fisket i disse områder og har der i så tilfælde ikke været kontrol? Eller har de alligevel ikke fisket i disse områder, men bare angivet de pågældende zoner i EF-fangstbogen?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Jose Baptista Cardoso e Cunha

(7. juli 1987)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 298/87 af Eisso Woltjer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 315 af 26. 11. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 461/87

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. maj 1987)

(88/C 61/18)

Om: Udledning af radioaktivt affald i Det Irske Hav fra det britiske oparbejdningsanlæg i Sellafield

Er Kommissionen bekendt med, at Irland på det kommende årlige møde (fra 1. til 3. juni 1987 i Cardiff) mellem de lande,

der deltager i Paris-Konventionen, vil forelægge et resolutionsforslag for at tvinge Det Forenede Kongerige til hurtigst muligt at tage de bedste til rådighed stående metoder i brug for at bringe udledningen af radioaktivt affald i Det Irske Hav til ophør eller i modsat fald lukke oparbejdningsanlægget?

Er det rigtigt, at EF i 1978 tilsluttede sig Paris-Konventionen?

Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, om den er villig til at støtte dette resolutionsforslag fra Irland?

Kan Kommissionen også oplyse, hvilke EF-lande der deltager i Konventionen, og om der finder samrådsdrøftelser sted for at nå frem til en positiv koordinering af deres respektive standpunkter?

Kan Kommissionen i denne sammenhæng oplyse, hvilken holdning de øvrige EF-lande vil indtage ved en afstemning om det irske forslag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(16. november 1987)**

Kommissionen, som repræsenterede De Europæiske Fællesskaber på mødet mellem Paris-Konventionens kontraherende parter (Cardiff, 1. til 3. juni 1987), har faktisk fra Konventionens sekretariat modtaget en samling dokumenter, hvoriblandt der er to henstillingsforslag fra den irske delegation.

Den første drejer sig om bortskaffelse af radioaktivt affald fra kernekraftværker i det havmiljø, Paris-Konventionen omfatter. Det henstilles i dette forslag, at man benytter den bedste mulige teknologi for i videst muligt omfang at reducere og fjerne radioaktivt affald, idet man overholder de dosisbegrænsninger, Den Internationale Kommission for Strålebeskyttelse (ICRP) har anbefalet.

Den anden henstilling drejer sig om lukning af oparbejdningsanlægget for nukleart brændsel i Sellafield. Kommissionen har om dette spørgsmål fået oplyst følgende:

- den britiske regering overholder Fællesskabets bestemmelser for strålingsbeskyttelse i Rådets direktiv 80/836/Euratom om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagerenes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling ⁽¹⁾
- der bliver for øjeblikket udført projekter, som skal forbedre anlæggets sikkerhed og reducere affaldsmængden.

På baggrund af de hidtidige overvejelser mener Kommissionen derfor ikke, at der foreligger noget bevis på overtrædelse af Fællesskabets bestemmelser, som kan berettige et sådant forslag.

Kommissionen henviser i øvrigt til, at det erkendes i de ICRP-henstillinger, der nævnes i henstillingsforslaget om bortskaffelse af radioaktivt affald i havmiljø, og som Fællesskabets egne bestemmelser bygger på, at der i alle situationer findes en dosisstørrelse, hvorunder yderligere begrænsningsforanstaltninger er uberettigede.

Fællesskabet er i henhold til Rådets afgørelse 75/437/EØF af 3. marts 1975 ⁽²⁾ blevet deltager i Konventionen til forhindring af landbaseret havforurening. Konventionen trådte i kraft den 6. maj 1978, dvs. 30 dage efter det syvende ratifikations- eller godkendelsesdokuments indgivelse. Danmark, Frankrig, Nederlandene, Det Forenede Kongerige, Portugal, Spanien, Forbundsrepublikken Tyskland, Belgien, Irland, Island, Norge og Sverige er kontraherende parter i denne konvention.

Drøftelserne af disse spørgsmål fik følgende resultat:

- det irske henstillingsforslag om at benytte den bedste mulige teknologi blev vedtaget af Paris-Kommissionen, idet to delegationer dog tog forbehold
- henstillingsforslaget om lukning af oparbejdningsanlægget for nukleart brændsel i Sellafield blev af flere delegationer anset for at ligge uden for Paris-Kommissionens kompetence og blev derfor ikke behandlet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1 (ændret ved Rådets direktiv 84/467/Euratom — EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984).

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1985.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 485/87
af Bodil Boserup (COM—DK)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(11. juni 1987)
(88/C 61/19)**

Om: Kontrol af landbrugsstøtte

Det oplyses, at der i Italien er rejst anklage mod 800 personer for uretmæssigt at have modtaget støtte til korndyrkning. Det er dybt foruroligende, at Kommissionens kontrol er så ringe, at det kan lade sig gøre at opnå støtte til ikke-eksisterende arealer. I dette tilfælde er der givet støtte til arealer, der er tre gange de nævnte kommuners samlede areal.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke skridt der er taget til styrkelse af kontrollen — idet jeg henviser til, at jeg også ved spørgsmål i oktober 86 (H-620/86) ⁽¹⁾ har gjort opmærk-

som på behovet for styrket kontrol og endnu ikke har modtaget den lovede redegørelse for Kommissionens nye skridt?

(¹) Forhandlinger i Europa-Parlamentet nr. 346 (december 1986).

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(1. oktober 1987)

Kommissionen fortsætter til stadighed målbevidst sine foranstaltninger med henblik på at forebygge, forfølge og bekæmpe bedrageri til skade for Fællesskabet.

Den har i denne forbindelse taget initiativ til en undersøgelse, der nu er i gang vedrørende EF-støtte til produktionen af hård hvede i Italien. Denne undersøgelse, som bl.a. omfatter kontrol på stedet, blev påbegyndt, før medierne havde givet oplysninger om det bedrageri på Sicilien, som det ærede medlem hentyder til.

Efter de oplysninger Kommissionen har modtaget, beskæftiger de italienske myndigheder sig allerede med denne sag. De skal i henhold til EF-bestemmelserne meddele Kommissionen alle relevante oplysninger om det pågældende bedrageri og foretage det nødvendige for at få tilbagebetalt de som EF-støtte uretmæssigt udbetalte beløb.

Kommissionen følger på nært hold udviklingen på det pågældende område med henblik på i givet fald at træffe de nødvendige foranstaltninger. Resultaterne af Kommissionens undersøgelse vil bidrage væsentligt hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 506/87

af Claude Wolff (LDR—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1987)

(88/C 61/20)

Om: Besværlige procedurer for eksport til Spanien

Visse franske virksomheder klager over de stigende vanskeligheder, de støder på i forbindelse med eksport af varer til Spanien, på grund af øgede administrative formaliteter, navnlig nødvendigheden af at fremlægge et europæisk varemærkebevis (som kræver en lang og kompliceret procedure).

Kan Kommissionen præcisere, om der siden Spaniens tiltrædelse af EF er sket en forøgelse af de administrative formaliteter for eksport til Spanien ved indførelse af europæiske formaliteter udover de rent nationale formaliteter?

Finder den i bekræftende fald denne situation forenelig med ønsket om at åbne grænserne fuldstændigt, og hvad agter den at gøre for at rette op på dette uheldige forhold?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(17. september 1987)

Kommissionen takker det ærede medlem for at have henledt dens opmærksomhed på de vanskeligheder, som en række franske virksomheder har i forbindelse med eksport til Spanien.

Med henblik på at kunne undersøge disse problemer i lyset af artikel 30ff i EØF-Traktaten og artikel 42ff. i Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse, opfordrer Kommissionen det ærede medlem til at meddele den alle de oplysninger, han måtte råde over, især oplysninger om konkrete hindringer, som økonomiske beslutningstagere er stødt på, og om arten af de pågældende hindringer (bevillinger, forudgående godkendelse, certifikater osv.).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 515/87

af Anthony Simpson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. juni 1987)

(88/C 61/21)

Om: En ægtefælles brug af en bil, som er midlertidigt indført af den anden ægtefælle med bopæl i en anden medlemsstat

I Rådets direktiv 83/182/EØF (¹) fastsættes der bestemmelser om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler fra en medlemsstat til en anden. I henhold til artikel 3 i direktivet indrømmes der en sådan afgiftsfritagelse på betingelse af, at a) den, der foretager indførslen, har »sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted« og anvender transportmidlet til privat brug, og b) at transportmidlet ikke udlånes til en person med bopæl i den stat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted.

Det sker stadig oftere, at ægtepar som følge af arbejdsvilkårene i vore dage har »sædvanligt opholdssted« i forskellige medlemsstater.

1. Kommissionen bedes under disse omstændigheder oplyse følgende:

- Kan en ægtefælle, som midlertidigt har indført en bil i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende har sædvanligt opholdssted, udlåne bilen til den anden ægtefælle, hvis sidstnævnte har sædvanligt

opholdssted i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted? Ville dette være forbudt ifølge direktivet?

- b) Skelner Kommissionen mellem begrebet »udlåne« og begrebet »give ens ægtefælle tilladelse til at bruge ens bil?«
2. Hvis dette er i strid med direktivet, vil Kommissionen da foreslå en passende ændring af dette for at råde bod på en indlysende legalistisk urimelighed, som både begrænser EF-borgernes frie bevægelighed og støder an mod normal praksis mellem ægtefæller?

(¹) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 59.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**
(20. august 1987)

1. I henhold til bestemmelserne i artikel 3, litra b), i direktiv 83/182/EØF kan et køretøj, som indføres midlertidigt til en medlemsstat, og for hvilket der bevilges afgiftsfritagelse, ikke udlånes til en person med bopæl i denne medlemsstat. I direktivet er der ikke fastsat nogen undtagelse fra denne regel. Derfor gælder den også for ægtefællen.

2. Kommissionen er vidende om, at denne regel skaber problemer for Fællesskabets borgere, særlig for par. Af denne årsag har Kommissionen i sit direktivforslag af 4. februar 1987 om ændring af direktiv 83/182/EØF (¹) fastsat bestemmelser, som skulle resultere i en væsentlig/forbedring af borgernes situation. Disse bestemmelser (jf. artikel 1, afsnit 2, litra b), og afsnit 3, litra c) skulle åbne mulighed for, at en persons familiemedlemmer, som har opholdssted i den medlemsstat, hvortil den midlertidige indførsel finder sted, ligeledes kan benytte dette køretøj i de perioder, hvor den person, der har indført køretøjet, befinder sig i den medlemsstat, hvortil den midlertidige indførsel finder sted.

(¹) EFT nr. C 40 af 18. 2. 1987, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 519/87
af Mechtild Rothe (S—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. juni 1987)
(88/C 61/22)

Om: Eksport af forarbejdet svinekød til Storbritannien

I begyndelsen af dette år modtog byen Paderborn en ordre fra Forbundsrepublikken Tysklands ambassade i Storbritannien på levering af 170 kg westfalske specialiteter til en reception,

der finder sted hvert år. I første omgang forbød det britiske handelsministerium importen med den begrundelse, at byen Paderborn ikke var i besiddelse af en EF-licens for eksport af forarbejdet svinekød.

Efter at der i sidste minut var givet importtilladelse, afkrævede handelsministeriet byen Paderborn en EF-licens for forarbejdning af kød, hvilket en by ifølge sagens natur ikke kan have. Som en imødekommende gestus blev der til sidst givet tilladelse til import af 30 kg kød- og pølsevarer, hvilket langt fra var nok til de 150 gæster. På denne måde slog forsøget på at eksportere 170 kg forarbejdet svinekød fra Forbundsrepublikken Tyskland til Storbritannien fejl.

Kan Kommissionen bekræfte dette sagsforløb?

Hvordan vurderer den hele sagen?

Hvilke EF-licenser tænkes der på?

Hvilket retsgrundlag har det britiske handelsministerium handlet på?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**
(17. november 1987)

Kommissionen har ikke modtaget underretning om de betingelser, det ærede parlamentsmedlem nævner.

Kommissionen agter at rette henvendelse til de berørte medlemsstater og skal ikke undlade at informere det ærede parlamentsmedlem om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 529/87
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(12. juni 1987)
(88/C 61/23)

Om: Landbrugsområder ramt af arbejdsløshed

Tror Kommissionen, at staternes overtagelse af forladte landbrugsejendomme kan være en løsning på forværringen i visse landbrugsområder, som er ramt af arbejdsløshed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**
(30. oktober 1987)

Kommissionen er bekendt med, at der i Spanien er særbestemmelser, i henhold til hvilke de offentlige myndigheder

kan overtage uudnyttet jord med henblik på navnlig at afstå den til landbrugsarbejdere, der derved får en beskæftigelse. En tilsvarende ordning synes ikke at eksistere i nogen anden medlemsstat.

Da de nationale jordlove ikke henhører under EØF-Traktaten, kan Kommissionen ikke planlægge nogen generel anvendelse af foranstaltninger som de spanske på EF-plan. Endvidere må det nævnes, at selv om foranstaltningerne i bestemte situationer kan modvirke en forringelse af visse landbrugsområder, der er ramt af arbejdsløshed, kræver markedssituationen i en lang række landbrugssektorer i Fællesskabet snarere, at produktionen reduceres, og at der følgelig tilskyndes til, at produktion ikke finder sted.

For så vidt angår priserne, har erfaringen fra internationale prisstabiliseringsaftaler for en række varer ikke været særlig tilfredsstillende; desuden har Kommissionen ikke indtryk af, at de pågældende kredse generelt er rede til at slå ind på denne vej.

Med hensyn til påtænkte kortsigtede foranstaltninger med henblik på at opnå en øget åbning af det japanske marked henviser Kommissionen det ærede medlem til det svar, den afgav på skriftlig forespørgsel nr. 490/87 af Christopher M. Jackson ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 42 af 15. 2. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 554/87

af Anthony Simpson (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juni 1987)

(88/C 61/24)

Om: Krisen inden for de europæiske garverier

Vil Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger Det Europæiske Fællesskab har iværksat som følge af Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 1984, og hvilke foranstaltninger det overvejer at iværksætte i den nærmeste fremtid især med hensyn til punkt 5 i beslutningen vedrørende japanske toldsats?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(20. august 1987)

Kommissionen har fortsat og endog forstærket sin indsats på alle de områder, der er omfattet af Europa-Parlamentets beslutning af 20. januar 1984. Den har bl.a. flere gange rettet henvendelse til myndighederne i de lande, som leverer huder, navnlig Indien og Brasilien, med henblik på at få dem til at liberalisere eksporten af denne vare; den har inden for rammerne af GATT arbejdet for at opnå en åbning af visse markeder; den har bestræbt sig på at hindre, at der i betragtning af denne sektors yderst følsomme karakter sker en fordrejning af konkurrencevilkårene som følge af national støtte; den har støttet visse af industriens forsknings- og udviklingsbestræbelser.

Eftersom Kommissionen ikke har modtaget klager over dumping og heller ikke selv har kunnet konstatere sådan praksis, har den ikke iværksat foranstaltninger på dette område siden den førnævnte beslutning. Nomenklaturspørgsmålene behandles på internationalt plan, og det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at Fællesskabet som sådant indfører et system, som ikke nødvendigvis vil blive anerkendt af dets internationale handelspartnere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 560/87

af Jochen van Aerssen, Elmar Brok, Otto Habsburg, Hans Poetschki (PPE—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(12. juni 1987)

(88/C 61/25)

Om: EF's transittransport gennem Østrig

Østrig og EF indtager forskellige standpunkter inden for transportpolitikken. Der er fare for, at Østrig ikke længere accepterer, at lastvognstrafikken i transit over Brenner-motorvejen stiger yderligere, og vil forsøge at få en del af trafikken flyttet over på jernbane.

EF har derimod vedtaget, at godstransporten inden for EF, som forbinder Italien med alle EF-lande nord for Alperne, skal liberaliseres inden udgangen af 1992.

I betragtning af, at Østrigs forbundskansler Franz Vranitzky har udtalt, at hans land stræber mod fuldt medlemskab af EF, kan problemet kun løses ved hjælp af ligebehandlingsprincippet. I stedet for at skabe nye skel og grænser burde man blive enige om en »integrationsplan«.

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at en sådan plan er påkrævet?
2. Mener den i bekræftende fald, at der er overensstemmelse mellem følgende foranstaltninger:
 - afskaffelse af kvantitative restriktioner i den internationale godstransport, herunder transittransporten
 - adgang til cabotagekørsel efter bestemmelser, som heller ikke i EF er udarbejdet endnu

- integrering af den internationale EF-godstransport i det kommende markedsordningssystem
- deltagelse i harmoniseringen af de vigtigste konkurrencevilkår (skatter og afgifter, køretøjers mål og vægt)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Clinton Davis

(21. oktober 1987)

1. Kommissionen har ikke kendskab til den af de ærede medlemmer citerede udtalelse fra den østrigske forbunds-kansler.

2. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige noget om, hvad samarbejdet mellem Østrig og Fællesskabet præcist kommer til at gå ud på. Dette vil der blive taget stilling til efter aftale med Østrig.

Kommissionen har arbejdet med det af de ærede medlemmer rejste spørgsmål, og resultatet af dette arbejde er blevet lagt til grund for et forslag til Rådets afgørelse om indledning af forhandlinger på transportområdet mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, Republikken Østrig, Schweiz og Den Socialistiske Føderative Republik Jugoslavien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 585/87

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1987)

(88/C 61/26)

Om: Beskyttelsesdragter til personer, der kommer i direkte berøring med hunde, som har hundegalskab

Kan Kommissionen oplyse, hvilken form for beskyttelsesdragt, der blandt dem, der kan fås i Fællesskabet, er den mest velegnede til personer, som kommer i direkte berøring med hunde, der har hundegalskab? Det britiske landbrugsministerium godkender anvendelsen af firmaet Captorlites hundegalskabsdragter af mærket Barker, men da disse er tunge og klodsede, søges et mere praktisk alternativ, hvis der fremstilles et sådant.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(13. november 1987)

Kommissionen er ikke i besiddelse af de af det ærede medlem ønskede oplysninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 593/87

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1987)

(88/C 61/27)

Om: Moms på »gratis« aviser

Kommissionen bedes præcisere, hvorledes man i de forskellige EF-lande, hvor bøger og tidsskrifter i øjeblikket er belagt med moms, behandler »gratis« aviser med hensyn til momspligt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(23. oktober 1987)

En af forudsætningerne for momspligt i artikel 2, stk. 1, i sjette momsdirektiv⁽¹⁾ er, at levering af goder eller tjenesteydelser i en medlemsstat skal ske mod vederlag (dvs. der skal ske en form for betaling). Det følger med visse undtagelser heraf, at sker der ingen betaling, således som det f.eks. er tilfældet ved levering af gratis aviser, opstår der ingen momspligt.

Har en virksomhed imidlertid reklameindtægter af sådanne »gratis« aviser, eller modtager den støtte fra en anden klide, bliver den pågældende ydelse momspligtig. I sådanne tilfælde vil der kunne fradrages erlagt moms efter de normale momsregler.

Kommissionen er ikke bekendt med nogen eksisterende afvigelse fra ovenstående i medlemsstaterne. For så vidt angår de momssatser, der for øjeblikket anvendes i medlemsstaterne for aviser, bøger og reklameydelser henviser Kommissionen det ærede medlem til skriftlig forespørgsel nr. 412/87 af Vincenzo Mattina⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. 5. 1977, EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977.

⁽²⁾ Se side 9 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 596/87

af Stephen Hughes (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. juni 1987)

(88/C 61/28)

Om: Afsvoivling af emissionerne fra kulfyrede kraftværker

Vil Kommissionen give en kort redegørelse for alle sine forslag vedrørende skridt til at behandle emissionerne fra kulfyrede kraftværker med særlig henblik på afsvoivling, og

vil den tilkendegive, hvad den mener de forskellige medlemslandenes regeringer foretager sig i så henseende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Clinton Davis
(29. oktober 1987)

Kommissionen forelagde den 15. december 1983 Rådet et forslag til direktiv om begrænsning af luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽¹⁾, som den ændrede den 18. februar 1985 ⁽²⁾ efter Europa-Parlamentets udtalelse.

Forslaget vedrører alle fyringsanlæg med nominel termisk effekt på 50 MW og derover, herunder kulfyrede kraftværker.

Hvad den sidste kategori angår indebærer forslaget navnlig:

- for alle nye kraftværker overholdelse af grænseværdier for emission af SO₂, som for store anlæg på over 300 MWth indebærer en afsvovling på 90% af forbrændingsgasserne (400 mg SO₂/m³)
- for bestående kraftværker en begrænsning af emissionerne af SO₂, som inden for nationale programmer skaber mulighed for inden 1995 for alle store fyringsanlæg at opnå en samlet begrænsning af emissionerne af disse forurenende stoffer på 60% sammenlignet med emissionerne fra de samme kilder i 1980.

Endvidere indføres der ved det direktiv 84/360/EØF, som Rådet allerede vedtog den 28. juni 1984 ⁽³⁾ om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg, krav om forhåndsgodkendelse, bl.a. for de pågældende kraftværker, som kun kan udstedes, såfremt der er anvendt den bedste teknologi, der er tilgængelig, til begrænsning af luftforureningen (navnlig med SO₂). Sidste frist for gennemførelsen af dette direktiv er den 30. juni 1987. Kommissionen er i færd med at vurdere de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet i denne sammenhæng.

⁽¹⁾ EFT nr. C 49 af 21. 2. 1984.

⁽²⁾ Dok. KOM(85) 47 endelig udg.

⁽³⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 633/87
af Leen van der Waal (NI—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. juni 1987)
(88/C 61/29)

Om: Tjenestemænds pilgrimsfærd til Santiago de Compostela

Ifølge pressemeddelelser har en gruppe på omkring 100 EF-tjenestemænd været på pilgrimsfærd til Santiago de

Compostela for at mindes 30-års-dagen for oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab.

1. Kan Kommissionen oplyse, om dette har sin rigtighed?
2. Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse, i hvilken egenskab — som EF-tjenestemænd eller som privatpersoner — denne gruppe har foretaget pilgrimsfærd til Santiago de Compostela?
3. Kan Kommissionen oplyse, hvorfor en pilgrimsfærd til et romersk-katolsk valfartssted er opført på listen over officielle arrangementer i forbindelse med Rom-Traktatens 30-års-dag (se »Revised Paper 3/87: 1987-Celebrations for the 30th anniversary of the Treaty of Rome«)?
4. Mener Kommissionen, at den i spørgsmål vedrørende forholdet mellem kirke og myndighed bør indtage en uafhængig stilling og bør respektere princippet om adskillelse af kirke og stat?
5. Bekræfter Kommissionen i givet fald den konklusion, at dens handlemåde under ovennævnte punkt 2 og 3 er i strid hermed og udgør en overtrædelse af dette princip?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa die Meana

(19. august 1987)

1. En gruppe på et hundrede europæere drog på pilgrimsfærd til Santiago de Compostella for at fejre 30-årsdagen for oprettelsen af Det Europæiske Fællesskab.
2. Disse europæere var private borgere. Et flertal af dem var tilfældigvis også tjenestemænd fra de største fællesskabsinstitutioner, herunder Europa-Parlamentet.
3. »Revised paper 3/87: Celebrations for the 30th Anniversary of the Treaty of Rome« blev udarbejdet med henblik på at give en vejledende liste over de forskellige arrangementer, som ville blive gennemført for at markere 30-årsdagen. Hensigten med listen var at give et komplet billede af, hvad der foregik inden for Fællesskabet. Da Kommissionen fik besked om denne pilgrimsfærd, blev den ført på listen over arrangementer.
4. og 5. Forholdet mellem kirke og myndighed falder ikke inden for Kommissionens kompetenceområde og beføjelser; derfor er det i disse sager ikke blot et spørgsmål om uafhængighed, men om neutralitet.

Kommissionen viser i alle tilfælde respekt for og opmærksomhed over for de forskellige initiativer, der tages af officielle, religiøse grupper, som er repræsenteret i Fællesskabet, særligt når de støtter den europæiske integration.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 645/87
af Carlos Robles Piquer (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (26. juni 1987)
 (88/C 61/30)

Om: Omstilling til offshore-markedet

Nogle skibsværfter i EF har i et forsøg på at tilpasse sig det nye offshore-marked været nødt til at foretage betydelige omstillinger af produktionen i retning af konstruktion af olieplatforme.

Denne meget vigtige omstilling bør ske i samarbejde med internationale specialister på området, da konstruktion af platforme kræver kvalitetsarbejde og sikkerhed for korrekt udførelse, hvilket forudsætter særlige organisations- og arbejdsmetoder, samt den nødvendige tekniske baggrund for at foretage regelmæssige eftersyn og forbedringer.

På baggrund af den betydning, der set ud fra forskellige synspunkter må tillægges denne omstilling — skibsværfternes forsøg på at overleve krisen og foranstaltningerne til fremme af efterforskningen efter olie i havbunden — bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål: Hvilken EF-støtte modtager de skibsværfter i medlemsstaterne, som er i færd med at tilpasse deres produktion til offshore-markedet? Hvilke midler vil den stille til rådighed til omstilling af den nødvendige arbejdskraft, således at denne bliver i stand til at bygge en hvilken som helst type platform?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl Heinz Narjes
 (9. oktober 1987)

Kommissionen skal først og fremmest bemærke, at den på baggrund af den nuværende markedssituation ikke kan betragte omstillingen af skibsværfternes produktion til bygning af store offshore-platforme og -anlæg som et hensigtsmæssigt alternativ til skibsbygning. Faktisk har erfaringerne vist, at der skal en radikal ombygning af et skibsværft til, for at det kan bygge sådanne anlæg — så omfattende, at det ikke længere er særlig egnet til normal skibsbygning. Mange skibsværfter som tidligere har forsøgt at overleve på en delvis overførsel af aktiviteterne, er bukket under undervejs.

Udsigterne for markedet for nybygning af offshore-anlæg og -platforme er så svage på grund af den betydelige overforsyning med brugsklare anlæg på verdensplan, at kapaciteten hos de eksisterende offshore-værfter (enten fuldt ombyggede eller nyetablerede) må anses for langt at overstige den kommende efterspørgsel.

Ovennævnte gælder for bygning af store og tunge offshore-anlæg. Bygning af særlige skibe til varetagelse af forskellige offshore-hjælpfunktioner (bugserbåde til håndtering af forankringer og forsyningsfartøjer) kræver ikke nogen særlig tilpasning af et skibsværft, som i forvejen normalt bygger tilsvarende fartøjer (som bugserbåde, pramme, højsøarbejdsbåde).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 664/87
af Gordon Adam (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (26. juni 1987)
 (88/C 61/31)

Om: Grimethorpe-anlægget, hvor forbrændingen sker i fluidiseret leje

I England er der forlydender i omløb, som rummer en kritik af Grimethorpe-projektet, der modtager økonomisk støtte fra EF.

Har Kommissionen for nylig foretaget en evaluering af dette projekt? I givet fald bedes den oplyse, hvilke konklusioner man er nået frem til.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
 (20. august 1987)

Kommissionen har ydet en finansiel støtte på 3,82 mio ECU til dette projekt i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1890/84⁽¹⁾ om indførelse af særlige foranstaltninger af energistrategisk betydning for Fællesskabet.

Kommissionen har foretaget en finansiel kontrol, men den kan ikke med hjemmel i forordningen foretage en teknisk evaluering af projektet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 4. 7. 1984, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 688/87
af Barbara Schmidbauer (S—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (29. juni 1987)
 (88/C 61/32)

Om: Strålebelastning og trisomi 21

1. Ifølge oplysninger i pressen har videnskabsmænd på det Humangenetiske Institut på Det Frie Universitet i Berlin konstateret, at der ni måneder efter reaktorulykken i Tjernobyl skete en stigning i antallet af misdannelser hos nyfødte.

Antallet af tilfælde af trisomi 21 (også kaldet Down-syndrom eller mongolisme) steg drastisk. Desuden viste en undersøgelse foretaget af dette institut i Berlin på 40 laboratorier i Forbundsrepublikken Tyskland af fostervandsprøver foretaget fire måneder efter befrugtningen også en klar statistisk tendens. Såvel tidsmæssigt som geografisk kan disse påviste abnormiteter klart sættes i forbindelse med Tjernobyl.

a) Er Kommissionen bekendt med tilsvarende forskningsresultater og statistiske tendenser i andre medlemsstater?

b) Er Kommissionen i benægtende fald rede til i samarbejde med medlemsstaterne at tage initiativ til at støtte sådanne undersøgelser?

2. Fra midten af 1962 til 1965 var strålingsbelastningen som følge af atomforsøgene i atmosfæren lige så høj som efter Tjernobyl.

a) Disponerer Kommissionen over statistisk materiale over, om der i denne periode i Fællesskabet skete en stigning i antallet af nyfødte med kromosomfejlen trisomi 21?

b) Er Kommissionen i benægtende fald rede til i samarbejde med medlemsstaterne at udarbejde en sådan statistik?

Som led i Eurocat vil der blive gennemført større og mere indgående undersøgelser, herunder af monogen dominant mutation-syndromet, med henblik på en tilbunds-gående evaluering af de genetiske virkninger af Tjernobyl-ulykken.

2. Kommissionen sidder ikke inde med statistiske oplysninger om øget forekomst af trisomie-21 i medlemsstaterne i tidsrummet 1962 til 1965, hvor der som følge af kernevåbenforsøg ligeledes blev registreret en stigning i strålebelastningen.

Der findes imidlertid omfattende epidemiologiske undersøgelser i områder med høj naturlig radioaktivitet og af børn, der i fostertilstand blev bestrålet i Hiroshima og Nagasaki. Disse undersøgelser har ikke givet holdepunkt for teorien om øget forekomst af trisomi efter væsentligt højere bestrålingsdoser. Dyreforsøg tyder ligeledes på, at der ikke kan forventes øget forekomst af trisomi efter bestråling i denne størrelsesorden.

Der er ikke for tiden planer om en retrospektiv undersøgelse af misdannelser i det pågældende tidsrum. Man afventer de endelige resultater af den under punkt 1 nævnte undersøgelse, før der indsamles videre statistisk materiale.

(¹) EFT nr. C 351 af 29. 12. 1987, s. 25.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(21. oktober 1987)

Påstanden om sammenhæng mellem øget forekomst af Down's syndrom og strålingsudsættelse, som fremsat af Det Humangenetiske Institut i Berlin, er ikke blevet underbygget. Det ærede medlems opmærksomhed henledes på Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 377/87 af hr. Kuipers (¹). Den tyske undersøgelse af fostervandsprøver fire måneder efter befrugtningen tydede heller ikke på et øget antal af tilfælde af Down's syndrom i den pågældende periode.

1. Kommissionen har etableret et overvågningsystem for medfødte defekter (Eurocat), som led i programmet for forskning i medicin og sundhed. Et af målene med Eurocat-projektet er at vurdere risikoen for menneskets reproduktionsevne i tilknytning til miljøulykker og at undersøge årsagerne bag rapporterede tilfælde af øget forekomst af medfødte defekter.

Foranlediget af rapporten fra Berlin undersøgte de tilfælde af kromosomanomalier, der fra januar til marts 1987 blev indberettet i 18 nationale Eurocat-registre. I intet af disse registre kunne der iagttages øget forekomst i tiden januar-marts 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 734/87
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. juli 1987)
(88/C 61/33)

Om: Skovbrug og beskatning

1. Deler Kommissionen den opfattelse, ifølge hvilken skovbrug med langsomtvoksende arter ikke er særlig rentabel på grund af medlemsstaternes lovgivning vedrørende afgifter ved ejerskifte og/eller forskellige andre afgifter?

2. Råder Kommissionen på nuværende tidspunkt over en oversigt over medlemsstaternes lovgivninger vedrørende beskatning inden for skovbrug: grundskyld, afgift ved ejerskifte, afgift baseret på hugst eller salg?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
(15. oktober 1987)

1. Kommissionen er klar over, at rentabiliteten for skove bestående af langsomt voksende arter normalt er mindre end tilfældet er for skove med hurtigt voksende arter.

De private skove er ligesom erhvervslivet i øvrigt undergivet en årlig beskatning eller ejerskifteafgift eller arvegifter til forskellige satser i de enkelte medlemsstater. Til betaling af indkomst- eller formueskat er det ligesom inden for det øvrige erhvervsliv af og til nødvendigt at afhænde en del af de beskattede goder. Kommissionen skal desuden henvise det ærede medlem til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 2392/84 af Ernest Glinne ⁽¹⁾.

2. Kommissionen råder ikke over ajourførte oplysninger om beskatningen inden for skovbruget, men den råder over en undersøgelse, der blev offentliggjort i 1981 om halvfjerdserne. Den vil sende såvel det ærede medlem som Europa-Parlamentets generalsekretariat et eksemplar af denne undersøgelse.

⁽¹⁾ EFT nr. C 228 af 9. 9. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 736/87

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juli 1987)

(88/C 61/34)

Om: Miljø og beskæftigelse

I sin meddelelse vedrørende miljøforanstaltningers jobskabespotential (KOM(86) 721 endel.) udtaler Kommissionen (i punkt 13), at »miljøindustrien« i EF ved århundredets slutning vil kunne beskæftige tre millioner personer.

Vil Kommissionen meddele, hvilke jobs det drejer sig om, og hvordan man kan søge dem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(11. september 1987)

Tallet på tre millioner beskæftigede på miljøområdet ved århundredets slutning er et samlet skøn. Det er baseret på et (tilbageholdende) skøn for 1978 på 1 1/4 millioner beskæftigede på dette område i de tolv medlemsstater, som er projiceret frem til århundredets slutning i tråd med en (forsigtig) forudsigtelse af væksten i Fællesskabets BNP.

Det er i denne forbindelse underforstået, at beskæftigelsesmønstret på dette område vil være uændret. Beskæftigelsen kan opdeles således:

Beskæftigelse fordelt på de enkelte sektorer i procent af den samlede beskæftigelse inden for miljøindustrien — 1978

Leverandørsiden		Forbrugersiden	
Byggeri	25% +	Industri	20% -
Fremstilling af maskiner og elektrisk udstyr	17% -	Offentlige værker	30% +
Instrumenter	1%		
Andet	7%		
I alt	50%		50%

For hver af sektorerne angiver + eller - tegnet den retning, i hvilken den skønnede angivelse sandsynligvis ville bevæge sig, såfremt der forelå nøjagtigere oplysninger (f.eks. er det muligt, at der for byggeri ville være behov for mere end 25% af den samlede beskæftigelse, mens fremstillingsektoren ville ligge under de angivne 17%).

Kilde: The Environmental Industry in the EEC: Employment and R&D in the Next Decade, FAST Report EUR 8941, 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 748/87

af Luc Beyer de Ryke (LDR—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. juli 1987)

(88/C 61/35)

Om: Atomkraftværket i Chooz — klage fra belgiske statsborgere — grænseoverskridende miljøbeskyttelsesproblemer

50 belgiske borgere, der er bosiddende i umiddelbar nærhed af kraftværket i Chooz (Frankrig — departementet Meuse), har støvnet regeringen og den belgiske stat med henblik på udbetaling af skadeserstatning, for at have accepteret, at EDF (Frankrig) har igangsat en ny reaktor »idet sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige hensyn er tilsidesat for væsentligt økonomiske interesser«.

Det er den europæiske association »ret over for statens ret«, som har indbragt sagen for domstolene.

Herved rejses på ny spørgsmålet om anvendelse af europæiske miljøbeskyttelsesnormer i forbindelse med risikoen for grænseoverskridende forurening med radioaktivitet, som kan forårsages af anlæg, der ligger tæt ved grænserne i en medlemsstat (Chooz, Doel...)

Floden Meuse, som jo i øvrigt også forsyner Holland med drikkevand, og hvis vand bruges i kraftværket i Chooz, er ligeledes ramt af en temperaturmæssig og molekylær forurening i hele sit nedre løb.

Hvilken holdning har Kommissionen til dette spørgsmål?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(11. november 1987)

Kommissionen henviser til det svar, den vedrørende samme emne gav på mundtlig forespørgsel H-228/87 af Alfons Boesmans⁽¹⁾.

Hvad specielt angår følgerne af udledning af radioaktivitet i floden Meuse, har Kommissionen oprettet en ekspertgruppe, der er sammensat af repræsentanter for de medlemsstater, der har interesse i Meuse-bækkenet. Gruppens mandat omfatter følgende punkter:

- udarbejdelse af en liste over radioaktive udledninger i Meuse-bækkenet, omfattende alle kilder
- måling af radioaktiviteten i Meuse's og dens biflodernes vand, organismer og sedimenter
- vandets, organismernes og sedimenternes udnyttelse samt
- ansættelse af de heraf følgende individuelle og kollektive doser.

Denne ekspertgruppe offentliggjorde i 1986 en første rapport⁽²⁾, på grundlag af hvilken det kan konkluderes, at de strålingsmæssige virkninger af udledninger i Meuse-bækkenet fra alle civile aktiviteter ikke udgør mere end en brøkdels af grænseværdierne i Rådets direktiver om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling⁽³⁾.

(1) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 2-352 (mødet den 17. 6. 1987).

(2) EUR 10670, The Radiological Exposure of the Population in the Meuse Basin.

(3) EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, og EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 758/87

af Vassilis Ephremidis, Dimitrios Adamou og Alexandros Alavanos (COM—GR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(9. juli 1987)

(88/C 61/36)

Om: Problemer for den græske svineavl

Den græske svineavl står i fare for snart helt at forsvinde på grund af de ødelæggende negative monetære udligningsbeløb (MUB), som EF har pålagt vort land.

Mere konkret ydes der som følge af MUB-systemet et tilskud på 37 dr. pr. kg indført svinekød i Grækenland fra EF-lande (Tyskland, Nederlandene), hvilket medfører:

- a) at den græske produktion udsættes for ulige konkurrence
- b) at 100 000 svin af høj kvalitet i øjeblikket ikke kan sælges
- c) at vort land bebyrdes med enorme valutaudgifter til import fra EF
- d) at tusinder af små og mellemstore græske svineavlere går fallit og må ophøre med deres produktion.

Agter Kommissionen ikke på baggrund heraf at ophæve de negative udligningsbeløb for svinekød, og hvilke foranstaltninger vil den træffe for at styrke den græske svineavl, som snart er i fare for totalt at forsvinde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(21. oktober 1987)

Det er fortsat Kommissionens opfattelse, at anvendelsen af de monetære udligningsbeløb er en hindring for samhandelen med landbrugsprodukter, og at det derfor er nødvendigt at ophæve denne ordning. På den anden side medførte justeringen af landbrugsomregningskursen til den græske drakmes reelle værdi en betydelig forøgelse (på over 40%) af landbrugspriserne i Grækenland, hvilket i høj grad er en hindring for Grækenlands stramme økonomiske politik, og også for den nuværende målsætning for den fælles landbrugs politik, nemlig en styring af produktionen. Som et forsøg på at forene disse to modsatrettede målsætninger vedtog Rådet, efter forslag fra Kommissionen⁽¹⁾, som led i prispakken for produktionsåret 1987/88, at de negative monetære udligningsbeløb for Grækenland nedsættes med 13,5 point i sektoren for svinekød.

Endvidere blev der med virkning fra 1. juli 1987 indført en ordning⁽²⁾, der med visse begrænsninger fastsætter en større stabilitet i MUB for denne sektor. Således vil, såfremt udviklingen i drakmens omregningskurs medfører indførelse af supplerende monetære udligningsbeløb, landbrugsomregningskursen blive tilpasset for at bevare uændrede monetære udligningsbeløb i sektoren for svinekød.

Et tredje element, der forbedrer de agromonetære perspektiver, er ordningen med en automatisk nedsættelse af nye monetære udligningsbeløb, som netop er trådt i kraft (forordning (EØF) nr. 1889/87)⁽³⁾.

Kommissionen planlægger ikke for indeværende andre foranstaltninger inden for sektoren for svinekød.

(1) Forordning (EØF) nr. 1890/87, EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 4.

(2) Forordning (EØF) nr. 1677/85, artikel 6a indført ved forordning (EØF) nr. 1889/87, EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 1.

(3) EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 760/87
af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(9. juli 1987)
(88/C 61/37)

Om: Forskellig behandling af nederlandske landbrugsarbejdstagere, der arbejder i Belgien, og belgiske landbrugsarbejdstagere, der arbejder i Nederlandene

I grænseregionen Zeeland/Noord-Brabant (NL) og Flandern (B) udføres meget grænseoverskridende arbejde i landbrugssektoren af selvstændige på kontrakt. I denne sammenhæng skal de flamske arbejdstagere, der arbejder i Nederlandene, opfylde langt færre betingelser end de nederlandske arbejdstagere, der arbejder i Flandern.

De nederlandske arbejdstagere, der ønsker at arbejde i Flandern, skal momsregistreres i Bruxelles og have en ansvarlig repræsentant i Belgien. Denne repræsentant skal varetage fakturering af det arbejde, som den pågældende har udført i Belgien, og han garanterer for skyldig moms. Som regel kræver den ansvarlige repræsentant, at arbejdstageren stiller sikkerhed (minimum 300 000 bfr.).

Desuden skal arbejdstageren under arbejdet på flamsk område til enhver tid medbringe dokumenter, hvoraf det fremgår, hvem han er, for hvem han arbejder, hvilke opgaver han udfører og for hvilken tid.

En tilsvarende flamsk arbejdstager, der ønsker at arbejde i Nederlandene, behøver ikke at ansætte en ansvarlig moms-repræsentant og behøver i de fleste tilfælde endda ikke at påregne moms, fordi den betales af den nederlandske ordregiver. Den flamske arbejdstager behøver heller ikke at kunne vise legitimationspapirer under arbejdet.

Disse behandlingsforskelle er konkurrencefordrejende og bevirker, at strømmen af landbrugsarbejdstagere fra Belgien til Nederlandene er meget stærkere end den modsatte vej.

Kan Kommissionen oplyse, om den har midler til at bringe denne konkurrencefordrejning til ophør?

Er Kommissionen rede til navnlig at opfordre den belgiske regering til at lette moms-bestemmelserne for selvstændige udlændinge, som kommer til Belgien for at udføre landbrugsarbejde på kontrakt og at mildne legitimationskravene?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af lord Cockfield
(21. oktober 1987)

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål drejer sig tilsyneladende om lønmodtagere inden for landbruget. I henhold til

Rådets direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ om et fælles merværdiafgiftssystem er kun de personer, som selvstændigt udøver økonomisk aktivitet, merværdiafgiftspligtige. Dette spørgsmål kan således kun vedrøre virksomheder, som udfører arbejde inden for landbruget.

Generelt fastsætter det omtalte direktiv forpligtelserne for dem, der skal betale afgift, uden at der skelnes mellem, om den afgiftspligtige er etableret inden for en given medlemsstat eller i udlandet. I tilfælde af, at der er tale om tjenesteydelser, der er udført i en medlemsstat af en afgiftspligtig, der er etableret i udlandet, har denne medlemsstat mulighed for at fastsætte, at moms skal betales af en anden person, eventuelt en skatterepresentant eller den, der tager imod tjenesteydelserne.

Andre forpligtelser af ikke-skattemæssig karakter, der eventuelt bliver pålagt den udenlandske afgiftspligtige, såsom at vedkommende skal have identitetspapirer på sig, synes umiddelbart ikke at falde ind under Kommissionens beføjelser.

Kommissionen konstaterer, at merværdiafgiftsbestemmelserne, som det ærede medlem henviser til, er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne. I øvrigt har de bestemmelser, der vedrører afgiftspligtige, der er etableret i udlandet, til formål at bekæmpe risikoen for skatteflugt, og det tilkommer den enkelte medlemsstat at vurdere denne risiko.

Kommissionen har således hverken mulighed for eller til hensigt at gribe ind over for den belgiske regering, således som det ærede medlem ønsker.

⁽¹⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 814/87
af Dieter Rogalla (S—D)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(10. juli 1987)
(88/C 61/38)

Om: Udvalg om harmonisering af forbrugsafgifter

1. Hvilken form for inddragelse af borgere og interesserede parter har Kommissionen i tankerne med henblik på den forestående harmonisering af forbrugsafgifter?

2. Overvejes det at nedsætte et udvalg, der giver mulighed for, at fagfolk og interesserede borgere fra alle medlemsstater kan bidrage til og få indflydelse på Kommissionens drøftelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
 af lord Cockfield
(30. oktober 1987)

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet (ifølge den nye affattelse af EØF-Traktatens artikel 99 i Den

Europæiske Fælles Akt) og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtager bestemmelser om harmonisering af lovgivningerne vedrørende omsætningsafgifter, forbrugsafgifter og andre indirekte skatter.

Kommissionen vil ikke i denne forbindelse stille forslag om nedsættelse af et særligt udvalg.

indføres en EF-støtteordning for miljømæssigt følsomme områder med henblik på at tilskynde landmændene til at indføre eller opretholde produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet, og dermed bidrager til tilpasning og omlægning af landbrugsproduktionen til markedets behov.

Disse nye foranstaltninger er fastsat i artikel 1, punkt 7, i forordning (EØF) nr. 1760/87 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 167 af 26. 6. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 816/87

af Willy Kuijpers (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. juli 1987)

(88/C 61/39)

Om: Miljøvenlig landbrugspolitik

I Nederlandene fører landmændene mod udbetaling af en mindre godtgørelse en miljøvenlig landbrugspolitik, dvs. at de på denne måde forpligtes til at producere miljøvenligt: de anvender grundstoffer, energi og kemiske bekæmpelsesmidler med varsomhed. På denne måde bevares natur- og landskabsværdier. I øjeblikket er der i Nederlandene således for 6 300 hektars vedkommende indgået aftaler om udbetaling af godtgørelse for miljøvenlig drift, og ministeren for landbrug og fiskeri forventer, at der i år 2000 for 10% af det nederlandske landbrugsareals vedkommende vil være truffet sådanne overenskomster. Kan Kommissionen i denne forbindelse oplyse:

1. om der i EF er eller bliver iværksat lignende initiativer
2. om sådanne initiativer kan få støtte fra Fællesskabet som led i nedbringelse af landbrugsoverskuddene
3. om der ikke i hele EF af forskellige miljøårsager bør føres en politik i lighed med Nederlandenes?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(14. september 1987)

Siden 1985 har Fællesskabet for at beskytte sine miljømæssigt følsomme områder bemyndiget medlemsstaterne til i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85 ⁽¹⁾ at indføre særlige nationale ordninger for de miljømæssigt følsomme områder, hvorved landmændene tilskyndes til at indføre eller opretholde produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af det naturlige miljø og sikre landmændene en rimelig indkomst.

Ud fra den opfattelse, at miljøbeskyttelsen og en bevarelse af landbrugets naturressourcer bør høre til strukturpolitikens mål, har Kommissionen foreslået nye foranstaltninger, som blev godkendt af Rådet den 3. marts 1987. Disse foranstaltninger udvider de gældende bestemmelser derved, at der

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 819/87

af Bernhard Saelzer (PPE—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(10. juli 1987)

(88/C 61/40)

Om: Refundering af universitets- og kollegieafgifter for EF-studerende i Storbritannien

Kan Kommissionen oplyse, om den forordning, som det engelske Department of Education and Science sidste år udstedte — navnlig punkt 5 i bilag A — om fastsættelse af studieafgifter for ikke-britiske EF-studerende er i overensstemmelse med fællesskabsretten, således som den er blevet fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol i sag 293/83 Gravier?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(4. november 1987)

Kommissionen går ud fra, at det ærede medlem refererer til afsnit 5 i bilag A i det cirkulære, som Englands og Wales' undervisningsministerium har stilet til højere læreanstalter, der tildeler »Wandatory Awards« eller godtgør studiegebyrer.

Såfremt dette er tilfældet, skal det understreges, at afsnit 5, der vedrører tidligere studier, tilsyneladende kun omfatter britiske studerende, og indholdet af dette afsnit synes ikke at indebære diskrimination af studerende fra andre medlemsstater.

Kommissionen er imidlertid villig til at foretage en nærmere undersøgelse af anden information eller nærmere dokumentation, som det ærede medlem måtte forelægge om dette spørgsmål, med henblik på en vurdering af disse forholds forenelighed med fællesskabslovgivningen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 836/87

af Horst Seefeld (S—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juli 1987)

(88/C 61/41)

Om: Grænsehegn mellem Danmark og Tyskland

Har Kommissionen kendskab til forlydender i pressen om, at den danske regering tilsyneladende agter at opsætte et 20 km langt hegn ved den dansk-tyske grænse, der skal forhindre dyr i at krydse grænsen?

Hvordan bedømmer Kommissionen i bekræftende fald denne plan? Findes der også hegn ved andre af Fællesskabets indre grænser?

Vil Kommissionen i givet fald forhindre opsættelsen af hegn ved Fællesskabets indre grænser?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield**

(17. november 1987)

Kommissionen er i færd med hos vedkommende medlemsstat at foretage en undersøgelse af de af det ærede medlem nævnte omstændigheder. Den skal give meddelelse om resultatet af denne undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 841/87

af Vera Squarcialupi (COM—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juli 1987)

(88/C 61/42)

Om: Transport af toksisk affald

Er Kommissionen klar over, at man i havnen i Antwerpen har opdaget 3 000 tons særdeles toksisk affald indeholdende PCB i et skib fra Italien?

Anser Kommissionen den italienske regerings holdning for korrekt, idet den ikke har villet eller kunnet give nogen forklaring på affaldets oprindelse?

Hvad agter Kommissionen at gøre for at fastsætte bestemmelser for søtransport af toksiske stoffer?

Hvilke initiativer agter den desuden at tage for at øge sikkerheden i forbindelse med søtransporten af radioaktivt affald fra kernekraftværket i Latina til oparbejdningsanlægget i Sellafield?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(13. november 1987)

Kommissionen takker det ærede medlem for denne oplysning, da den ikke havde noget kendskab til dette forhold.

Den 1. juli 1987 havde den italienske regering endnu ikke iværksat bestemmelserne i Rådets direktiv 84/631/EØF⁽¹⁾ om reglerne for grænseoverskridende transport af farligt affald i Fællesskabet. Kommissionen har indledt overtrædelsesproceduren i artikel 169 mod de medlemsstater, der ikke har indføjet direktivet i deres nationale lovgivning.

Hvad angår transport af farlige varer og farligt affald vedtog Kommissionen den 16. juni 1987 en meddelelse og godkendte desuden en rapport fra tjenestegrenenes fælles ad hoc-gruppe, hvori der i enkeltheder gøres rede for de særlige aktioner, som Fællesskabet skal udføre på dette område⁽²⁾. Disse aktioner tager sigte på bedre harmoniserede og mere effektive regler for transport af farlige produkter.

Også transport af radioaktive stoffer behandles i denne meddelelse. Ifølge den undersøgelse, man har foretaget, er denne form for transport underkastet regler, som er udarbejdet af Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA), og det sikkerhedsniveau, man har opnået herved, er tilfredsstillende. Kommissionen bidrager regelmæssigt til udarbejdelsen af IAEA's regler og søger at fremme ensartet anvendelse af dem i Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 326 af 13. 12. 1984.

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 182 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 846/87

af sir James Scott-Hopkins (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. juli 1987)

(88/C 61/43)

Om: Genbrug af affald

Hvad gør Kommissionen for at bidrage til, at alle medlemsstaternes regeringer i højere grad forpligter sig til at genbruge affald?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(13. november 1987)

De Europæiske Fællesskabers fjerde handlingsprogram på miljøområdet⁽¹⁾, hvori der redegøres for Fællesskabets politik frem til 1992, lægger særlig vægt på, at genbruget af affald intensiveres.

Nærmere betegnet indeholder programmet i punkt 5.3.5 ⁽¹⁾ en punktvis oversigt over flere aktioner, som Kommissionen har i sinde at iværksætte i løbet af de kommende år.

Desuden skal der i forbindelse med miljøåret arrangeres en europæisk genbrugsuge under Kommissionens ledelse, hvor man i løbet af oktober måned vil gøre offentligheden opmærksom på dette problem.

⁽¹⁾ EFT nr. C 70 af 18. 3. 1987, s. 33.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 861/87
af François Roelants du Vivier (ARC—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. juli 1987)
(88/C 61/44)

Om: Finansiering af projekter som led i det europæiske miljøår

Kan Kommissionen fremlægge en fortegnelse over alle projekter, som den allerede har besluttet at støtte som led i det europæiske miljøår?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis
(29. oktober 1987)

I henhold til Rådets resolution af 6. marts 1986 om et handlingsprogram for det europæiske miljøår ⁽¹⁾ skal Fællesskabet støtte generelle oplysningsforanstaltninger, der finansieres over bevillingerne under artikel 666 i De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, samt gennemførelse i medlemsstaterne af konkrete projekter, der kan tjene som eksempel og som model for miljøbeskyttelse, rationel forvaltning af naturressourcerne, udvikling af ny teknologi samt overvågning med miljøets kvalitet, der finansieres via forskellige EF-fonde.

Med hensyn til disse projekter, som det ærede medlem henviser til, har Kommissionen lige fra begyndelsen af det europæiske miljøår slået til lyd for en række investeringsprojekter, som skulle forelægges Fællesskabets strukturfonde. Denne oplysningskampagne har taget følgende former: Oplysning af Styrelsesudvalget for det europæiske miljøår den 26. februar 1987, oplysning af de nationale udvalg, udarbejdelse af en brochure om anvendelsen af midler afsat til miljøspørgsmål, forskellige henvendelser til de berørte ministerier i medlemslandene.

I denne stimuleringsaktion er der taget hensyn til kriterierne for anvendelse af disse midler og til de tilknyttede administrative procedurer.

Kommissionen kan ikke på indeværende tidspunkt give en fortegnelse over alle de projekter, for hvilke der er truffet afgørelse om EF-finansiering, eftersom beslutningsprocedurerne er langvarige og afhænger af tilstedeværelsen af nationale bevillinger, af de forskellige nationale fremgangsmåder med hensyn til indsendelse af ansøgninger til Bruxelles, og af møder med forvaltningsudvalgene for de forskellige fonde (tre møder pr. år for EFRU og ét for Socialfonden).

Kommissionen tilsender imidlertid det ærede medlem og Generalsekretariatet for Europa-Parlamentet en vejledende liste over de projekter, som medlemsstaterne har givet meddelelse om.

Takket være det europæiske miljøår kan der allerede registreres lovende resultater med hensyn til udnyttelse af EF-fondene. To projekter af meget gammel dato vedrørende grænseoverskridende forurening har således endeligt kunnet forelægges for Kommissionen. Det drejer sig om renselanlægget i Marielange og projektet til oprensning af Rosselle, biflod til Sarre.

De franske myndigheder er i færd med at gennemgå et andet projekt vedrørende landbrug og miljø, der går ud på at genoprette vandkvaliteten i Baie de St Brieuc med støtte fra EFRU og EUGFL-Udvikling.

⁽¹⁾ EFT nr. C 63 af 18. 3. 1986.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 870/87
af Jean-Pierre Abelin (PPE—F), Michel Debatisse (PPE—F),
Roger Partrat (PPE—F), Nicole Fontaine (PPE—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(20. 7. 1987)
(88/C 61/45)

Om: Afskaffelse af fællesskabsafgift ved indførsel af AVS-ris til Martinique og Guadeloupe

Efter ikrafttrædelsen af bestemmelserne for kornsektoren opkræves der betydelige afgifter ved indførsel af ris til EF fra tredjelande. De fire franske oversøiske departementer har imidlertid ved hjælp af særlige EF-bestemmelser kunnet indføre ris fra AVS-lande uden at opkræve fællesskabsafgift.

I Fransk Guyana er der i denne situation sket en udbygning af risdyrkingen. På grund af de store økonomiske skævheder i forholdet til Surinam kunne Fransk Guyana ellers ikke håbe på at kunne konkurrere med produktionen fra Surinam, der er i stand til at levere ris til uden fællesskabsafgift at forsyne os med sleben ris til verdensmarkedsprisen.

For at sikre dette erhvervs beståen udvirkede den franske landbrugsminister, at EF indførte nye bestemmelser om

indførsel af AVS-ris til de Franske Antiller og Fransk Guyana (juli 1985).

Fra dette tidspunkt er bestræbelserne på at omgå tolden mellem Surinam og Fransk Guyana øget på grund af den kraftige differentierede told, der rammer ris fra Surinam (60—80% af produktets værdi).

Kan Kommissionen oplyse, om den har kendskab til ovennævnte problem? Mener den ikke, at problemet er så alvorligt, at der straks må handles?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**
(5. november 1987)

Kommissionen er bekendt med det problem, der er forbundet med risproduktionen i Fransk Guyana i forhold til risimporten fra Surinam til De Oversøiske Departementer. I denne forbindelse har den for nylig haft kontakter med myndighederne i Surinam om dette emne.

Med hensyn til de enkelte spørgsmål fra det ærede medlem kan følgende anføres:

1. Kommissionens tjenestegrene er ikke ubekendt med de tilsyneladende ulovlige risforsendelser fra Surinam til Guyana.

Ifølge oplysninger fra Office National Interprofessionnel des Céréales (Landskontoret for korn) drejer det sig om ulovlig grænsepassage af beskedne mængder. Problemet drejer sig således ganske enkelt om toldkontrol, som udelukkende henhører under de franske myndigheder.

2. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt sagen er af særlig alvorlig karakter, således at der må træffes særforanstaltninger, er det udelukkende de kompetente franske myndigheders opgave at vurdere situationen og eventuelt opfordre Kommissionen til at træffe foranstaltninger inden for rammerne af den fælles markedsordning for ris.

For øjeblikket synes situationen ikke at kræve en sådan intervention.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 878/87
af Peter Price (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1987)
(88/C 61/46)

Om: Personale til postevaluering af udviklingsprojekter

Budgetmyndigheden opførte på 1986-budgettet ekstra stillinger på stillingsfortegnelsen med henblik på en øget postevaluering af udviklingsprojekter, da man havde indset, at en forbedring af projekternes standard ville kunne øge

nytteværdien. Vedtagelsen af det pågældende ændringsforslag indebar en specifik udvidelse (udover de nye stillinger, der blev tildelt på grundlag af andre ændringsforslag) af Kommissionens evalueringsenhed med 1 A3, 1 A5, 2 A7, 1 B5 og 2 C3 stillinger og en begrænsning af bevillingerne til konsulenter udefra på 150 000 ECU for derved delvis at dække ekstra-omkostningerne. Hvilke fremskridt er der gjort med hensyn til besættelse af alle disse stillinger? Hvornår forventer Kommissionen, at samtlige disse stillinger vil være besat?

I hvilket omfang har de stillinger, der allerede er besat, bidraget til en forøgelse af de samlede årlige lønudgifter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali**
(11. november 1987)

To af de syv stillinger, der blev bevilget i 1986-budgettet, er gået til afdelingen »Evalueringsmetoder og -programmer«, der varetager den overordnede koordinering for så vidt angår udarbejdelsen af evalueringsmetoder og -programmer.

De øvrige stillinger er gået til de afdelinger, der specielt har til opgave at følge evalueringsarbejdet og udnytte resultaterne heraf.

Alle disse stillinger er nu besat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 901/87

af Jose Bueno Vicente (S—E), Marijke Van Hemeldonck (S—B), Rolf Linkohr (S—D), Ben Visser (S—NL), Heinz Schreiber (S—D), Eusebio Cano Pinto, Julian Grimaldos Grimaldos, Juan Ramirez Heredia og Josep Pons Grau (S—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1987)
(88/C 61/47)

Om: Konkurrenceevne og en fælles politik inden for luftfartsindustrien

Der er for nylig opstået en del polemik om formodede protektionistiske fremgangsmåder i forbindelse med flyprojektet Airbus A-340, der synes at være meget konkurrence-dygtigt i markedsføringsfasen. Repræsentanterne for de nordamerikanske luftfartsinteresser har bedt GATT om at gribe ind for at få afklaring på de formodede uregelmæssigheder.

Hvad mener Kommissionen om denne sag med hensyn til den europæiske luftfartsindustri fremtid?

Hvilke planer har Kommissionen om at gå i gang med udformningen af en fælles politik på luftfartsindustriområdet inden for Det Europæiske Fællesskab?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**
(11. november 1987)

Kommissionen og medlemsstaterne, der alle har undertegnet GATT-aftalen om handel med civile luftfartøjer deltager aktivt i arbejdet i GATT-udvalget, der administrerer denne kodeks, herunder navnlig de drøftelser, som har fundet i sted i udvalget siden marts 1987 om fortolkningen af kodeksens artikel 4 og 6, der omhandler regeringsstøtte til markedsføring og udvikling af civile luftfartøjer. Disse drøftelser omhandler ikke et specielt flyprojekt, men har til formål at fastsætte kontrahenternes rettigheder og forpligtelser samt at foregribe risikoen for unilaterale protektionistiske foranstaltninger.

Kommissionen mener, at det er vigtigt at beskytte og opfylde de væsentligste målsætninger i denne kodeks og lægger vægt på at alle kontrahenterne deltager i udvidelsen af verdensmarkedet for den civile luftfart, og den er af den opfattelse, at dette kun kan realiseres, såfremt man i lighed med denne kodeks erkender de kontraherende regerings primære interesse i at udvikle deres luftfartindustri.

Med henblik på indførelsen af en fælles luftfartsindustripolitik i Det Europæiske Fællesskab har Kommissionen udtalt sig herom under den debat, Europa-Parlamentet har viet van Hemeldonck-rapporten og udkastet til beslutning om luftfartindustrien under samlingen den 12. til 16. oktober 1987⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentets forhandlinger nr. 2-355 (oktober 1987).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 905/87
af Jose Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1987)
(88/C 61/48)

Om: Plan for udstedelse af statsgældsbeviser

Finansieringen af det statsunderskud, som findes i nogle af Fællesskabets medlemsstater, nødvendiggør, at de pågældende myndigheder griber til forskellige metoder med det formål at klare det dilemma, som løsningen af dette problem udgør.

Da disse løsninger kommer uventet og har store virkninger, fremkalder de stærke omvæltninger i de respektive finansmiljøer, som kun langsomt kan tilpasse sig sådanne afgørel-

ser med det »handicap«, som dette medfører for den økonomiske aktivitet.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være ønskeligt, at finansministerierne i fællesskabslande med et stort statsunderskud accepterede en bestemt fællesskabsnorm på dette område, hvorved de forpligtede sig til med tilstrækkelig frist at udsende meddelelse om de finansielle behov, de vil få på et givet tidspunkt, således at udstedelsen af de forskellige former for statsgældsbeviser kan tilpasses til den pågældende markedsdynamik uden at fremkalde de frygtede omvæltninger af markedet på grund af deres uforudsigelighed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors**
(16. oktober 1987)

Det ærede medlem har med rette peget på de problemer, finansieringen af større budgetunderskud kan være forbundet med. Valget af metoder og midler til finansiering af disse underskud er en af de finanspolitiske myndigheders vigtigste opgaver og kræver et meget nøje kendskab til udviklingen på de finansielle markeder. Valget af låntype på et givet tidspunkt påvirkes desuden af de pengepolitiske bindinger. Alle medlemsstater foretager naturligvis en vurdering af deres samlede finansieringsbehov, når de opstiller statsbudgettet for det kommende år, og nogle af dem lægger også en omtrentlig tidsplan for emission af de vigtigste lån. Denne plan vil dog kunne ændres alt efter omstændighederne. De offentlige myndigheder bestræber sig naturligvis på at sikre den bedst mulige finansiering, men vilkårene på markedet kan ændre sig meget hurtigt. Flexibilitet er et vigtigt element i en fornuftig forvaltning af statsgælden, og det er derfor ikke nogen god ide at indføre alt for formelle regler herfor. Helt faste planer vil kunne give markedet alt for tydelige signaler og skabe reaktioner, der er i strid med princippet om en fornuftig forvaltning af statsgælden. I betragtning af forskellene mellem de enkelte medlemsstaters situation på dette område vil det derfor nok hverken være muligt eller ønskeligt at foreslå ensartede EF-regler, der skal følges af alle medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 907/87
af Jose Alvarez de Eulate Peñaranda (ED—E)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. juli 1987)
(88/C 61/49)

Om: Fællesskabets støtte til centre for forskning i og behandling af alkoholisme

Antallet af arbejdsulykker med dødelig udgang vokser i takt med det stigende alkoholforbrug i EF-landenes arbejderbe-

folkning. Arbejdsulykker med dødelig udgang, der sker som følge af indtagelse af alkohol, tegner sig i nogle lande, f.eks. Spanien, for 15% af alle arbejdsulykker med dødelig udgang.

I visse af Fællesskabets regioner har man derfor valgt at oprette centre for forskning i og behandling af alkoholisme, hvor man forsøger at hjælpe mennesker, der er ramt af alkoholisering, til at komme ud af dette misbrug.

Mener Kommissionen, at den bør yde en mere øremærket støtte til de omtalte centre for forskning i og behandling af alkoholisme gennem Den Europæiske Socialfond, med henblik på at mindske de nævnte alvorlige konsekvenser, som skyldes overdrevet forbrug af alkohol blandt arbejderbefolkningen?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(30. oktober 1987)

Den Europæiske Socialfond yder tilskud til erhvervsuddannelse og beskæftigelse. Centret for forskning i og behandling af alkoholisme er derfor ikke berettiget til tilskud fra Socialfonden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 908/87

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1987)

(88/C 61/50)

Om: Bevillinger fra Den Europæiske Socialfond til fordel for sigøjnere

Hvor stor en del af midlerne til Den Europæiske Socialfond blev i regnskabsåret 1985 til 1986 anvendt til fordel for sigøjnere i alle Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs medlemslande? Hvilken del udgør de af fondens samlede midler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(30. oktober 1987)

Målgrupperne for Den Europæiske Socialfond er dels unge under 25 år, dels personer over 25 år, som hører til en af følgende kategorier:

- arbejdsløse, arbejdsløshedstruede eller underbeskæftigede, især langtidsledige
- kvinder, der ønsker at genoptage erhvervsaktiviteten
- handicappede, der kan formodes at blive integreret på arbejdsmarkedet
- vandrende arbejdstagere, som inden for Fællesskabet skifter eller har skiftet bopæl eller er flyttet inden for Fællesskabet med henblik på beskæftigelse, samt deres familiemedlemmer
- personer, navnlig ansatte i små og mellemstore virksomheder, som har behov for omskoling på grund af indførelse af nye teknologier eller som følge af en forbedring af ledelsesmetoderne i virksomhederne.

Sigøjnere, der kan henføres til en af de nævnte kategorier, er berettiget til tilskud fra Fonden. Sigøjnere udgør dog ikke i sig selv en målgruppe. Derfor kan de tilskud, der ydes til dem, ikke holdes ude fra tilskuddene til den erhvervsaktive befolkning i almindelighed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 909/87

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1987)

(88/C 61/51)

Om: Bevillinger fra Den Europæiske Socialfond til fordel for fysisk og mentalt handicappede

Hvor stor en del af midlerne til Den Europæiske Socialfond blev i regnskabsåret 1985 til 1986 anvendt til fordel for fysisk og mentalt handicappede? Hvilken del udgør de af fondens samlede midler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin**

(30. oktober 1987)

I 1985 afsatte Kommissionen 140,6 mio ECU til fordel for fysisk og mentalt handicappede i form af tilskud fra Den Europæiske Socialfond til erhvervsuddannelse og oprettelse af arbejdspladser. I 1986 androg beløbet 139,5 mio ECU.

Andelen af Fondens samlede tildelinger lå på henholdsvis 7,3% og 6,4%.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 914/87

af Anne André (LDR—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1987)

(88/C 61/52)

Om: Samarbejdet mellem EF og UNICEF

Den største fare, der i dag truer verdens børn, er den »snigende fare« ved ofte tilbagevendende infektioner og den udbredte underernæring.

Ingen »pludselig nødsituation«, ingen hungersnød, tørke eller oversvømmelse har nogen sinde dræbt 280 000 børn på en uge. Det er imidlertid det, som denne »snigende fare« er i færd med at gøre hver uge.

Det er på tide, at regeringerne og befolkningerne gør sig klart, at det er fuldstændig utilstedeligt, at så mange millioner børn dør om året, hvad enten det så skyldes dårlig ernæring og infektioner eller tørke og pludselig hungersnød.

Det er på høje tid, for vi har nu for første gang kunnen og midler til effektivt at bekæmpe børns infektioner og dårlige ernæring i stor udstrækning og til en rimelig pris. Ved at anvende de forhåndenværende løsninger, der ikke koster ret meget, vil det allerede nu være muligt at forhindre omkring halvdelen af de 14 millioner dødsfald blandt unge og børn, der registreres hvert år.

Vil det over for en sådan kendsgerning ikke være på sin plads at udvikle samarbejdet mellem De Europæiske Fællesskaber og UNICEF for at gøre en ende på denne »snigende massakre«?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Lorenzo Natali

(9. oktober 1987)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at der kan gøres meget for at mindske børnedødeligheden. Imidlertid findes der ingen mirakelløsninger eller genveje at gå for at forbedre børns eller andre befolkningsgruppers sundhedstilstand, eftersom sundheden er afhængig af en lang række komplicerede økonomiske og politiske faktorer. Bedre helbred kan afhænge af bedre adgang til grundlæggende sundhedsydelser, da dette i sidste instans er den eneste måde, hvorpå den »enkle og billige teknologi«, som det ærede medlem henviser til, kan blive rutinemæssigt tilgængeligt, men dette kan kun ske gennem en langfristet udviklingssats. Der er fortsat mange udviklingslande, hvor kun 20% af befolkningen bor inden for gåafstand (5 km eller mindre) af

et sundhedscenter, og dette fundamentale problem kan ikke løses hurtigt. Når patienterne så først er nået frem til et sundhedscenter, har de ret til at forvente behandling af tilstrækkelig kvalificeret personale og tildeling af den nødvendige medicin m.v. Hvis sundhedsydelserne opfylder behovene i lokalsamfundene, kan der etableres et tillids- og fortrolighedsforhold, som er af afgørende betydning for sundhedssystemets funktion og lokalsamfundets inddragelse.

UNICEF var — sammen med WHO — sponsor for Alma Ata-konferencen i 1978 vedrørende primær sundhedstjeneste, og organisationen står fortsat bag konferencens målsætninger. Ernæring og immunisering er to af de ni elementer i strategien, der tager sigte på at gøre sundhedstjenesten tilgængelig, tilstrækkelig billig og acceptabel for samfundet. Siden Alma Ata-konferencen har UNICEF i stigende grad rettet sine interventioner mod børns sundhed og immunisering; på det seneste har UNICEF imidlertid lagt stigende vægt på også at forbedre mødres sundhed.

Kommissionen henviser det ærede medlem til sin besvarelse af skriftlig forespørgsel nr. 2963/86 af Raymonde Dury ⁽¹⁾, hvori der gives yderligere oplysninger om UNICEF, og Kommissionens samarbejde med dette agentur.

⁽¹⁾ EFT nr. C 46 af 18. 2. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 931/87

af John Tomlinson (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/53)

Om: Overskuds- og interventionslagre

Kan Kommissionen give de seneste oplysninger om størrelsen og værdien af private eller offentlige overskuds- og interventionslagre af fødevarer og vin i de enkelte medlemsstater, herunder af smør, skummetmælkspulver, ost, hvede, byg, rug, hård hvede, olieholdige rapsfrø, olivenolie, oksekød, svinekød, alkohol, bordvin og tørret frugt?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1261/87

af Johanna Maij-Weggen (PPE—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. september 1987)

(88/C 61/54)

Om: Fødevareroverskud i EF

Kan Kommissionen oplyse, hvor store fødevareroverskud der for øjeblikket ligger på lager i EF og nærmere bestemt

overskuddene af mælkepulver, smør, oksekød, korn og olivenolie?

Kan Kommissionen oplyse, hvordan disse oplagrede overskud er fordelt i de enkelte medlemsstater?

Kan Kommissionen ligeledes oplyse, hvad den finansielle værdi af hver af disse fødevareroverskud andrager?

Kan Kommissionen endelig oplyse, hvad de samlede oplagringssomkostninger for disse fødevareroverskud beløber sig til?

**Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
på skriftlige forespørgsler nr. 931/87 og nr. 1261/87
(23. oktober 1987)**

De oplagrede produktmængder, som det ærede medlem har anmodet om at få oplyst, er angivet i nedenstående skema. I hvert tilfælde er de anførte tal de senest foreliggende.

Lagrenes værdi er angivet i skemaets nederste linje.

Værdiansættelsen af EF-lagrene er foretaget på grundlag af artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 1883/78 ⁽¹⁾. Værdien af de produkter, der er undergivet privat oplagring, er anslået på et i det væsentlige tilsvarende grundlag.

To måder at opgøre lagrenes værdi på, til den bogførte værdi eller til den mulige salgspris, hvor den sidste normalt ligger noget under interventionsprisen, er vist i den årlige status over Fællesskabernes aktiver og passiver ⁽²⁾.

Udgifterne til oplagring af landbrugsprodukter er anført i den årlige finansberetning vedrørende Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 216 af 5. 8. 1978, s. 1.

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 191 endelig udg.

⁽³⁾ Dok. KOM(86) 631 endelig udg.

Medlemsstat	Smør (off.) pr. 1. juni 1987	Smør (priv.) pr. 1. juni 1987	Skum- met- mælks- pulver (off.) pr. 1. juni 1987	Ost (pr.) pr. 16. juli 1987	Blød hvede pr. 12. juli 1987	Byg pr. 12. juli 1987	Rug pr. 12. juli 1987	Hård hvede pr. 12. juli 1987	Oliven- olie pr. 17. juli 1987	Okse- kød ⁽¹⁾ pr. 30. juni 1987	Svine- kød (pri.)	Alkohol (hl) pr. 31. maj 1987	Vin (hl) (priv.) pr. 31. maj 1987	Tørret frugt pr. 15. juli 1987
Belgien	26	8	—	—	67	32	—	—	—	8	15 ⁽²⁾	—	—	—
Danmark	16	—	11	—	247	68	363	—	—	27	21 ⁽³⁾	—	—	—
Forbunds- republikken Tyskland	320	4	733	—	3 751	1 713	764	—	—	129	23 ⁽²⁾	—	91	—
Grækenland	—	—	—	2	—	—	1	—	—	0	—	p.m.	1 100	35 ⁽⁵⁾
Spanien	16	—	13	—	90	712	5	40	179	14	5 ⁽³⁾	175 ⁽⁶⁾	3 585	—
Frankrig	183	17	—	11	1 058	904	—	39	—	164	9 ⁽²⁾	2 250	7 041	—
Irland	162	3	4	—	—	15	—	—	—	106	0 ⁽²⁾	—	—	—
Italien	2	—	—	100	41	—	—	1 415	105	75	0 ⁽⁴⁾	2 500 ⁽⁶⁾	6 906	—
Luxembourg	—	—	—	—	2	—	—	—	—	0	—	—	—	—
Nederlandene	157	2	—	—	62	—	—	—	—	38	16 ⁽²⁾	—	—	—
Portugal	—	—	—	—	—	—	—	—	11	0	—	—	—	—
Det Forenede Kongerige	211	6	14	—	1 427	787	—	—	—	72	2 ⁽²⁾	—	—	—
I alt (de 12)	1 094	40	775	113	6 745	4 231	1 133	1 494	295	633	91	4 925 ⁽⁶⁾	18 723	35
Værdi i mio ECU	3 360	125	1 275	480	1 268	795	218	395	415	1 605	160	451	1 000	35

⁽¹⁾ Udtrykt som slagtet vægt.

⁽²⁾ Lager ved udgangen af juni 1987.

⁽³⁾ Lager ved udgangen af maj 1987.

⁽⁴⁾ Dette tal burde i realiteten være betydeligt højere (muligvis 15 000 tons), men Italien har ikke for nylig meddelt de krævede lageroplysninger.

⁽⁵⁾ 35 000 tons, hvoraf 15 000 tons er sultanas og 20 000 er korender.

⁽⁶⁾ Omtrentlige tal.

NB: Der er for tiden ingen lagre af olieholdige rapsfrø.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 934/87

af Raymonde Dury (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/55)

Om: Oprindelsesgaranti for vin

Et medlem af det franske parlament har anmodet landbrugsministeren om at indføre en bestemmelse, der gør det obligatorisk i varedeklarationen på de franske vinetiketter at angive, hvorfra den pågældende vin stammer.

1. Anser Kommissionen fællesskabsbestemmelserne vedrørende oprindelsesstedet for vin for at være tilstrækkelige?
2. Ville det ikke være hensigtsmæssigt på fællesskabsplan at indføre en bestemmelse, der gør det obligatorisk at angive oprindelsesstedet på etiketten på flasker, der indeholder vin produceret inden for EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(19. oktober 1987)

1. De gældende fællesskabsbestemmelser foreskriver, at vinen oprindelse klart skal fremgå af vinflaskernes etiketter. Hvad angår kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder eller bordvine, som betegnes ved en geografisk benævnelse foreskrives det i bestemmelserne, at vinstoksorten og det sted, hvor høsten er foregået, skal angives nøje. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at disse bestemmelser bør forbedres med henblik på en bedre beskyttelse af de geografiske betegnelser og vinstoksorternes navne mod misbrug. Kommissionen er i færd med at udarbejde en række forslag på dette område.

2. En meget stor del af den vin, der fremstilles i Fællesskabet, er produceret på en blanding af druer fra forskellige vinstoksorter. Disse vines karakter bestemmes af sammensætningen af disse sorter, ikke af en enkelt af disse. Efter Kommissionens opfattelse at det kun nødvendigt at angive sorten i de tilfælde, hvor en enkelt vinstoksort afgør vinen karakter. Medlemsstaterne kan imidlertid afvige fra dette princip, idet der kan angives to vinstoksorter, såfremt vinen udelukkende er produceret på disse to sorter, eller de kan angive en enkelt sort, hvis vinen for 85 % vedkommende er produceret på denne sort.

Endvidere vil Kommissionen tillade sig at påpege, at bestemmelserne vedrørende betegnelsen af vin ikke i sig selv kan garantere vinen oprindelse. Overholdelsen af disse bestemmelser skal overvåges af særlige organer, hvis samarbejde på fællesskabsplan er omhandlet i en række forslag, der for øjeblikket er under udarbejdelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 935/87

af Raymonde Dury (S—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/56)

Om: Asbest i Kommissionens bygninger (Bruxelles) og Domstolen (Luxembourg)

Den belgiske presse har for mere end et år siden gjort opmærksom på tilstedeværelsen af betydelige mængder asbest i Kommissionens bygning i Rue de la Loi i Bruxelles (Berlaymont-bygningen). En skriftlig forespørgsel herom af Maij-Weggen blev i begyndelsen af dette år offentliggjort uden besvarelse.

For et år siden blev det fastslået, at det var nødvendigt at fjerne de materialer fra Berlaymont-bygningen, der medfører de velkendte sundhedsskadelige virkninger i forbindelse med asbest-forurening. Arbejdet blev udbudt til licitation. Er det korrekt, at arbejdet hidtil endnu ikke er overdraget til et firma, og i bekræftende fald af hvilke grunde?

Det forlyder ligeledes, at der i Domstolens bygning i Luxembourg (Kirchberg) også er betydelige mængder asbest. Kan Kommissionen bekræfte denne oplysning og i givet fald give nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der påtænkes i den anledning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(20. november 1987)

Det er korrekt, at visse dele af skelettet af Berlaymont-bygningen er beskyttet mod brandfare med en belægning af asbest, som det var almindeligt udbredt, da bygningen blev opført, hvilket er anført i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1013/86 af Johanna Maij-Weggen (¹).

Det personale, der arbejder i bygningen, er ikke i kontakt med disse stoffer, og de udgør ingen fare undtagen under udførelsen af reparationer, der berører de involverede arbejdere. I dette sidste tilfælde iværksættes der særlige beskyttelsesforanstaltninger.

Alligevel foretages der regelmæssigt eftersyn af et belgisk firma, der er specialist på området og er godkendt af den belgiske stat. De hidtidige måleresultater viser, at luftindholdet af fibre helt klart ligger under de grænseværdier, der er fastsat i de belgiske og i Fællesskabets lovbestemmelser vedrørende sikkerhed og hygiejne. Et nyt periodevist kontrol eftersyn er i øjeblikket i gang (oktober 1987).

Ikke desto mindre påtænkes der reparationsarbejder, der skal udføres af ejeren og det belgiske ministerium for offentlige arbejder.

Kommissionen er ikke i besiddelse af oplysninger til besvarelse af det ærede medlems sidste spørgsmål.

(¹) EFT nr. C 124 af 11. 5. 1987.

foreslåede andet samordningsdirektiv for anden direkte forsikringsvirksomhed end livsforsikringer, der for tiden behandles i Rådet.

(¹) EFT nr. C 177 af 6. 7. 1987.

(²) Dok. KOM(87) 203 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 937/87

af Thomas Raftery (PPE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/57)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 938/87

af lord O'Hagan (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/58)

Om: Bilforsikring

Kommissionen bedes forklare, hvorfor forsikringspolicer indgået med ikke-irske forsikringselskaber ikke accepteres ved betaling af vejskat i Irland?

Er Kommissionen klar over dette forhold, som er i modstrid med Kommissionens opfattelse som udtrykt i hvidbogen om det indre marked (afsnit 105), der omhandler fri udveksling af tjenesteydelser på tværs af grænserne?

Kan Kommissionen oplyse, om dette forhold vil vare ved, eller om der på grundlag af Den Europæiske Fælles Akt vil blive gjort forsøg på at rette op på det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(7. oktober 1987)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 397/86 (¹).

Dommene i de fire forsikringsager, der er henvist til i Kommissionens tidligere svar, blev afsagt af Domstolen den 4. december 1986. Selv om Domstolen fastslog, at dens dom i sag nr. 205/84 ikke gjaldt lovpligtige forsikringer, må det ud fra dens almindelige bemærkninger til sagen formodes, at en mere vidtgående samordning af lovgivningerne er nødvendig, før der kan blive tale om en effektiv fri udveksling af tjenesteydelser på automobilansvarsforsikringsområdet overalt i Fællesskabet.

Som det fremgår af Kommissionens hvidbog, er det dens hensigt at fremlægge et forslag til direktiv om fri udveksling af tjenesteydelser på dette område. I sin anden statusrapport om gennemførelsen af hvidbogen (²) udtaler Kommissionen, at den vil fremlægge sit forslag i 1988 i stedet for 1987 som oprindeligt angivet. Årsagen hertil er, at det er nødvendigt, inden der kan fremlægges et specifikt forslag vedrørende dette begrænsede generelle problemer i forbindelse med det

Om: Håndhævelse af de europæiske fuglebeskyttelsesbestemmelser

Kommissionen er sikkert klar over, at der i Det Forenede Kongerige hersker udbredt bekymring blandt offentligheden i anledning af den manglende håndhævelse af lovgivningen om beskyttelse af fugle, og især trækfugle.

1. Mener Kommissionen, at lovgivningen håndhæves?
2. Hvilke sagsanlæg og andre juridiske skridt har Kommissionen foretaget på grundlag af denne lovgivning?
3. Er lovgivningen i sig selv tilstrækkelig til at klare problemet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(12. november 1987)

1. For så vidt angår håndhævelsen af Rådets direktiv 79/409/EØF (¹) om beskyttelse af vilde fugle, er det blevet helt indlysende, at den igangværende gennemførelse af direktivet nu bliver betydelig forsinket i en række EF-medlemsstater.

2. Kommissionen har for øjeblikket indbragt søgsmål for Domstolen imod Nederlandene (²) og Frankrig (³), med påstand om, at deres nationale lovgivning ikke er i overensstemmelse med ovennævnte direktiv.

Den 8. juli 1987 afsagde Domstolen to domme (⁴), hvorefter Italien og Belgien blev kendt skyldige i ikke inden for den fastsatte frist at have truffet alle de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet, og den 17. september 1987 en dom, hvor Forbundsrepublikken Tyskland tilsvarende blev kendt skyldig (⁵).

Kommissionen har ligeledes indledt yderligere overtrædelsesprocedurer mod en række EF-medlemsstater på grundlag af disses ukorrekte gennemførelse af direktivet.

3. Med hensyn til direktiv 79/409/EØF anses dettes bestemmelser for at være tilstrækkelige til at opfylde det formål at beskytte fuglearter inden for EF-medlemsstaternes europæiske territorium.

(¹) EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979.

(²) Sag nr. 85/236.

(³) Sag nr. 85/252.

(⁴) Sag nr. 85/247 — Belgien — og Sag nr. 85/262 — Italien: EFT nr. C 204 af 31. 7. 1987, s. 3.

(⁵) Sag nr. 85/412.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 947/87

af Florus Wijsenbeek (LDR—NL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(27. juli 1987)

(88/C 61/59)

Om: Strejke inden for flod- og kanalskibsfarten

Er Kommissionen klar over, at der er udbrudt en strejke inden for flod- og kanalskibsfarten, fordi et korn- og foderstoffirma, »Granaria«, i Rotterdam for fremtiden selv vil dække sine behov for transport ad de indre vandveje i stedet for at henvende sig til fragtcentralen for flod- og kanalskibsfarten sammesteds?

Mener Kommissionen ikke, at en sådan udvikling er en følge af de for høje priser, denne fragtcentral forlanger, hvilket bl.a. skyldes turnussystemet?

Hvornår vil Kommissionen fremsætte de absolut nødvendige forslag til sanering af flod- og kanalskibsfarten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(20. oktober 1987)

Kommissionen er gennem medlerne blevet informeret om den strejke, som det ærede medlem nævner.

Af disse oplysninger fremgår det imidlertid, at flodskibernes utilfredshed med »efter tur«-systemet ikke er den eneste årsag til den nuværende konflikt. Spørgsmålet om, hvorvidt den særlige transportform, som »Granaria« agter at gøre anvendelse af, og som går ud på, at firmaets egne skydepramme fremføres af transportvirksomheders skubbebåde, kan siges at være forenelig med den nederlandske definition af »transport for egen regning«, spiller også en rolle i konflikten.

Hvad angår Kommissionens generelle opfattelse af »efter tur«-systemet, henvises der til dens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1036/86 af Marcel Remacle (¹).

Kommissionen agter inden udgangen af indeværende år at fremlægge forslag med henblik på at løse strukturproblemerne inden for transporten ad indre vandveje.

(¹) EFT nr. C 198 af 27. 7. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 990/87

af Karl von Wogau (PPE—D)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1987)

(88/C 61/60)

Om: Opholdstilladelse for borgere fra Det Europæiske Fællesskab

1. Mener Kommissionen, at det er foreneligt med Rom-Traktatens bestemmelser om fri bevægelighed, at der forlanges opholdstilladelse for borgere fra andre EF-medlemsstater?

2. Hvordan vurderer Kommissionen den alternative mulighed for, at den eventuelle udenlandske bopæl i fremtiden opføres i det nye europæiske pas?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(15. oktober 1987)

EF-borgeres ret til at opholde sig i de øvrige medlemsstater i medfør af fællesskabsretten afhænger ikke af en »tilladelse«; ifølge Domstolens retspraksis (¹) skal udstedelsen af en opholdstilladelse ikke betragtes som en akt, hvorved der stiftes rettigheder, men som en akt, hvis formål er at få konstateret den individuelle situation for en borger fra en medlemsstat på baggrund af fællesskabsbestemmelserne. Det er selve fællesskabsretten (²), der fastsætter, at medlemsstaterne skal udstede »opholdstilladelsen for borgere fra en medlemsstat i De Europæiske Fællesskaber« til borgerne fra andre medlemsstater, som nyder godt af retten til at opholde sig i en sådan stat i medfør af fællesskabsretten.

På nuværende tidspunkt er oplysningen om bopæl i det europæiske pas udelukkende fakultativ, og denne oplysning er da heller ikke med i pas, der udstedes af visse medlemsstater. Men selv om denne oplysning var obligatorisk, ville det »europæiske pas« ikke være et alternativ til den i fællesskabsretten fastsatte opholdstilladelse, eftersom passet juridisk set er et nationalt pas, om end det følger en ensartet model. Dette pas udstedes normalt af indehaverens hjemland. Men retten til at opholde sig i en stat skal konstateres af myndighederne i værtslandet. Det er vanskeligt at forestille sig, at disse myndigheder ville overlade det til myndighederne

i oprindelseslandet at konstatere denne rettighed, eftersom EF-borgerne ikke alle har denne opholdsret i medfør af fællesskabsretten, og man derfor må skelne mellem på den ene side arbejdstagere og selvstændige samt medlemmerne af deres familie og på den anden side alle andre EF-borgere; desuden kan en sådan ret inddrages med henvisning til hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, hvilket ikke kan konstateres af myndighederne i oprindelseslandet.

Kommissionen finder endelig, at det er nemmere i de medlemsstater, hvor der er fastsat en forpligtelse til altid at være i besiddelse af legitimation, at have et dokument som f.eks. et identitetskort eller en opholdstilladelse på sig snarere end et pas.

⁽¹⁾ Dom af 8. 4. 1976, sag. 48—75, Royer, Sml. 1976, s. 497.

⁽²⁾ Artikel 4 i Rådets direktiv 68/360/EØF af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner for rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13 — EFT Spec. Udg. 1968 (II), s. 477). Artikel 4 i Rådets direktiv 73/148/EØF af 21. maj 1973 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger inden for Fællesskabet for statsborgere i medlemsstaterne med hensyn til etablering og udveksling af tjenesteydelser (EFT nr. L 172 af 28. 6. 1973, s. 14). Artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 1251/70/EØF af 29. juni 1970 om arbejdstageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse dér (EFT nr. L 142 af 30. 6. 1970, s. 24 — EFT Spec. Udg. 1970 (II), s. 348). Artikel 6 i Rådets direktiv 75/34/EØF af 17. 12. 1974 om retten for statsborgere i en medlemsstat til at blive boende på en anden medlemsstats område efter dér at have udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed (EFT nr. L 14 af 20. 1. 1975, s. 10).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1003/87

af Jacques Mallet (PPE—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1987)

(88/C 61/61)

Om: Antidumpingprocedurer

Europa-Parlamentet har allerede givet udtryk for sin foruroligelse over det langsomme tempo i antidumpingprocedurerne (dok. A2-73/86). Denne langsomhed, som skyldes det begrænsede personale, Kommissionen har afsat til denne opgave, forstærkes yderligere af de stadig mere komplekse procedurer. Der gik faktisk næsten 19 måneder fra det øjeblik, hvor proceduren vedrørende fotokopieringsmaskiner med oprindelse i Japan blev indledt, til der indførtes en endelig antidumpingtold ⁽¹⁾. Endnu en antidumpingprocedure indledtes den 18. december 1986 vedrørende mikrobølgeovne med oprindelse i Japan, Singapore og Sydkorea som følge af en klage fremsat af de samlede EF-producenter.

Kommissionen har kun kunnet afsætte to tjenestemænd til at tage sig af denne klage. Det er utilstrækkeligt og vil givetvis medføre betydelige forsinkelser i procedureforløbet. Men enhver forsinkelse i indførelsen af midlertidig antidumpingtold er til alvorlig skade for EF-producenterne af mikrobølgeovne. Kommissionens antidumping- og antisubsidieafdeling tæller omkring 25 ansatte, medens der i USA er beskæftiget flere hundrede embedsmænd med lignende opgaver. Parlamentet har allerede udtrykt ønske om at se antidumping- og antisubsidieafdelingen udstyret med tilstrækkeligt personale ⁽²⁾. Hvilke skridt har Kommissionen taget med henblik på at øge antallet af ansatte beskæftiget med antidumpingforanstaltninger og dermed begrænse den skade, der påføres EF-producenterne som følge af den slæbende procedure?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 535/87 af 23. februar 1987, EFT nr. L 54 af 24. 2. 1987, s. 12.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 16. oktober 1986, dok. A2-73/86, punkt 20.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Willy De Clercq

(12. november 1987)

Kommissionen tillægger det meget stor betydning, at virksomhederne i Fællesskabet sikres en tilstrækkelig beskyttelse mod de skadelige virkninger af dumpingimport eller subsidieret import og deler de betænkeligheder, som det ærede medlem har givet udtryk for med hensyn til den tid, der medgår til gennemførelse af en undersøgelse. I betragtning af forøgelsen af arbejdsmængden på dette område er Kommissionen derfor i færd med at gennemføre en række foranstaltninger med henblik på at øge antallet af beskæftigede i de tjenestegrene, der arbejder med antidumping- og antisubsidiespørgsmål.

I 1987 øges antallet af tjenestemænd således med fem, idet denne tilgang sikres gennem overflytning af personale inden for Kommissionen samt ansættelse af portugisiske og spanske tjenestemænd. Desuden har Kommissionen fået stillet 15 tjenestemænd til rådighed fra medlemsstaterne. De fleste af de pågældende er allerede tiltrådt.

Kommissionen har endvidere i det foreløbige budgetforslag for 1988 anmodet budgetmyndighederne om bevillinger til ansættelse af yderligere 20 tjenestemænd i fast stilling og 30 tjenestemænd fra medlemsstaterne til midlertidig tjeneste.

Man må imidlertid være opmærksom på, at procedurer vedrørende sådanne varer som fotokopieringsmaskiner og mikrobølgeovne gør det påkrævet at gennemføre meget komplicerede undersøgelser, for hvilke der ifølge GATT's antidumpingkode og fællesskabslovgivningen er fastsat en frist på over et år til gennemførelsen. Det skal desuden erindres, at en erhvervsgrænse i Fællesskabet, såfremt det anses for berettiget, har mulighed for at opnå beskyttelse i form af midlertidig told, inden undersøgelsen er afsluttet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1009/87

af Louis Eyraud (S—F)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. juli 1987)

(88/C 61/62)

Om: Veterinærkontrol

Kan Kommissionen sikre, at regeringerne og de centrale myndigheder i de enkelte medlemsstater træffer de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af EF-direktiverne om forebyggelse af bedragerier, navnlig med hensyn til kontrol med kød og kødprodukter til almindelig konsum?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(11. november 1987)

Hvad angår dyrlægekontrol af kød og produkter af animalsk oprindelse har Fællesskabet vedtaget adskillige direktiver. Ifølge Rådets direktiv 64/433/EØF⁽¹⁾ skal der føres ensartet kontrol med fersk kød bestemt til samhandelen inden for Fællesskabet på det indledende stadium og på senere stadier i afsætningsleddet; i direktiv 71/118/EØF⁽²⁾ er der fastsat bestemmelser om dyrlægekontrol af produktionen af fjerkrækød; direktiv 72/462/EØF⁽³⁾ vedrører kød, der indføres fra tredjelande; direktiv 77/99/EØF⁽⁴⁾ vedrører kødprodukter, og direktiv 85/397/EØF⁽⁵⁾ gælder handelen med mælk.

Kontrol med henblik på afsløring af svig kan finde sted i tidsrummet mellem produktion og eksport eller efter import eller efter produktion til Fællesskabets marked. Denne kontrol forvaltes og gennemføres på mange forskellige måder afhængig af medlemsstatens infrastruktur og lovgivning. Ud over revisionen af regnskaberne har medlemsstaterne officielle ordninger for kontrol til afsløring af svig efter at produktionen har fundet sted. Disse ordninger omfatter normalt kontrol på stedet i forbindelse med oplagring, distribution og salg i detailledet.

På linje med Fællesskabets målsætning, nemlig at opnå uhindret handel inden for Fællesskabet, finder Kommissionen det af afgørende betydning, at der etableres et samarbejde mellem medlemsstaterne om at bekæmpe svig inden for dette område, og vil foreslå relevante foranstaltninger med henblik herpå i overensstemmelse med målsætningen i hvidbogen om gennemførelsen af det interne marked.

(1) EFT nr. C 189 af 20. 8. 1975, s. 31 (kodificeret udgave).

(2) EFT nr. L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

(3) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

(4) EFT nr. L 26 af 31. 1. 1977, s. 85.

(5) EFT nr. L 226 af 24. 8. 1985, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1044/87

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/63)

Om: Klassisk planteforskning i forbindelse med den nye bioteknologi

1. Er Kommissionen klar over, at der inden for landbrugsforskningen må opretholdes en balance mellem den nye bioteknologi og forskningen i planternes fysiologi, som stadig har et utilstrækkeligt kendskab til? Ifølge visse videnskabsmænd er denne balance allerede ødelagt som følge af manglende interesse i forskning i plantefysiologi.

2. Agter Kommissionen parallelt med det europæiske samarbejde inden for bioteknologi at fremme et europæisk samarbejdsprogram vedrørende grundforskning i kendskabet til kulturplanter?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(21. oktober 1987)

1. Takket være erfaringerne fra gennemførelsen af programmerne for biomolekylær teknik (1982—1986) og bioteknologi (1985—1989) har Kommissionen foretaget en analyse af mulighederne for bioteknologiens anvendelse i landbruget; denne analyse er i langt de fleste tilfælde i overensstemmelse med eksperternes opfattelse i verden som helhed. Disse programmer har, i tråd med medlemsstaternes prioriteter på området, tilvejebragt væsentlige midler til, at der på europæisk plan har kunnet udvikles nye teknikker til forbedring af planternes ydelser og deres resistens over for sygdomme samt til forøgelse af planteprodukternes merværdi.

Med den moderne bioteknologi er der således sket en væsentlig forøgelse i genetikerne og agronomernes forskningsværktøjer og det i en sådan grad, at fremskridtet i dag ikke længere begrænses af antallet af disponible »nøgler«, men derimod af kendskabet til de »låse«, som skal åbnes. Disse »låse« er de genetiske og metaboliske systemer, der styrer kulturplanternes egenskaber, og som til tider er yderst komplekse og ofte for dårligt kendt.

Kommissionen mener ikke, at fremskridtet inden for bioteknologien er sket på bekostning af forskningen i plantefysiologi. Dette efterslæb fandtes allerede, inden den bioteknologiske udvikling satte ind. Som følge af dette områdes betydning anbefaler Kommissionen i sine nuværende og kommende initiativer, at udforskningen af kulturplanternes egenskaber bliver mere tværfagligt orienteret, og at den

navnlig i studiet af planternes fysiologi medtager alle de nye resultater fra molekylærbiologien.

2. Kommissionen agter at føre dette ønske ud i livet på to forskellige måder:

- udarbejdelse af et programforslag til afløsning af det nuværende bioteknologi-program efter 1989; heri skal plantebioteknologien ikke længere præsenteres som lister over teknikker, der skal udvikles, men snarere som et velovervejede valg af planternes væsentligste egenskaber, som har betydning for produktionen af frø eller for landbrugets produktivitet; udforskningen af disse egenskaber bør bygge på flere forskellige grundlæggende discipliner, heriblandt plantefysiologi på celle- og molekylenniveau
- øget samordning af samarbejde på alle planer mellem fællesskabsprogrammerne for samordning af landbrugsforskningen og bioteknologi-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1049/87

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/64)

Om: Offentliggørelse af landbrugsøkonomisk bogføring

Effektiviteten af den landbrugsøkonomiske bogføring afhænger naturligvis af den enkelte landmands interesse, men er navnlig afhængig af konsulenttjenesterne. Visse konsulenttjenester anvender en meget bred fortolkning af bogføring ved udøvelsen af deres hverv, idet de anvender en lang række teknisk-økonomiske, ja endog udelukkende tekniske indikatorer. Tekniske sagkyndige står til rådighed for landmændene, og de følger meget nøje visse brug, hvis det lykkes dem at opnå et samarbejde med de pågældende landmænd.

Det er ofte kun i disse tilfælde, at bogføringen har nogen reel værdi.

Mener Kommissionen ikke i lyset heraf, at EF-støtten til landbrugsøkonomisk bogføring bør gøres afhængig af, at resultaterne offentliggøres, og at der gøres brug af den tekniske bistand.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(16. oktober 1987)

Kommissionen mener, at regnskabsføring er et nødvendigt instrument for at kunne foretage en korrekt vurdering af landbrugsbedrifternes forhold. Den mener som det ærede

medlem, at det er nødvendigt med en grundig fortolkning af regnskabsresultaterne, da dette instrument ellers ikke er til nogen nytte. Her understreger Kommissionen fordelene ved at forbedre driftslederens eller dennes familiemedlemmers eller ægtefælles faglige kvalifikationer og ved at oprette driftskonsulenttjenester eller eventuelt forbedre de eksisterende konsulenttjenesters ydelser.

Af undersøgelsen af gennemførelsen af direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter ⁽¹⁾ og direktiv 72/161/EØF om social og erhvervs-mæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget ⁽²⁾, fremgår det, at i mange tilfælde rådede de driftsledere, der modtog støtte til bogføring, over de nødvendige oplysninger til brug for fortolkning.

Artikel 9, 12 og 21 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet ⁽³⁾ indeholder bestemmelser, i henhold til hvilke medlemsstaterne kan indføre effektive regnskabsføringssystemer under hensyntagen til de nationale faktiske forhold.

Endvidere er der blevet vedtaget flere specifikke forordninger til fordel for visse medlemsstater, der har særlige behov for landbrugskonsulentbistand; de kan medvirke til at forbedre regnskabsføringens effektivitet:

- Rådets forordning (EØF) nr. 270/79 af 6. februar 1979 om udbygning af landbrugskonsulentvirksomheden i Italien ⁽⁴⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 1820/80 af 6. juni 1980 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland ⁽⁵⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 1975/82 af 19. juli 1982 om fremskyndelse af udviklingen af landbruget i visse områder i Grækenland ⁽⁶⁾
- Rådets forordning (EØF) nr. 3828/85 af 20. december 1985 om et særligt program for udvikling af landbruget i Portugal ⁽⁷⁾.

I øvrigt gør Kommissionen opmærksom på, at resultaterne fra Informationsnettet for Landøkonomisk Bogføring (INLB), der er baseret på ca. 50 000 bedrifter, og som giver udtryk for forholdene på ca. 3,5 mio landbrugsbedrifter, offentliggøres regelmæssigt med en beskrivelse af forholdene efter område og efter teknisk-økonomisk driftsform.

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 38 af 14. 2. 1979, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 180 af 14. 7. 1980, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 214 af 22. 7. 1982, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1055/87
af Stephen Hughes (S—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/65)

Om: Sikkerheden i Magnox reaktorerne i Det Forenede Kongerige

Har Kommissionen kendskab til yderligere rapporter fra Det Rådgivende Udvalg om Sikkerhed i Nukleare Anlæg, hvor det endnu en gang understreges, at der er grund til alvorlig bekymring for de gamle Magnox reaktors sikkerhed?

Det Rådgivende Udvalg bemærker især, at disse reaktorer ikke er blevet inspiceret for deres sikkerhed i tilfælde af, at anlægget skulle blive ramt af jordskælv, eller, hvad der er mere alvorligt, for at kontrollere, om de opfylder moderne sikkerhedsstandarder (nogle af reaktorerne er over 25 år gamle).

Vil Kommissionen gøre rede for, hvad den gerne så, at den britiske regering foretog sig for at afhjælpe dette mangeårige problem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(11. december 1987)

I henhold til afsnit VII i Rådets direktiv om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling⁽¹⁾, har medlemsstaterne alene ansvaret for fastsættelse og overholdelse af godkendelsesprocedurer for opførelse og drift af kernekraftværker.

Kommissionen er klar over, at visse kernekraftværker (herunder navnlig værker af den grafitkølede Magnox-type) har været i drift i tyve år og længere, og den er kommet ind på dette forhold i sin meddelelse om »Teknologiske Problemer i Forbindelse med Nuklear Sikkerhed«⁽²⁾. Den har til hensigt på fællesskabsplan at indlede et samarbejde om systematiske sikkerhedsundersøgelser (»safety review«) for reaktorer, således at der kan tilvejebringes en gensidig gennemsuelighed af de benyttede fremgangsmåder, af ordningerne, af omfanget, af indgangsværdierne og af resultaterne fra disse undersøgelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980 og EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984.

⁽²⁾ Dok. KOM(87) 96 endelig udg., punkt 5.2.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1056/87
af Stephen Hughes (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/66)

Om: Insider Trading

Vil Kommissionen efter den nylige række undersøgelser af den såkaldte »insider trading« i Det Forenede Kongerige

redegøre for, hvilke forslag den vil forelægge eller hvilke foranstaltninger der for tiden er i kraft med henblik på at hindre denne afskyelige praksis i EF?

Vil den endvidere redegøre for, hvad den mener om en eventuel harmonisering af lovgivningen om dette spørgsmål for at beskytte uskyldige borgere mod denne form for bedrageri?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield

(5. oktober 1987)

Den 25. maj 1987 forelagde Kommissionen Rådet et direktivforslag med henblik på at bekæmpe insider-handel på fællesskabsplan⁽¹⁾. Som et supplement til de på nationalt plan koordinerede regler på dette område forudses det i direktivet, at der etableres et samarbejde på tværs af landegrænserne mellem tilsynsmyndighederne i de enkelte medlemsstater, hvilket vil sikre en tilstrækkelig effektiv håndhævelse af reglerne inden for Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT nr. C 153 af 16. 6. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1061/87
af Florus Wijnsbeek (LDR—NL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/67)

Om: Tilladt totalvægt for lastbiler i Schweiz

Er Kommissionen klar over, at den tilladte totalvægt for lastbiler i Schweiz er 28 tons (mod 44 tons i EF og 38 tons i Østrig)?

De schweiziske myndigheder indførte i 1985 en intern godkendelsesordning, som gør det muligt for den schweiziske internationale transport at nå op på en totalvægt på 44 tons. Det er klart, at der her er tale om forskelsbehandling.

Hvorledes agter Kommissionen at reagere herpå?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(21. oktober 1987)

Kommissionen er opmærksom på, at de schweiziske myndigheder giver deres lastbiler tilladelse til at køre med en totalvægt på 44 tons i udlandet, hvorimod de kun må køre med 28 tons i Schweiz.

Kommissionen tvivler på, at denne praksis er i overensstemmelse med Den internationale Konvention om Landevejstrafik af 24. april 1926.

Problemet er omhandlet i den henstilling med henblik på Rådets afgørelse om indledning af forhandlinger på transportområdet med Østrig, Schweiz og Jugoslavien, som Kommissionen vedtog den 29. juli 1987. Den foreslår her Rådet at medtage problematikken vedrørende tekniske forskrifter for erhvervskøretøjer i forhandlingerne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1064/87

af Niall Andrews (RDE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/68)

Om: Ekstraordinære fællesskabsaktioner med henblik på byfornyelse

Under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1739/83 ⁽¹⁾ om iværksættelse af en ekstraordinær fællesskabsaktion med henblik på byfornyelse i Nordirland (Belfast) bedes Kommissionen oplyse følgende for alle projekter, hvortil der er udbetalt eller givet tilsagn om EF-støtte:

1. Betegnelse på og beskrivelse af projektet.
2. Ansvarlig myndighed eller ansvarlige myndigheder.
3. Ansøgnings- og godkendelsesdato for hvert projekt.
4. Anslåede og/eller faktiske omkostninger ved hvert projekt.
5. Samlede EF-tilskud med nærmere angivelse af udbetalingstrancher og -tidspunkter.
6. De samlede tilskud fra den eller de ansvarlige myndigheder.

⁽¹⁾ EFT nr. L 171 af 29. 6. 1983, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(8. december 1987)

De tre relevante kommissionsbeslutninger, der indeholder en fortegnelse over de projekter, hvortil der ydes tilskud i henhold til den i forespørgslen nævnte forordning, fremsendes til det ærede medlem og Parlamentets Generalsekretariat. Disse beslutninger indeholder en væsentlig del af de ønskede oplysninger. En systematisering af yderligere detaljer er ikke mulig på nuværende tidspunkt, da de pågældende data ikke er kørt ind på edb. Hvis der imidlertid er nogle specifikke projekter, som det ærede medlem ønsker yderligere information om, vil Kommissionen søge at fremskaffe denne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1065/87

af Niall Andrews (RDE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/69)

Om: Suspension af nye investeringer i Sydafrika

1. Hvordan kontrollerer Kommissionen anvendelsen af Rådets afgørelser om suspension af nye investeringer?
2. Hvilke sanktioner er der fastsat, hvis disse afgørelser ikke overholdes?
3. Har Kommissionen kendskab til firmaer, der modtager EF-støtte, men som ikke overholder afgørelserne om suspension af nye investeringer? Hvilke forholdsregler er der truffet over for sådanne firmaer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq**

(7. december 1987)

Kommissionen har altid været af den opfattelse, at restriktionerne over for Sydafrika burde have været iværksat på EF-plan, overalt hvor Fællesskabets beføjelser og instrumenter tillod det. Dette var bl. a. tilfældet, for så vidt angår indstillingen af direkte investeringer i Sydafrika. Kommissionen havde forelagt et direktivforslag for Rådet, men medlemsstaterne foretrak imidlertid en afgørelse truffet af »repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet«, som er blevet iværksat på nationalt plan.

Kommissionen har ikke noget middel til at kontrollere, hvorvidt dette påbud efterleves af de fysiske og juridiske personer i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1066/87

af Patrick Lalor (RDE—IRL)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/70)

Om: Resultater af transporteksperiment

Som svar på min tidligere forespørgsel (nr. 2260/84) ⁽¹⁾ om ovennævnte projekt oplyste Kommissionen, at kontrakten (EE/161/80) vedrørende et demonstrationsprojekt, hvori 15 store el-drevne vogne skulle erstatte traditionelle køretøjer inden for elektricitetsforsyningen, offentlig kommunal

transport og post- og telegrafvæsenet, som ESB havde underskrevet i 1981, udløb i juni 1986. Kommissionen håbede på en besparelse udtrykt som primærenergi af størrelsesordenen 10—20% i forhold til konventionelle køretøjer.

Hvordan vurderer Kommissionen nu dette projekt og dets relevans for den fremtidige indsats på energibesparelsesområdet i EF?

(¹) EFT nr. C 203 af 12. 8. 1985, s. 7.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Nicolas Mosar
(21. oktober 1987)**

Som allerede meddelt i Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 2260/84 af det ærede medlem, indebar den kontrakt, EE 161/80, som Electricity Supply Board har underskrevet, retten til udnyttelse af en vognpark bestående af 8 eldrevne køretøjer (4 Dodge 50 og 4 Fiat Daily) og ikke af 15 køretøjer.

Arbejdsprogrammet tog sigte på en videreførelse af forsøgsprojektet og en række konkrete transportforanstaltninger indtil juni 1986. Evalueringen af de opståede problemer og de i 1985 opnåede resultater overbeviste imidlertid Kommissionen og ESB om, at det var bedre at standse projektet pr. 31. december 1985, eftersom der ved projektet var gjort så beskedne fremskridt, at de ikke gav noget håb om yderligere tekniske eller økonomiske fremskridt.

Formålet med projektet var at vurdere køretøjerne med hensyn til:

- deres tilpasningsevne til forskellige typer transport
- energibesparelsen i forhold til tilsvarende traditionelle køretøjer
- driftsomkostninger
- miljømæssige virkninger og den generelle accept af køretøjerne.

For så vidt angår tilpasningsevner og køretøjernes forenelighed med bytrafikken, har såvel Fiat Daily'erne og Dodge'erne udvist tilfredsstillende resultater. Integreringen af disse i en moderne service-bilpark har imidlertid vist nødvendigheden af på selve stedet at have rådighed over en effektiv hjælpeservice fra konstruktørernes side. Mangelen på en sådan infrastruktur på det servicemæssige område kan føre til, at køretøjerne må tages ud af drift i temmelig lange perioder, hvorved deres udnyttelsesgrad mindskes.

Den energibesparelse, der er opnået under projektets løbetid, har i snit andraget 14,3% i forhold til det normale forbrug, der kendetegner et tilsvarende dieselskøretøj. Dette tal ligger under de mål, man havde sat sig ved projektets begyndelse (op mod 30%), og det skyldes i en vis udstrækning det ret lave kilometerantal, som køretøjerne har tilbagelagt som følge af den ovenfor nævnte manglende driftssikkerhed. Såfremt køretøjernes driftssikkerhed kunne øges, ville der i

henhold til ESB kunne opnås en betydelig større energibesparelse.

Selv om de el-drevne køretøjers driftsomkostninger har vist sig at være mindre end de tilsvarende dieseldrevne køretøjer, er den samlede økonomiske statusopgørelse dog negativ som følge af de større investeringsomkostninger. Dette skyldes først og fremmest afskrivningstakten for batterierne, der med deres meget begrænsede levetid for øjeblikket er temmelig høj.

Derimod har man kunnet fastslå, at de eldrevne køretøjer unægteligt indebærer store fordele på det miljømæssige område, idet de er så godt som støjfri og ikke forvolder nogen videre forurening.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1069/87
af Mark Killilea (RDE—IRL)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(31. juli 1987)
(88/C 61/71)**

Om: Kødkontrol

Listen over virksomheder i Brasilien, der er godkendt til indførsel af fersk kød til Fællesskabet (¹), ændredes for nylig.

Vil Kommissionen oplyse, hvilke procedurer den følger for at sikre overholdelse af den krævede hygiejnstandard på de nævnte virksomheder, hvor mange kontroller der foretages hvert år og af hvem, hvor meget og hvilken slags kød der vil blive indført til hvilket land i EF efter den 30. april 1987?

(¹) EFT nr. C 94 af 7. 4. 1987, s. 19.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(19. oktober 1987)**

Indførelsen af fersk kød fra tredjelande foregår i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 72/462/EØF (¹), hvori der er fastlagt en række sundheds- og veterinærpolitimæssige betingelser for denne indførsel.

I henhold til direktivet skal medlemsstaternes og Kommissionens veterinære sagkyndige ved kontrol på stedet efterprøve, om bestemmelserne i direktivet faktisk overholdes. Bestemmelserne indeholder endvidere en række detaljerede betingelser vedrørende de hygiejniske forhold i de autoriserede slagterier, opskæringsvirksomheder m.v.

Disse virksomheder godkendes kun efter forudgående kontrol, der aflægges derefter kontrolbesøg med regelmæssige mellemrum, som regel hvert år. Kommissionens veterinærinspektør udarbejder inden godkendelsen, i samarbejde med en ledsagende ekspert fra en medlemsstat, en detaljeret rapport, som forelægges for Kommissionens Stående Veterinærkommi-

té. Efter at komitéen har afgivet udtalelse træffer Kommissionen beslutning om godkendelse af en sådan virksomhed. Siden 1980 er der i alt truffet 15 beslutninger af denne art vedrørende indførsel af fersk kød fra Brasilien.

En af Kommissionens veterinærinspektører er tilknyttet EF-delegationen i Chile. Den pågældende er ofte i Brasilien for at foretage kontrol på stedet.

Brasilien er et af de 32 lande, hvor der findes virksomheder, der er godkendt til indførsel af fersk kød i Fællesskabet.

I 1986 blev der aflagt kontrolbesøg ved i alt 627 godkendte virksomheder i tredjelande.

Det lader sig ikke gøre at anslå, hvor meget og hvilken slags kød der vil blive indført til de enkelte lande i Fællesskabet efter 30. april 1987.

(¹) EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1076/87

af José Lafuente Lopez (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/72)

Om: Vejplanlægning i industriområder

Den kraftige udvikling af nye industriområder i de forskellige industrielle udviklingsområder i medlemsstaterne kan selvfølgelig kun hilses med glæde og tilfredshed, da den indebærer voksende økonomisk aktivitet og skabelse af arbejdspladser.

Alligevel må der ud fra et generelt praktisk standpunkt fremhæves visse ulemper, der vanskeliggør anvendelsen og udnyttelsen af sådanne industrikvarterer for besøgende, f.eks. den uensartede praksis i forbindelse med gadeskilte og afmærkning af de forskellige kvarterer, industriudstyknin-ger, virksomheder osv.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at udarbejde en fælles ordning for afmærkning af gader, kvarterer, udstyknin-ger osv. i nye industriområder i Fællesskabet, således at besøgende ikke spilder alt for meget tid med at finde frem til den pågældende virksomhed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(23. oktober 1987)

Kommissionen er enig med det ærede medlem i, at den uensartede skiltning i industriområder i visse tilfælde kan

give anledning til ulemper og tidsspilde for besøgende i de pågældende områder.

Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at den rette organisering af vejnettet og skiltningen i industriområderne er et problem af lokal karakter, som mest hensigtsmæssigt kan løses på lokalt plan.

Kommissionen mener derfor ikke, at der er grund til, at Fællesskabet tager et initiativ på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1077/87

af José Lafuente Lopez (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(31. juli 1987)

(88/C 61/73)

Om: Retslige aspekter ved rejsearrangørvirksomhed

Ved den store aktivitet inden for EF's turistsektor om sommeren fremhæves mange strukturelle mangler, der navnlig skader den del af erhvervslivet, der tager sig af turismen.

En af disse mangler, og ikke den mindste, vedrører de retslige aspekter ved rejsearrangørernes virksomhed, som der ikke er tilstrækkelige bestemmelser om i de nationale lovgivninger, og hvis mangelfulde retslige garantier medfører mange finansielle tab for de virksomheder inden for turistsektoren, som til tider rammes af en »rejsearrangørs« manglende retslige ansvar.

Mener Kommissionen ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at føre kontrol med »rejsearrangørernes« virksomhed gennem fællesskabsbestemmelser, således at der gives virksomhederne inden for turistsektoren tilstrækkelige garantier i forbindelse med aftaler, der indgås med de ovennævnte arrangører?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa de Meana

(16. november 1987)

Kommissionen har ikke indtil nu fra rejsebureauer eller hoteller, der er kunder hos rejsearrangører, modtaget klager af den art, der er omhandlet i det ærede medlems spørgsmål.

Kommissionen er imidlertid rede til at undersøge eventuelle konkrete tilfælde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1085/87
af Joaquim Miranda da Silva (COM—P)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1987)
 (88/C 61/74)

Om: Produktion og eksport af portugisiske tomater

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes det for øjeblikket forholder sig med de monetære udligningsbeløb, som på urimelig vis begrænser den portugisiske eksport af tomatkoncentrat til EF og tredjelande?

Kan den ligeledes oplyse, hvorledes situationen ser ud med hensyn til støtte til produktion af tomater i Portugal?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (22. oktober 1987)

Den faktiske anvendelse af monetære udligningsbeløb på produkter forarbejdet på basis af tomater, som fastsat ved forordning (EØF) nr. 2035/86⁽¹⁾, ophørte pr. 1. juli 1987 (tidspunktet for det nye 1987/88-produktionsårs begyndelse).

Med hensyn til produktionsåret 1987/88 har Kommissionen i overensstemmelse med erklæringen over for Rådet (landbrugsministrene) under drøftelserne vedrørende 1987/88-prispakken forpligtet sig til kun at fastsætte et sådant udligningsbeløb⁽²⁾, hvis den konstaterer, at fraværet vil skabe unormale vilkår for konkurrencen mellem de spanske og portugisiske industrier og industrierne i de andre EF-lande.

Med hensyn til producentstøtten for produkter forarbejdet på basis af tomater er 1987/88-beløbene fastsat ved forordning (EØF) nr. 2160/87⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 54.

⁽²⁾ I henhold til artikel 118 og 304, stk. 3, litra a), i Akten vedrørende Spaniens og Portugals Tiltrædelse.

⁽³⁾ EFT nr. L 202 af 23. 7. 1987, s. 32.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1091/87
af Marijke van Hemeldonck (S—B)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1987)
 (88/C 61/75)

Om: Præventionsmidlet dalcon-spiralen

Dalcon-spiralen, som er et præventionsmiddel, der er indført fra USA, har forårsaget ufrugtbarhed, aborter og endog dødsfald.

Fabrikanten af denne spiral må formodentlig indstille sin produktion som følge af de mange tusinde erstatningskrav.

Kan Kommissionen samordne erstatningskravene fra borgere i medlemsstaterne, således at de skadelidtes chancer for at få medhold øges.

Kan Kommissionen hindre, at dette skadelige præventionsmiddel importeres af lande i den tredje verden?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af lord Cockfield
 (19. november 1987)

Kommissionen er ikke i stand til at samordne de klager, der er fremsat af enkeltpersoner, som har været udsat for skader på grund af Dalcon-spiralen.

Når medlemsstaterne har indført de nødvendige bestemmelser for at bringe deres lovgivning i overensstemmelse med direktiv 85/374/EØF⁽¹⁾ af 25. juni 1985 om produktansvar, dvs. senest den 30. juli 1988, kan enhver person, der har lidt skade som følge af et defekt produkt fra en stat uden for Fællesskabet, i henhold til artikel 3, stk. 2, opnå erstatning fra importøren af produktet i Fællesskabet.

Ifølge Kommissionens oplysninger findes Dalcon-spiralen ikke mere på fællesskabsmarkedet.

Kommissionen kan ikke modsætte sig eksport af sådanne produkter til udviklingslandene. Dette spørgsmål falder ind under den amerikanske lovgivning og importlandenes lovgivning, eftersom de pågældende spiraler fremstilles i USA.

⁽¹⁾ EFT nr. L 210 af 7. 8. 1985, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1114/87
af Andrew Pearce (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (1. september 1987)
 (88/C 61/76)

Om: Betaling af EF-midler til organisationer i Sydafrika

Under henvisning til svaret på von Habsburgs skriftlige forespørgsel nr. 2010/86⁽¹⁾ vil jeg gerne spørge, hvor mange anmodninger om støtte der er modtaget fra henholdsvis South African Council of Churches, South African Catholic Bishops Conference, fagforeningerne og Kagiso Trust, hvor mange af disse anmodninger der er blevet imødekommet, og hvor mange penge der er blevet udbetalt?

⁽¹⁾ EFT nr. C 133 af 18. 5. 1987, s. 53.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali

(17. november 1987)

Fra juni 1986 til midten af oktober 1987 er der i alt modtaget 97 projektforslag fra South African Council of Churches (SACC), Southern African Catholic Bishops' Conference (SACBC), Kagiso Trust og fagforeningerne. Heraf er 11 blevet godkendt gennem SACC, 11 gennem SACBC, 60 gennem Kagiso Trust og 7 gennem fagforeningerne. Disse 89 godkendte projekter andrager i alt 17,7 mio ECU, hvoraf 12,1 mio ECU allerede er blevet udbetalt. Af de resterende 8 projektforslag er 5 blevet trukket tilbage, medens Kommissionen i forbindelse med 3 projekter afventer yderligere information, som den har anmodet om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1131/87

af Fernand Herman (PPE—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/77)

Om: Kommissionens ansættelsespolitik for kategorierne A 3 og A 5/A 4 (kontorchef i bestemte afdelinger)

1. Hvordan kan Kommissionen forklare, at prøverne til almindelige udvælgelsesprøver på niveau A 3 generelt er mindre strenge end prøverne til almindelige udvælgelsesprøver på niveau A 7 og endda også A 8, eftersom A 3-prøverne i de fleste tilfælde er begrænset til en uformel samtale med udvælgelseskomitéen.

2. Hvordan forklarer Kommissionen den meget korte frist, som de potentielle kandidater til A 3-udvælgelsesprøverne har til at indgive deres ansøgningsskema? Finder Kommissionen ikke, at overholdelsen af en frist på mindst en måned som fastsat i vedtægtens bilag III bør betragtes som et absolut minimum for disse udvælgelsesprøvers vedkommende?

3. Hvorfor har den med hensyn til denne udvælgelsesprøve KOM/A/586 (offentliggjort i EFT nr. C 145 af 3. 6. 1987) ikke fundet det på sin plads at overholde denne mindstefrist, eftersom fristen for modtagelsen af ansøgningsskemaerne var fastsat til den 1. juli 1987?

Finder Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke, at vedtægtens bestemmelser burde have været overholdt på lige fod med princippet om ligestilling af alle potentielle kandidater fra Fællesskabets side og navnlig af ansøgerne i de medlemsstater (Grækenland, Portugal, Spanien og Italien), hvor *De Europæiske Fællesskabers Tidende* var forsinket?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(29. oktober 1987)

1. Når der er tale om stillinger på det nævnte niveau, er det skik og brug, at man i alle institutioner eller firmaer i medlemsstaterne vurderer ansøgerne på grundlag af kvalifikationsbeviser, det vil for Kommissionens vedkommende sige de 15 års faglige erfaring, der er erhvervet efter opnåelsen af det eksamensbevis på universitetsniveau, som kræves for at få adgang til udvælgelsesprøven. Efter denne indledende vurdering afholdes der en mundtlig prøve, der giver udvælgelseskomitéen mulighed for at foretage en mere indgående afprøvning af kvalifikationer og evner for de ansøgere, der i første omgang er udvalgt på grundlag af kvalifikationsbeviser.

2. Kommissionen anvender procedurebestemmelserne strengt og overvåger navnlig, at princippet om ens behandling af alle ansøgerne overholdes, og mindste frist for tilmeldelse til udvælgelsesprøven skal derfor være den samme for alle.

Erfaringen har vist, at distribueringen af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* i de fjernest liggende medlemsstater gennem Kommissionens pressekontorer finder sted således, at der i reglen ikke er nogen mærkbar forskel med hensyn til tidspunktet for, hvornår publikationen er til rådighed i de enkelte lande.

For så vidt angår udvælgelsesprøve A/586 har såvel den normale procedure for offentliggørelse og distribuering af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* som den frist på fire fulde uger, der rent faktisk blev givet for indsendelsen af ansøgningsskemaet, vist sig aldeles tilstrækkelig til, at et stort antal interesserede fra alle medlemsstaterne har kunnet indgive en gyldig ansøgning.

3. I artikel 1, stk. 2, i bilag III til vedtægten kræves der overholdelse af en frist på en måned for udløbet af sidste frist for indlevering af ansøgninger. Kommissionen følger til stadighed den praksis at sætte en frist på mindst fire fulde uger for forsendelsen, idet poststemplets dato er afgørende. Den vedtægtsmæssige frist forlænges således faktisk til fordel for navnlig de ansøgere, der bor i Fællesskabets fjerneste områder, idet Kommissionen helt og holdent tager hensyn til postforsinkelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1153/87

af Madron Seligman (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/78)

Om: Kul- og stålindustrien

Hvor stor finansiel bistand har EKSF ydet til henholdsvis kul- og stålindustrien i løbet af 1986?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Grigoris Varfis

(23. november 1987)

Samtlige de ønskede oplysninger og spørgsmålet i almindelighed dækkes af EKSF's årlige finansberetning ⁽¹⁾.

I de områder, hvor der er sket en aktivitets- og beskæftigelsesnedgang i kul- og stålindustrien, har Kommissionen ydet rentelette lån specielt til små og mellemstore virksomheder; disse lån har til formål at stimulere investeringer, der kan skabe alternative arbejdspladser med henblik på genbeskæftigelse af arbejdstagere, der er blevet afskediget inden for kul- og stålsektoren. I 1986 har Kommissionen ydet sådanne lån i henhold til artikel 56, stk. 2, litra a), til et samlet beløb på 243,5 mio ECU med en rentegodtgørelse på i alt 70,5 mio ECU. Det er ikke muligt at foretage en opdeling af disse lån og støttebeløb mellem kul- og stålsektor, fordi der i de fleste af de støttede områder er tale om lukning af både kulminer og stålværker.

På den anden side androg den støtte, der i 1986 blev ydet i henhold til artikel 55 i EKSF's aktionsbudget, 61,6 mio ECU fordelt således:

- forskning inden for stålsektoren: 28,9 mio ECU
- inden for kulsektoren og: 22,4 mio ECU
- inden for den sociale sektor: 10,3 mio ECU

I henhold til EKSF-Traktatens artikel 56, stk. 2, litra b), ydes der støtte til omskoling af arbejdstagere fra kul- og stålindustrien. I 1986 udgjorde denne form for støtte 112 mio ECU for så vidt angår arbejdstagere fra kulindustrien og 59 mio ECU for så vidt angår arbejdstagere fra stålindustrien.

⁽¹⁾ EKSF's finansberetning 1986: Dok. KOM(87) 300 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1165/87

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/79)

Om: Gensidig anerkendelse af søfolks eksamensbeviser

Hvad er den nuværende holdning til gensidig anerkendelse af søfolks eksamensbeviser inden for Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis

(12. november 1987)

Spørgsmålet vedrørende gensidig anerkendelse af søfolks eksamensbeviser kommer sandsynligvis til at figurere på dagsordenen for det første plenarmøde i Det Paritetiske Udvalg for Fællesskabets Søfartsindustri inden årets udgang. Kommissionen ser gerne, at der gøres fremskridt på området, men mener, at dette bedst kan gøres ved at arbejdsgiverne og arbejdstagerne inden for erhvervet drøfter dette inden for rammerne af Det Paritetiske Udvalg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1166/87

af James Ford (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/80)

Om: Vandhjul og udvikling

Kan Kommissionen give en fortegnelse over de udviklingsprojekter, den har støttet i løbet af de sidste ti år, i hvilke vandhjulsteknologi har været anvendt som kraftkilde?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Nicolas Mosar

(17. november 1987)

Der er under Fællesskabets energidemonstrationsprogram ikke blevet givet støtte til projekter, der vedrører den traditionelle type vandhjul. Siden 1984, da den mindre vandkraftsektor (under 3 000 kW) blev tilføjet programmet, er der imidlertid blevet udvalgt 70 projekter med henblik på finansiel støtte under dette program. Disse projekter skal demonstrere alle mulige forskellige innovationer, herunder vedrørende vandturbiner, med det sigte at forbedre små vandkraftanlægs økonomiske levedygtighed og rolle.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1183/87

af Edward Newman (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/81)

Om: Eventuel privatisering af køreprøver i Det Forenede Kongerige

Har Kommissionen kendskab til, at den britiske regering på indværende tidspunkt overvejer en eventuel privatisering af køreprøver i Storbritannien?

Mener Kommissionen i betragtning af, at denne privatisering kunne medføre eventuel manglende upartiskhed og kvalitetskontrol i forbindelse med køreprøver i Storbritannien, at britiske førere af motorkøretøjer, som har bestået en mindre troværdig »privateret« prøve, måske risikerer at få forbud mod at køre i andre medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Stanley Clinton Davis**

(23. oktober 1987)

Kommissionen har forstået, at den britiske regering tidligere på året iværksatte en undersøgelse af det britiske køreprøvesystem. En eventuel privatisering er et af aspekterne i denne undersøgelse, som endnu ikke er afsluttet.

I bilag II til Rådets direktiv 80/1263/EØF⁽¹⁾ er fastsat de teoretiske og praktiske mindstekrav, der skal opfyldes for at bestå en køreprøve, men det er medlemsstaternes ansvar at føre tilsyn med, at disse krav imødekommes af de organer, der varetager prøverne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1195/87

af John Bird (S—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1987)

(88/C 61/82)

Om: Kapsejladsen Europa Rundt

Kommissionen er medsponsor for den kapsejlads Europa rundt, der startede den 12. juli, og som afsluttes den 15. august 1987.

1. Vil Kommissionen redegøre for de omkostninger, der er forbundet med denne sponsorrolle?
2. Hvem har truffet afgørelse om Kommissionens medvirken som sponsor?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa de Meana**

(16. november 1987)

1. Kapsejladsen Europa Rundt blev sponsoreret af firmaet »Techniques d'Avant Garde«, som bidrog med 600 000 ECU. Derudover bidrog de havne, der blev anløbet undervejs, med hver 22 000 ECU, og hver deltager bidrog med 2 000 ECU.

Kommissionen fungerede som protektor for kapsejladsen og ydede et bidrag på 50 000 ECU til arrangementet.

2. Beslutninger vedrørende protektion træffes af Kommissionen selv efter en nøje gennemgang af hvert enkelt arrangements fortjeneste og under hensyntagen til dets betydning for den europæiske borger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1223/87

af Peter Price (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. september 1987)

(88/C 61/83)

Om: Medlemsstaternes handelsbalancer

Kommissionen bedes offentliggøre en tabel over hver medlemsstats samlede overskud eller underskud på handelsbalancen i de seneste ti år, for hvilke der foreligger tal, fordelt på a) forarbejdede varer, b) råvarer og c) tjenesteydelser.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(24. november 1987)

Kommissionen skal i form af to tabeller sende såvel det ærede medlem som Europa-Parlamentets Generalsekretariat de ønskede oplysninger, nemlig

- handelsbalancer — *kilde:* Eurostat — Comext, som indeholder oplysninger fra statistikkerne for udenrigshandel for varehandel, færdigvarer og råvarer.
- handels- og tjenestebalancer — *kilde:* Betalingsbalancestatistikker, som indeholder oplysninger fra betalingsbalancestatistikker for varer og tjenesteydelser.

Det skal i denne forbindelse understreges, at

- det er nødvendigt at benytte de nævnte to kilder, fordi balancerne for færdigvarer og råstoffer kun findes i statistikkerne for udenrigshandel, mens balancerne for tjenesteydelser kun fremgår af statistikkerne for betalingsbalancer
- definitionen på varehandel i betalingsbalanceopstillingen er forskellig fra den, der benyttes i opstillingerne over udenrigshandelen, hvilket er forklaringen på de forskelle mellem de to kilder, der fremgår af tabellerne.

Hovedforskellene skyldes nedenstående forhold:

- behandlingen af transport, transportforsikring, reparationer og forædling. For eksempel er omkostningerne til transport og transportforsikring fra det eksporterende lands grænse medtaget i cif-beregningen af værdien af importerede varer i statistikkerne for udenrigshandel, mens denne omkostning ikke er medregnet ved fob-be-

regningen af importværdien i opstillingen over betalingsbalancerne

- geografisk dækning. Frankrigs oversøiske områder (OLT) er således medtaget i betalingsbalancestatistikkerne, men ikke i Frankrigs statistikker for udenrigshandel.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1237/87

af John Marshall (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. september 1987)

(88/C 61/84)

Om: Udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om beskyttelse af vilde fugle

Agter Kommissionen at overveje muligheden af at udvide anvendelsesområdet for direktivet om beskyttelse af vilde fugle til at omfatte fugle som f.eks. nattergalen, mursejleren, guldpirolen og svalefamilien?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Stanley Clinton Davis

(17. november 1987)

Rådets direktiv 79/409/EØF ⁽¹⁾ gælder allerede for de af det ærede medlem omtalte arter, idet det har til formål at beskytte alle de fuglearter, der har deres naturlige hjemsted i vild tilstand på den europæiske del af Fællesskabets medlemsstaters territorium: artiklerne 1, 2 og 3 i særdeleshed gælder samtlige disse arter.

⁽¹⁾ EFT nr. L 103 af 25. 4. 1979, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1255/87

af Alfeo Mizzau (PPE—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. september 1987)

(88/C 61/85)

Om: Bortførelse af unge fra Namibia

Har Kommissionen kendskab til, at Swapo som oplyst i den italienske presse har ladet unge fra Namibia bortføre og internere i udryddelseslejre i Mboroma, i nærheden af Kabwe, i Zambia og i Keko i Tanzania?

Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at beskytte menneskerettighederne, og hvorledes agter den at forholde sig over for regeringerne i Zambia og Tanzania for at få disse til at ophøre med at tillade tilstedeværelsen af koncentrationslejre på deres territorium?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Lorenzo Natali

(13. november 1987)

Kommissionen har ikke noget kendskab til de oplysninger i den italienske presse, som det ærede medlem refererer til.

Kommissionen slår bestandigt til lyd for overholdelsen af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, herunder den frie bevægelighed for personer. I flygtningeanliggender arbejder Fællesskabet nært sammen med De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR), som har egne repræsentanter i de pågældende lande. Kommissionen vil forhøre sig hos UNHCR vedrørende de anførte påstande og holde det ærede medlem direkte underrettet herom. Den bistand, Fællesskabet yder namibiske flygtninge i nabolandene, er af ren humanitær art og indebærer, at ovennævnte menneskerettighedsprincipper overholdes fuldt ud.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1323/87

af François Roelants du Vivier (ARC—B)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(2. oktober 1987)

(88/C 61/86)

Om: Valorem-programmet

Den 27. oktober 1986 vedtog Rådet Valorem-programmet (udnyttelse af EF's eget energipotential).

Kommissionen bedes oplyse, hvor langt man er kommet med gennemførelsen af dette program?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber

(17. november 1987)

I overensstemmelse med artikel 8 i Rådets forordning (EØF) nr. 3301/86 om gennemførelse af fællesskabsprogrammet Valorem ⁽¹⁾ har alle de berørte medlemsstater i løbet af april 1987 tilsendt Kommissionen interventionsprogrammer med de foranstaltninger og transaktioner, der skal samfinansieres af EFRU frem til oktober 1991. Efter at der er opnået enighed om disse programmer mellem Kommissionen og medlemsstaterne, og efter at EFRU-Udvalget har afgivet positiv udtalelse herom den 14. september 1987, regner Kommissionen med i nær fremtid at godkende disse programmer til i alt 387,9 mio ECU. Mindre end et år efter, at Rådet vedtog forordningen om gennemførelse af dette fællesskabsprogram, vil den konkrete gennemførelse således påbegyndes i de syv berørte medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT nr. L 305 af 31. 10. 1986, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1330/87
af lady Elles (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (2. oktober 1987)
 (88/C 61/87)

Om: Hjemmeproduktion af ost i Det Forenede Kongerige

I en artikel i Sunday Telegraph's farvetillæg den 9. august 1987 anklagedes EF for at gøre det vanskeligt for Milk Marketing Board (Mælkeafsætningsrådet) at levere mælk tilbage til landmænd, som ønsker at fremstille deres egne lokale oste på bedriften.

I betragtning af den forbavsende mangel på udbud af god britisk hjemmelavet ost i de øvrige EF-medlemsstater, på trods af at der sandsynligvis i visse af disse medlemsstater ville være et købelyst marked for disse produkter, er Kommissionen så enig i anklagen i den pågældende artikel?

Artiklen fremsendes til Kommissionen.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
 (25. november 1987)

Det er ikke på Kommissionen opfordring, at de britiske myndigheder har foretaget de af det ærede medlem nævnte ændringer i ordningen om levering af mælk til bedrifter, der selv fremstiller ost i England og Wales. Ifølge Kommissionens oplysninger var de ændringer, der blev foretaget i marts 1987, resultatet af visse beslutninger truffet af Milk Marketing Board (mælkeafsætningsrådet) under hensyn til kravet om at undgå diskrimination af mælkeopkøbere i forbindelse med mælkeafsætningsordningen i England og Wales.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1341/87
af Andrew Pearce (ED—GB)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (2. oktober 1987)
 (88/C 61/88)

Om: Udstedelse af pengesedler i ECU

Ville Kommissionen støtte udstedelse af pengesedler i ECU i medlemsstaterne, såfremt de var dækket af indeståender på samme beløb i national valuta?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
 (7. december 1987)

Kommissionen er ikke bekendt med, at medlemsstaternes myndigheder påtænker at udstede pengesedler i ECU.

Teknisk set ville der gøre sig en række problemer gældende ved valget af modværdien for sådanne udstedelser, for så vidt som man måtte ønske sikkerhed for opretholdelsen af en pengemæssig neutralitet, i det mindste fra det øjeblik hvor sådanne pengesedler måtte blive bragt i omløb. Indeståender i national valuta ville ikke udgøre fornøden garanti i denne henseende.

Spørgsmålet om udstedelsen af pengesedler kan i øvrigt ikke adskilles fra spørgsmålet om disses omløb. Såfremt de skulle i omløb i hele Fællesskabet, ville fremgangsmåden ved tilvejebringelsen af den fornødne dækning for deres udstedelse kun udgøre et aspekt af en betydeligt større problemstilling, som ville påvirke medlemsstaternes valutamæssige uafhængighed.

Skulle sådanne planer imidlertid blive forelagt, ville de få Kommissionens støtte.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1423/87
af Gustave Pordea (DR—F)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (14. oktober 1987)
 (88/C 61/89)

Om: Ikke-europæiske staters tiltrædelse af EF

Marokko ansøgte for nylig officielt om at tiltræde Det Europæiske Fællesskab, hvilket fra første færd blev modtaget med forbehold for ikke at sige forkastet. Ansøgningen synes ikke desto mindre at ville blive gjort til genstand for videre behandling i Kommissionen. Endvidere er Kommissionen i øjeblikket i gang med en dybtgående undersøgelse af en lignende ansøgning fra Tyrkiet, som blev indgivet under det belgiske formandskab.

Kan Kommissionen, ud over de vurderinger disse ansøgninger har givet anledning til, præcisere, hvorvidt disse planlagte tiltrædelser — uanset de gældende bestemmelser i Rom-Traktaten — er teoretisk antagelige i betragtning af deres politiske implikationer og i betragtning af, at de pågældende lande ligger uden for Europa, har islam som officiel religion og en kultur, der i bund og grund er centreret om karakteristiske muslimske værdier og traditioner?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Claude Cheysson
 (7. december 1987)

I artiklerne 237 i EØF-Traktaten, 98 i EKSF-Traktaten samt 205 i Euratom-Traktaten fastsættes der regler for spørgsmål

i forbindelse med tredjelands tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab.

I den udtalelse, som Kommissionen afgiver til Rådet i henhold til disse artikler, tages der stilling til de problemer, som det pågældende lands tiltrædelse af Fællesskabet rejser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1461/87

af Luis Perinat Elio (ED—E)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. oktober 1987)

(88/C 61/90)

Om: Erfaringerne vedrørende oprettelse af blandede EF-sovjetiske selskaber

Nu, hvor der er forløbet en vis tid, siden man begyndte at oprette blandede EF-sovjetiske selskaber på baggrund af den økonomiske åbning i Sovjetunionen, vil det være relevant at spørge, hvilke resultater der på nuværende tidspunkt er opnået, med henblik på en vurdering af, om eksperimentet bør fremmes yderligere eller opgives.

Kan Kommissionen derfor oplyse, hvilke resultater der efter dens opfattelse er opnået gennem oprettelsen af disse selskaber, hvor stort deres eksakte antal er, og hvilke råd man specielt kan give EF-virksomheder, som overvejer at indgå i kompagniskab med sovjetiske virksomheder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Willy De Clercq**

(7. december 1987)

Kommissionen vil gerne henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at den pågældende sovjetiske lovgivning hjemler mulighed for at oprette joint ventures med virksomheder i ethvert andet land. Der er intet specielt initiativ rettet mod virksomheder i EF.

På baggrund af de oplysninger, Kommissionen råder over, mener den, at det er alt for tidligt at drage konklusioner om denne nye mulighed for joint ventures med virksomheder i Sovjetunionen. Rapporter tyder på, at Sovjetunionen selv anser dette initiativ for at være på forsøgstadiet og påtænker at ændre sine bestemmelser for at tage hensyn til kommentarer fra kommende og nuværende joint venture-partnere.

Kommissionen har ingen oplysninger om antallet af joint ventures mellem virksomheder i EF og Sovjetunionen. Der er

intet generelt krav til virksomheder i EF om at meddele sådanne foretagender til Kommissionen. I henhold til EØF's konkurrenceregler opfordres partnerne imidlertid til at gøre dette, hvis deres aftale kan have indvirkning på konkurrencen inden for EF og på handelen mellem medlemsstater.

Presserapporter tyder på, at antallet indtil videre er meget lille, hvilket kunne forventes, idet lovgivningen kun har været i kraft i ni måneder.

Kommissionen giver ikke specielle henstillinger på dette område til virksomheder i Fællesskabet, som på grundlag af kommercielle overvejelser frit kan beslutte, hvorvidt de ønsker at oprette et joint venture i Sovjetunionen.

Kommissionen er imidlertid klar over, at der må tilvejebringes passende vilkår for at tilskynde virksomheder i EF til at engagere sig i denne form for samarbejde. Derfor følger Kommissionen nøje udviklingen i lovgivningen vedrørende joint ventures i Sovjetunionen, såvel som i en række andre østeuropæiske lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1491/87

af Peter Price (ED—GB)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(19. oktober 1987)

(88/C 61/91)

Om: EFRU-projekter

Vil det efter Kommissionens opfattelse være ønskeligt med et krav om, at alle de skilte, der er opstillet på stedet for EFRU-infrastrukturprojekter, og som angiver navnet på hovedentreprenøren, også skal indeholde ordene »Dette projekt er delvis støttet af Det Europæiske Fællesskab« trykt med typer af mindst samme dimension som typerne i navnet på hovedentreprenøren?

Er det Kommissionen bekendt, at Portugal har indføjet en bestemmelse af denne art i sin nationale lovgivning?

Vil Kommissionen foreslå EFRU-forordningen ændret således, at dette krav skal indføres i de respektive kontrakter?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Peter Schmidhuber**

(3. december 1987)

Kommissionen finder det af stor betydning, at offentligheden gøres opmærksom på de interventioner, som Den Europæ-

iske Fond for Regionaludvikling gennemfører i medlemsstaterne, og hilser derfor det portugisiske initiativ på dette område velkommen. Den fører i samarbejde med de enkelte landes centrale myndigheder en aktiv politik med henblik på at få overholdt artikel 23 i EFRU-forordning nr. 1787/84 ⁽¹⁾ om oplysning af offentligheden. Det er blevet aftalt, at der i forbindelse med alle infrastrukturprojekter på over 1 mio ECU i byggeperioden skal opstilles en informationstavle med omtale af EFRU's bidrag. Desuden opsættes der hyppigt permanente plader med angivelse af EFRU's rolle på eller i nærheden af visse egnede infrastrukturer på offentligt tilgængelige steder.

Kommissionen er imidlertid udmærket klar over, at de aftalte foranstaltninger vedrørende oplysning ikke altid overholdes, og er for øjeblikket i færd med at undersøge, hvorledes der kan ske en strengere håndhævelse af disse bestemmelser ved at knytte formelle betingelser til beslutningerne om støtte.

⁽¹⁾ EFT nr. L 169 af 28. 6. 1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1720/87

af Roberto Costanzo (PPE—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1987)

(88/C 61/92)

Om: Kommissionens vedtagelse af integrerede middelhavsprogrammer for regionerne Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania, Molise og Puglia

Disse regioner har i overensstemmelse med bestemmelserne fremsendt Kommissionens tjenestegrene deres respektive middelhavsprogrammer, der er udarbejdet i henhold til forordning (EØF) nr. 2068/85 ⁽¹⁾.

De integrerede programmer fra de nævnte regioner synes endnu ikke at være godkendt.

Kommissionen bedes derfor oplyse, hvornår den agter at give den endelige godkendelse?

Har Kommissionen endvidere besluttet, hvilke interventionsområder og retningslinjer ovennævnte regioner skal følge ved gennemførelsen af de projekter, der skal indgå i IMP?

Endelig bedes Kommissionen oplyse, om den allerede har fastsat størrelsen af midlerne og dermed Fællesskabets bidrag til disse regioner?

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1722/87

af Roberto Costanzo (PPE—I)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1987)

(88/C 61/93)

Om: Godkendelse af det integrerede middelhavsprogram for regionen Campania

Af oplysninger i pressen de senere måneder er det fremgået, at IMP for regionen Campania ville blive endeligt godkendt i løbet af september 1987.

Det synes imidlertid endnu ikke at være godkendt, ligesom der intet forlyder om, hvornår dette vil ske.

Kan Kommissionen forklare årsagerne til denne forsinkelse?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne

af Grigoris Varfis

på skriftlige forespørgsler nr. 1720/87 og nr. 1722/87

(21. december 1987)

IMP vedrørende Molise vil blive endeligt vedtaget inden udgangen af 1987. IMP vedrørende Abruzzi, Basilicata, Calabria, Campania og Puglia vil blive vedtaget i løbet af første halvår af 1988.

Retningslinjerne for IMP vedrørende Abruzzi og Basilicata er allerede fastlagt, medens retningslinjerne for IMP vedrørende Calabria, Campania og Puglia er sendt til udtalelse i Det Rådgivende Udvalg for IMP.

Kun for så vidt angår IMP vedrørende Molise kendes størrelsen af det fællesskabsbidrag, der vil blive ydet.

De italienske MP blev forelagt i slutningen af 1986. Kvalitetskravene til IMP medfører, at behandlingen af dem tager en vis tid.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1734/87

af José Alvarez de Paz og Jesús Cabezón Alonso (S—E)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(20. november 1987)

(88/C 61/94)

Om: Genskabelse af landskaber i landdistrikter

Vi har konstateret, at Kommissionens dokument (KOM(86) 721 endel.) ikke har nogen specifik reference til projekter for genskabelse af landskaber i forbindelse med minedrift i åbne brud.

Kan Rådet tiltræde, at der bør tages særligt hensyn til sådanne projekter?

Det er Rådets opfattelse, at det ikke tilkommer Rådet at tage stilling til, hvorvidt der eventuelt bør ydes finansiel og teknisk støtte til de formål, det ærede parlamentsmedlem omtaler.

Svar

(25. januar 1988)

Kommissionen sendte den 11. marts 1987 Rådet det forslag til Rådets afgørelse om et femårigt fællesskabsprogram for projekter, der viser, hvorledes miljøforanstaltninger tillige kan bidrage til at fremme beskæftigelsen, som det ærede parlamentsmedlem henviser til ⁽¹⁾.

Selv om projekter for genskabelse af landskaber i forbindelse med minedrift i åbne brud ikke specielt nævnes i forslaget, henleder Rådet dog det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at Rådets resolution om fjerde handlingsprogram på miljøområdet ⁽²⁾ bl.a. prioriterer tilskyndelse til genopretning af områder med forringet miljø og beskyttelse af jordbunden ved bekæmpelse af skader forårsaget af visse industriaktiviteter.

⁽¹⁾ EFT nr. C 141 af 27. 5. 1987, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 289 af 29. 10. 1987, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1801/87

af Nicole Pery (S—F)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(25. november 1987)

(88/C 61/96)

Om: EF-kørekortet

Finder Rådet det ikke nødvendigt i forbindelse med erhvervelse af EF-kørekortet at lade programmet omfatte et minimum af undervisning om bilmekanik?

Er det endvidere ikke ønskeligt at lade kørelærerne tage ud på skolerne og give børnene undervisning med henblik på tidligst muligt og på bedst mulige måde at gøre dem bevidste mht. færdselsreglerne?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1799/87

af Nicole Pery (S—F)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(25. november 1987)

(88/C 61/95)

Om: EF-bilhavnenes fremtid

I øjeblikket udgør toldbehandling 60% af EF-bilhavnenes virksomhed, og dette er grunden til deres foruroligelse ved udsigten til virkeliggørelsen af det indre marked i 1992.

Har Rådet planlagt at yde finansiel og teknisk støtte til omstillingen af disse bilhavne?

Svar

(25. januar 1988)

Kommissionen har ikke forelagt Rådet noget forslag vedrørende dette spørgsmål.

Svar

(25. januar 1988)

1. Rådet vil gerne erindre om, at der i Rådets første direktiv om indførelse af et EF-kørekort, som Rådet vedtog den 4. december 1980 ⁽¹⁾, er fastsat minimumskrav for køreprøver, herunder krav til indholdet af den teoretiske og praktiske prøve, som aspiranten skal bestå. Prøverne omfatter kendskab til køretøjet og dets udstyr, men der stilles ikke krav om kendskab til bilmekanik.

Ifølge artikel 10 i dette direktiv skal Rådet snarest muligt på forslag af Kommissionen foretage en mere gennemgribende harmonisering af normerne for køreprøverne med bl.a. det formål yderligere at forbedre færdselssikkerheden i hele Fællesskabet.

2. Rådet gør opmærksom på, at det i konklusionerne vedrørende Det Europæiske Færdselssikkerhedsår (1986) og de fremtidige fællesskabsforanstaltninger på færdselssikkerhedsområdet, som blev vedtaget den 14. november 1985, har understreget betydningen af en meningsfyldt undervisning i færdselssikkerhed i skolerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.